

د رسولانو عملونه

د کتاب پېژندنه

د رسولانو د عملونو کتاب د لوقا د انجيل څخه وروسته پيل کيږي چې ليکونکی يې لوقا دی. دا د لوقا د انجيل نه وروسته ليکل شوی دی. کله چې عیسی مسیح په صلیب باندې مړ کړای شو، نو شاگردانو يې له وېرې خپل ځانونه پټ کړل، خو عیسی مسیح د مړینې څخه وروسته په درېمه ورځ بیا راژوندی او د هغوی په منځ کې رانېکاره شو. مخکې له دې چې عیسی بېرته اسمان ته پورته شي یوځل بیا يې د هغوی سره وعده وکړه چې پلار خدای به هغوی ته هغه وعده شوی سوغات يعنې روح القدس راولېږي. عیسی مسیح هغوی ته وویل چې دوی به د روح القدس په قدرت سره د هغه د پیغام شاهدان اوسي، لومړی په اورشلیم، يهودیه، سامره او بیا د نړۍ تر بل سره پورې (د رسولانو عملونه ۸:۱).

د رسولانو د عملونو د کتاب مهمې ځانګړتیاوې د روح القدس کار دی چې په اورشلیم کې د پنتیکاست په ورځ په خپل قدرت سره په ایماندارانو باندې نازل شو. روح القدس کلیسا او د هغې مشرانو ته په هغو ټولو پېښو کې چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، لارښوونه کوي او هغوی ته قوت ورکوي. لومړنی مسیحي پیغام د یو شمېر موعظو او هغو پېښو لاندې دی چې د رسولانو د عملونو په کتاب کې ليکل شوي دي چې د ایماندارانو په ژوند او د کلیسا سره په ملګرتیا

کې د دې پیغام د قدرت بنکارندوی دی. په دې کتاب کې د لوستونکو پام دې ټکي ته راگرځول شوی دی چې کلیسا کوم سیاسي سازمان نه دی او د کوم حکومت د رانسکورولو او یا قدرت ته د رسېدلو دپاره فعالیت نه کوي، بلکې د کلیسا مقصد دا دی چې دا اعلان کړي چې خلک به په عیسی مسیح باندې په ایمان راوړلو سره د خدای پاچاهۍ ته دننه شي.

د رسولانو د عملونو کتاب دا څرگندوي چې روح القدس ټولو ایماندارانو ته لارښوونه کوي او هغوی ته توان ورکوي، ترڅو د عیسی مسیح په هکله د اورشلیم څخه تر روم پورې یهودیانو او غیریهودیانو دواړو ته زېری ورسوي.

د موضوعگانو لست

د خلاصون د زېري رسولو دپاره تیاری: ۱:۱-۲۶

الف: د عیسی وروستنی فرمان او وعده: ۱:۱-۱۴

ب: د یهودا اسخريوتي په ځای د یو بل کس ټاکنه: ۱:۱۵-۲۶

په اورشلیم کې د زېري رسول: ۲:۱ - ۸:۳

په یهودا او سامره کې د زېري رسول: ۸:۴ - ۱۲:۲۵

د پولوس رسول کارونه: ۱۳ - ۲۸ فصلونه

الف: د خلاصون د زېري رسولو دپاره لومړی سفر: ۱۳ - ۱۴ فصلونه

ب: د اورشلیم شورا: ۱۵:۱-۳۵

ت: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره دوهم سفر: ۱۵:۳۶ - ۱۸:۲۲

ث: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره درېم سفر: ۱۸:۲۳ - ۲۱:۱۶

ج: پولوس رسول د اورشلیم، قیصریه او روم په زندانونو کې: ۲۱:۱۷

- ۲۸:۳۱

۱ (۱) ای تیوفیلوسه! ما په خپل لومړي کتاب کې د هغو کارونو په هکله ولیکل چې عیسی سرته ورسول او تعلیم یې ورکړ، یعنې د هماغې ورځې نه چې کار یې پیل کړ، (۲) تر هغې ورځې پورې چې هغه اسمان ته پورته کړای شو. مخکې له دې چې دا کار وشي هغه خپلو رسولانو ته چې هغه غوره کړي وو د روح القدس په وسیله لارښوونې وکړې. (۳) عیسی د خپلې مړینې څخه وروسته خپل ځان رسولانو ته وښود او ډېر ثبوتونه یې وړاندې کړل چې هغه ژوندی دی او تر څلوېښتو ورځو پورې څو څو ځلې هغوی ته ښکاره شو او د هغوی سره یې د خدای د پاچاهۍ په هکله خبرې وکړلې. (۴) هغه وخت چې عیسی لا د هغوی سره ؤ، هغوی ته یې حکم وکړ: «د اورشلیم څخه لاړ نه شی بلکې د هغې وعدې انتظار وباسئ چې زما پلار کړي ده او د هغې په هکله مې تاسو ته ویلي وو. (۵) یحیی به په اوبو باندې د تعمید غسل ورکاوه، خو څو ورځې وروسته به تاسو ته په روح القدس د تعمید غسل درکړل شي.»

اسمان ته د عیسی مسیح ختل

٦ نو کله چې رسولان سره راټول شول، د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «څښتنه، ایا همدا یې وخت دی چې ته به بیا اسرائیلو ته پاچاهي ورکوي؟» ٧ عیسی هغوی ته وویل: «تاسو ته په کار نه دي چې هغه وختونه او نیتې وپېژنئ چې زما پلار په خپل اختیار سره ټاکلي دي. ٨ خو د روح القدس په نازلېدلو به تاسو قدرت پیدا کړئ او په اورشلیم، ټوله یهودیه، سامره او د نړۍ تر بله سره پورې به زما شاهدان یئ.» ٩ وروسته له دې چې عیسی دا وویل، په داسې حال کې چې هغوی ورته کتل هغه اسمان ته پورته بوتلل شو او ورپېڅې هغه د هغوی له نظره پناه کړ. ١٠ کله چې عیسی پورته روان ؤ او هغوی لا اسمان ته ځیر ځیر کتل، نو ناڅاپه دوه سړي چې سپین کالي یې اغوستي وو د هغوی په خوا کې ودرېدل ١١ او ویې ویل: «ای جلیلانو، تاسو ولې دلته ولاړ یئ او اسمان ته گورئ؟ دغه عیسی چې ستاسو څخه اسمان ته پورته بوتلل شو، لکه څنګه چې لاړ او تاسو ولیده، نو همداسې به بېرته راشي.»

د یهودا په ځای د ماتیاس ټاکل

١٢ بیا رسولان د زیتون د غره څخه چې له اورشلیم څخه یو کیلومتر لږې دی، بېرته اورشلیم ته راستانه شول. ١٣ کله چې هغوی ښار ته ورسېدل، نو هغې بالاخانې ته پورته شول چې هغوی په کې د یو څه وخت دپاره اوسېدل. کوم رسولان چې هلته تللي وو هغوی پطروس، یوحنا، یعقوب، اندریاس، فیلیپوس، توما، بارتولما،

متي، د حلفي زوی یعقوب، شمعون سرتېری او د یعقوب زوی یهودا وو. (۱۴) هغوی ټول به یوځای سره راټولېدل او تل به یې په ګډه دعا کوله چې په هغوی کې د عیسی مور مریم، څو نورې بڼځې او د عیسی وروڼه هم وو.

(۱۵) په هغو ورځو کې پطروس په یوه غونډه کې چې د عیسی شاگردان په کې راټول شوي وو او شمېر یې شاوخوا یوسلو شل تنه وو، ودرېده او ویې ویل: (۱۶) «ای خویندو او وروڼو! د خدای د کلام هغه پېشګویی باید رښتیا شي چې روح القدس د داود په خوله د یهودا په هکله چې د عیسی د نیوونکو لارښوونکی ؤ، کړې وه. (۱۷) هغه زمونږ د ډلې څخه ؤ او زمونږ سره په خدمت کې شریک ؤ. (۱۸) کومې پیسې چې یهودا د هغه بد کار په بدل کې ترلاسه کړې وې، په هغو باندې یې یوه ټوټه ځمکه واخیستله او په هغې کې سر په تالاق راولوبد. خپته یې وشلېدله او ټولې کولمې یې دباندي راووتلې. (۱۹) د اورشلیم ټول خلک له دې نه خبر شول او هغوی دا ځمکه په خپله ژبه د حقل دما په نوم یاده کړه چې معنی یې ده د وینې ځمکه. (۲۰) نو ځکه د زبور په کتاب کې لیکل شوي دي:

وران او ویجاړ دې شي د هغه د اوسېدلو ځای

په هغه کې دې هېڅوک نه اوسي

او همدارنگه لیکل شوي دي:

د هغه مقام دې بل څوک ونیسي.

٢١) نو اوس بايد يو داسې سړی وټاکل شي چې هغه په ټوله موده کې چې خښتن عیسی زموږ سره تگ او راتگ درلود، زموږ سره ملگری و، (٢٢) یعنې له هغه وخت نه چې یحیی د تعمید غسل ورکاوه تر هغه وخته پورې چې عیسی زموږ څخه پورته بوتلل شو. نو د دغو کسانو څخه باید یو یې د عیسی د بیا راژوندي کېدلو د شاهد په توګه زموږ سره وي.»

٢٣) نو هغوی د دوو کسانو وړاندیز وکړ: یوسف چې د برسابا په نوم یادېده او همدارنګه د یوستوس په نوم هم مشهور و او بل یې ماتياس و. (٢٤) بیا هغوی دعا وکړه: «ای خښتنه، ته د ټولو انسانانو د زړونو څخه خبر یې، نو موږ ته وښایه چې په دې دوه کسانو کې تا کوم یو غوره کړی دی (٢٥) چې د رسول په توګه د یهودا په ځای خدمت وکړي، ځکه چې هغه خپل رسالت پرېښود او هغه ځای ته لاړ چې د هغه لایق و.» (٢٦) بیا هغوی پچه واچوله او پچه د ماتياس په نوم راووتله او هغه په هغو نورو یوولسو رسولانو کې شامل شو.

د روح القدس نازلېدل

٢ (١) کله چې د پنتیکاست ورځ راورسېدله، ټول ایمانداران په یو ځای کې سره راټول شوي وو. (٢) ناڅاپه د اسمان څخه د یو تېز باد په شان یو اواز راغی او په ټول کور کې چې هغوی په کې ناست وو، دا اواز خپور شو. (٣) هلته هغوی ته د اور د لمبو په شان ژبې رانېکاره شوې او په هغوی هر یو باندې نازلې شوې. (٤) هغوی ټول د روح القدس څخه ډک شول او څنګه چې روح القدس هغوی

ته د خبرو کولو توان ورکړ، نو په نورو ژبو يې خبرې پيل کړلې.

٥ په هغه وخت کې پرهېزگاره يهوديان چې د نړۍ د هر هېواد

څخه راغلي وو، په اورشليم کې اوسېدل. ٦ کله چې هغوی دا

اواز واورېد، نو ډېر خلک سره راټول شول او حيران پاتې شول،

ځکه چې هر يو د ايماندارانو خبرې په خپلو ژبو باندې اورېدلې.

٧ هغوی ډېر حيران پاتې وو او ويل يې: «ايا دا ټول جليليان نه

دي چې خبرې کوي؟ ٨ نو بيا څنگه مونږ هر يو په خپله مورنۍ

ژبه د هغوی خبرې اورو؟ ٩ مونږ پارتيانو، ماديانو، ايلاميانو، د

بين النهرين اوسېدونکو، د يهوديې او کپدوکيې، پونتوس، د اسيا د

ولايت ١٠ او فريجېيې او پمفيليې، مصر او ليبيا د سيمو څخه چې د

قيروان ښار ته نژدې دي، رومي مسافران ١١ چې اصلي يهوديان او

څوک چې يهوديان شوي دي، کريتيان او عربان يو. خو بياهم مونږ د

هغوی خبرې چې د خداى د حيرانوونکو کارونو په هکله يې کوي په

خپلو خپلو ژبو اورو.» ١٢ هغوی حيران او وارخطا ولاړ وو او يو

د بله څخه يې پوښتنه کوله چې دا څه معنى لري؟ ١٣ خو نورو به

ملنډې وهلې او ويل به يې چې دا خلک نشه دي.

د پطروس وعظ

١٤ بيا پطروس د نورو يوولسو رسولانو سره ودرېده او په لوړ اواز

يې د خلکو گڼې گونې ته په وينا کې وويل: «ای يهوديانو او د

اورشليم اوسېدونکو! زه چې څه وايم، غواړم په هغې باندې پوه شئ

او په غور سره يې واورئ. ١٥ لکه څنگه چې تاسو فکر کوئ دا

خلک نشه نه دي، ځکه چې اوس لا د سهار نهه بجې دي. ١٦

بلکې دا هغه څه دي چې يوييل نبي د هغه په هکله ويلي وو:

١٧) خدای وايي: په اخرو ورځو کې به داسې وشي. زه به خپل

روح کړمه نازل په ټولو خلکو باندې ستاسو لورگانې او زامن به زما

پيغام رسوي ستاسو ځوانان به روياگانې ويني او ستاسو سپين ږيري

به خوبونه ويني ١٨) هو، په هغو ورځو کې حتی په خپلو غلامانو او

وينځو باندې به هم خپل روح نازل کړم او دوی به زما پيغام رسوي.

١٩) زه به پاس په اسمان کې عجيبه کارونه وښاييم او لاندې په

ځمکه باندې حيرانوونکې نښې يعنې وينه، اور او سخت لوگي. ٢٠)

مخکې له دې چې د څښتن ورځ راشي يعنې لويه او د جلال ورځ، نو

لمر به په تياره باندې بدل شي او د سپوږمۍ رنگ به لکه د وينې په

شان سوري شي. ٢١) نو بيا به داسې وشي چې هرڅوک د څښتن

په نوم چې مرسته وغواړي، هغه به وژغورل شي.

٢٢) ای د اسراييلو خلکو! دې خبرو ته غوږ ونيسئ: ناصري عيسی

يو سپری ؤ چې خدای هغه تاسو ته د معجزو، حيرانوونکو کارونو او

نښو له لارې چې خدای د هغه په وسيله ستاسو په منځ کې وښودلې،

ثابته کړه چې هغه څوک دی، لکه څنگه چې تاسو په خپله ورباندې

خبر يئ. ٢٣) دا سپری تاسو ته د خدای د تينگې ارادې او پوهې له

مخې په لاس درکړل شو او تاسو هغه د بدکارانو په مرسته په صليب

ځوړند او مړ مو کړ. ٢٤) خو خدای هغه بېرته راژوندی کړ او د

مرگ د عذاب څخه يې خلاص کړ، ځکه چې مرگ نه شو کولای

هغه په خپلو منگولو کې وساتي. ٢٥) ځکه چې داود د هغه په هکله

ويلي وو:

زده وينم چې تل خښتن زما سره دى

هغه موجود دى زما بنې لاس ته

چې زه ونه غورځېږم

نو زما زړه دى خوشحال (۲۶)

كله چې كړم خبرې نو ډېر خوشحاله يم

او اوسي په هيله كې به ارام بدن زما

ځكه چې ته به ما پرېږدې د مړو په دنيا كې (۲۷)

او ته به پرېږدې مړى د خپل سپېڅلي خادم

چې شي خراب

تا راته وښودلې لارې د ژوند (۲۸)

په خپل ديدار به كړې ما ډك

د خوشحالو څخه

اى گرانو دوستانو! زه كولاى شم په پوره ډاډ سره د خپل نيكه (۲۹)

داود په هكله تاسو ته ووايم چې هغه مړ شو او ښخ شو او د هغه قبر

تر نن ورځې پورې دلته موجود دى. (۳۰) خو داود پيغمبر ؤ او

پوهېده چې خداى ورسره وعده كړې او قسم يې خوړلى چې د هغه

د اولادې څخه به یو کس د پاچاهۍ په تخت کښېنوي. (۳۱) داود پوهېده چې څه به کيږي او ويلي يې وو چې مسيح به بيا راژوندي کيږي. هغه وويل چې خدای به هغه د مړو په دنيا کې پرېږدي او نه به د هغه مړی خرابېدلو ته پرېږدي. (۳۲) خدای همدا عیسی د مړو څخه راژوندي کړ او مونږ ټول د دې شاهدان يو. (۳۳) نو بيا عیسی پورته یووړل شو چې د خدای بني لاس ته کښېني او هغه د اسماني پلار له خوا وعده شوی روح القدس ترلاسه کړ او په مونږ باندې يې نازل کړ چې اوس يې تاسو ويني او اورئ. (۳۴) ځکه چې داود خپله اسمان ته نه و پورته شوی، خو هغه وايي:

څښتن وويل زما بادار ته

کښېنه زما بني لاس ته

(۳۵) ترڅو ستا دښمنان کړم

ستا د پښو لاندې

(۳۶) نو د اسراييلو ټول خلک دې په يقين سره په دې پوه شي چې هغه عیسی چې تاسو په صليب ځورېد کړی و، خدای هغه څښتن او مسيح وټاکه.»

(۳۷) کله چې خلکو دا واورېدل، نو زړونه يې مات شول. هغوی پطروس او نورو رسولانو ته وويل: «ای گرانو دوستانو! مونږ بايد څه وکړو؟» (۳۸) پطروس هغوی ته وويل: «تاسو هر يو بايد د خپلو گناهونو نه توبه وباسئ او د عیسی مسيح په نوم د تعمید غسل

واخلي، په دې ډول به ستاسو گناهونه وبخښل شي او روح القدس به د يو نعمت په توگه ترلاسه كړي. (٣٩) ځكه چې دا وعده ستاسو سره، ستاسو د اولادونو او هغو خلكو سره ده چې په لېرې ځايونو كې اوسېږي، يعنې د هغو ټولو سره چې زمونږ څښتن خدای يې خپل ځان ته رابولي.» (٤٠) پطروس هغوی ته نورې ډېرې خبرې وكړې او هغوی ته يې خبرداری وركړ او ويې ويل: «خپل ځانونه د دې زمانې د بدكارو خلكو څخه وساتي.» (٤١) كومو خلكو چې د پطروس پيغام ومانه، نو هغوی ته د تعמיד غسل وركړل شو. په هغه ورځ شاوخوا درې زره كسان د ايماندارانو د ډلې سره يوځای شول.

د ايماندارانو ژوند

(٤٢) ايماندارانو خپل وخت د رسولانو څخه د تعليم په اورېدلو، د يو بل سره په ملگرتيا، په گډه سره د ډوډۍ په خوړلو او دعا كولو تېراوه. (٤٣) د هغو حيرانوونكو كارونو او معجزو له امله چې د رسولانو په وسيله به ښودل كېدلې، د ټولو په زړونو كې به وېره پيدا كېدله. (٤٤) ټول ايمانداران به سره راټولېدل او هغوی چې هرڅه لرل نو ټول به په كې شريك وو. (٤٥) هغوی به خپل مال او جايداد خرڅاوه او هر يو ته به يې د هغه د اړتياوو له مخې پيسې وركولې. (٤٦) هغوی به هره ورځ د خدای په كور كې سره راټولېدل او په خپلو كورونو كې به يې په خوشحالي او اخلاص يوځای ډوډۍ خوړله. (٤٧) هغوی به د خدای ثنا ويله او ټول خلك ترې خوشحاله وو او هره ورځ به چې څومره خلكو خلاصون مونده، نو څښتن به د هغوی په ډله كې شاملول.

پطروس او یوحنا یو شل سړي ته شفا ورکوي

۳

۱ یوه ورځ د ماسپینین درې بجې چې د عبادت وخت ؤ،

پطروس او یوحنا د خدای کور ته تلل. ۲ یو سړی چې له مور نه

شل پیدا شوی ؤ، د خدای د کور د هغې دروازې مخې ته چې د

بنکلې دروازې په نوم یادېدله کښېناسته، ترڅو د خلکو څخه چې د

خدای کور ته به ننوتل، خیرات وغواړي. ۳ کله چې هغه شل

سړي ولیدل چې پطروس او یوحنا د خدای کور ته ننوځي، نو د

هغوی څخه یې خیرات وغوښت. ۴ پطروس او یوحنا هغه ته په

ځیر ځیر وکتل او پطروس ورته وویل: «مونږ ته وگوره.» ۵ هغه

شل سړي هغوی ته وکتل او تمه یې لرله چې د هغوی څخه به کوم

څه ترلاسه کړي. ۶ خو پطروس وویل: «زه سره زری یا سپین زر

نه لرم، خو څه چې لرم هغه تاته درکوم. د ناصري عیسی مسیح په

نوم امر کوم چې پاڅېره او وگرځه.» ۷ بیا پطروس هغه د ښي

لاس څخه ونیوه او د هغه سره یې مرسته وکړه چې ویې دروي.

۸ سمدلاسه د هغه په پښو او د پښو په بندونو کې قوت پیدا شو.

بیا هغه زر پاڅېده او په خپلو پښو ودرېده او روان شو. بیا هغه سړی

د هغوی سره د خدای کور ته ننوت، گرځېده او ټوپونه یې وهل او د

خدای ثنا یې ویله. ۹ ټولو خلکو ولیدل چې هغه گرځېده او د

خدای ثنا یې ویله. ۱۰ کله چې هغوی دا سړی وپېژانده چې دا

هماغه سړی دی چې د خدای د کور د بنکلې دروازې په خوله کې

به ناست ؤ او خیرات به یې غوښته، نو ټول هک حیران شول چې په

هغه باندې څه وشول.

د خدای په کور کې د پطروس وعظ

۱۱) په داسې حال کې چې هغه سړي پطروس او یوحنا کلک نیولي وو، ټولو خلکو په حیرانتیا سره په هغه ځای کې چې د سلیمان د برنډې په نوم یادېده، د هغوی خواته منډې وهلې. ۱۲) کله چې پطروس خلک ولیدل، نو هغوی ته یې په وینا کې وویل: «ای د اسراییلو خلکو، تاسو ولې په دې کار حیران شوی او ولې مونږ ته داسې گورئ؟ تاسو فکر کوئ چې دا سړی مونږ په خپل قدرت او دینداری سره جوړ کړ چې وگرځي؟ ۱۳) د ابراهیم، اسحاق، یعقوب یعنې زمونږ د نیکونو خدای خپل خدمتگار عیسی ته لویي ورکړې ده. خو تاسو هغه حاکمانو ته په لاس ورکړ او د پیلاتوس په حضور کې مو د هغه څخه انکار وکړ، که څه هم پیلاتوس پرېکړه کړې وه چې هغه ازاد کړي. ۱۴) تاسو د هغه سپېڅلي او نېک سړي څخه انکار وکړ او د یو قاتل د خوشې کولو غوښتنه مو وکړه. ۱۵) تاسو هغه څوک وواژه چې د ژوندون سرچینه ده، خو خدای هغه بېرته د مرگ څخه راژوندی کړ او مونږ د دې شاهدان یو. ۱۶) دا د عیسی د نوم قدرت ؤ چې هغه شل سړي ته یې چې تاسو یې وینئ او پېژنئ، توان ورکړ. د عیسی په نوم او په هغه باندې په ایمان راوړلو سره دا سړی بالکل روغ شو او تاسو یې وینئ.

۱۷) اوس ای زما ورونو! زه پوهېږم چې تاسو او ستاسو مشرانو دا کار په ناپوهۍ سره کړی دی. ۱۸) خو خدای چې کومه پېشگویی د خپلو پیغمبرانو په وسیله کړې وه چې د خدای مسیح به تکلیفونه وزغمي، هغه یې پوره کړه. ۱۹) نو توبه وباسئ او د خدای خواته

راوگرځي، ترڅو ستاسو گناهونه وبخښل شي. (۲۰) بيا به داسې وختونه راشي چې څښتن تاسو ته روحاني سکون درکړي. خدای به تاسو ته عیسی چې ستاسو دپاره ټاکل شوی مسیح دی، درولېږي. (۲۱) لکه څنگه چې خدای د خپلو سپېڅلو پیغمبرانو په وسیله ډېر پخوا وعده کړې وه، عیسی باید تر هغه وخته پورې په اسمان کې پاتې شي، ترڅو ټول شيان بېرته جوړ شي. (۲۲) ځکه چې موسی وویل: «ستاسو څښتن خدای به ستاسو د خپل قوم څخه زما په شان یو پیغمبر درولېږي. هغه چې هرڅه وایي تاسو به ورته غوږ نیسئ. (۲۳) هرڅوک چې د هغه پیغمبر خبرو ته غوږ ونه نیسي او هغه ونه مني، نو هغه به د خدای د قوم څخه وویستل شي او له منځه به یووړل شي.» (۲۴) سمویل او نورو ټولو پیغمبرانو چې د هغه څخه وروسته راغلي دي په دې هکله خبرې کړې وې چې په دې ورځو کې به څه وشي. (۲۵) تاسو د پیغمبرانو وارثان یئ او په هغه لوظ کې شریک یئ چې خدای ستاسو د نیکونو سره کړی دی، لکه څنگه چې خدای ابراهیم ته وویل: «ستا د اولادې په وسیله به د نړۍ ټول خلک برکت ومومي.» (۲۶) کله چې خدای خپل خدمتگار عیسی وټاکه، نو هغه یې اول تاسو ته درولېږه چې تاسو هر یو د خپلو بدو لارو څخه راواړوي او برکت درته درکړي.»

پطروس او یوحنا د شورا په مخکې

۴ (۱) پطروس او یوحنا لا د خلکو سره خبرې کولې چې په دې وخت کې ځینې کاهنان، د خدای د کور د ساتونکو قوماندان او ځینې صدوقیان راورسېدل. (۲) هغوی ډېر په قهر وو، ځکه چې رسولانو

خلکو ته تعليم ورکاوه او اعلان يې کاوه چې عیسی د مرو څخه بیا راژوندی شوی دی او دا ثابتوي چې مري به راژوندي کيږي. (٣)

هغوی پطروس او یوحنا ونيول، خو له دې امله چې ماينام و، نو هغوی يې تر سبا ورځې پورې په زندان کې وساتل. (٤) خو ډېرو خلکو چې دا پیغام واورېد، نو ایمان يې راوړ. د هغوی شمېر نژدې پنځو زرو کسانو ته ورسېده.

(٥) بله ورځ د يهوديانو حاکمان، مشران او د شريعت عالمان په اورشلیم کې سره راټول شول. (٦) لوی کاهن حناس او قیافا، یوحنا، سکندر او د لوی کاهن د کورنۍ نور غړي هم هلته وو. (٧) هغوی پطروس او یوحنا راوستل او د شورا په مخکې يې ودرول او پوښتنه يې ترې وکړه: «تاسو په کوم قدرت او د چا په نوم دا کار کړی دی؟» (٨) پطروس چې د روح القدس څخه ډک شو، هغوی ته ځواب ورکړ: «ای د قوم حاکمانو او مشرانو: (٩) که چېرې تاسو نن زمونږ څخه د هغه نېک کار په هکله چې د هغه شل سړي سره مو کړی دی پوښتنه کوئ او غواړئ په دې پوه شئ چې هغه څنگه روغ شو، (١٠) نو تاسو ټول او د اسراییلو ټول قوم دې په دې پوه شي چې دا سړی چې ستاسو په مخکې ولاړ دی، هغه د ناصري عیسی مسیح د نوم په قدرت سره چې تاسو په صلیب ځوړند کړ او خدای بېرته د مرو څخه راژوندی کړ، روغ شوی دی. (١١) عیسی هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

کومه تېره چې رد کړې گلکارانو وه

هغه اوس شوه اصلي تېره د تهداب

١٢ خلاصون يوازې د عيسی په وسيله ترلاسه کېدای شي. ځکه چې په ټوله نړۍ کې بل داسې څوک نشته چې د هغه په وسيله مونږ خلاصون ومومو.»

١٣ کله چې هغوی د پطروس او يوحنا زړورتيا وليدله او پوه شول چې هغوی عادي او بې تعليمه خلک دي، نو حيران شول او ويې وپېژندل چې د عيسی ملگري دي. ١٤ خو څرنگه چې هغوی هغه سړی وليده چې روغ رمټ د هغوی په منځ کې ولاړ دی، نو هېڅ يې ونه شو ويلی. ١٥ نو هغوی پطروس او يوحنا ته امر وکړ چې د شورا څخه ووځي او بيا يې په خپل منځ کې بحث پيل کړ. ١٦ هغوی وويل: «دې خلکو سره څه وکړو؟ ځکه چې د اورشليم ټول خلک پوهيږي چې دا حيرانوونکې معجزه د هغوی له خوا وشوه او مونږ له هغې څخه منکرېدلی نه شو. ١٧ خو د دې دپاره چې دا خبره نوره هم د خلکو په منځ کې خپره نه شي، نو هغوی ته بايد خبرداری ورکړو چې نور د عيسی په هکله د هېچا سره خبرې ونه کړي.»

١٨ نو هغوی پطروس او يوحنا بيا راوغوښتل او حکم يې ورته وکړ چې نور به هېڅکله د عيسی په نوم چاته څه نه وايي او نه به تعليم ورکوي. ١٩ خو پطروس او يوحنا ځواب ورکړ: «تاسو په خپله قضاوت وکړئ چې د خدای په نظر کې کومه خبره سمه ده، ايا د خدای څخه اطاعت وکړو او که ستاسو څخه؟ ٢٠ مونږ چې څه ليدلي او اورېدلي دي د هغې په هکله غلي نه شو پاتې کېدلی.» ٢١ شورا پطروس او يوحنا ته يوځل بيا سخت خبرداری ورکړ او بيا يې

پرېښودل چې لار شي. هغوی داسې کوم دلیل پیدا نه کړ چې دوی ته سزا ورکړي، ځکه څه چې شوي وو د هغې په خاطر ټولو خلکو د خدای ثنا وپل. (۲۲) کوم سړي چې په دې معجزې شفا موندلې وه د هغه عمر د څلوېښتو کلونو څخه زیات و.

د ایماندارانو د زړورتیا دپاره دعا

(۲۳) کله چې پطروس او یوحنا رخصت شول، نو هغوی خپلو ملګرو ته لارل او څه چې مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ورته ويلي وو، هغوی ته یې وویل. (۲۴) کله چې ایماندارانو دا واورېدل، نو په ګډه یې خدای ته دعا وکړه او ویې ویل: «ای څښتن تعالی، ای د اسمان، ځمکې، بحیرو او هرڅه چې په هغو کې دي، د هغو ټولو خالقه! (۲۵) تا د روح القدس په وسیله د خپل خدمتګار او زمونږ د نیکه داود په خوله وویل:

‘ولې دومره شول په قهر نور قومونه؟

ولې بېځایه دسیسې جوړوي دغه قومونه؟

(۲۶) تیاروي ځانونه جنګ ته پاچاهان د جهان

او یوځای کیږي یو د بله سره حکمرانان

د څښتن او د هغه د مسیح په وړاندې؟

(۲۷) په حقیقت کې دلته په همدې ښار کې هیروډیس او پانتیاس

پيلا توس د غير يهوديانو او د اسراييلو د خلكو سره ستا د سپېڅلي خدمتگار عيسى په وړاندې چې تا مسح كړى دى، سره يوځاى شوي دي. (۲۸) دوى هغه كارونه وكړل چې تا په خپل قدرت او خپلې ارادې سره مخكې پرېكړه كړې وه چې بايد وشي. (۲۹) اوس اى خښتنه، د هغوى خبرداريو ته وگوره او خپلو خدمتگارانو ته دې دا توان وركړه چې په پوره زړورتيا سره ستا پيغام بيان كړي. (۳۰) خپل لاس دې راوړد كړه چې خلك شفا ومومي او ستا د سپېڅلي خدمتگار عيسى په نوم معجزې وښايي او حيرانوونكي كارونه وكړي. (۳۱) كله چې د هغوى دعا پاى ته ورسېدله، نو په كوم ځاى كې چې هغوى راټول شوي وو، هغه ځاى ولرزه او هغوى ټول د روح القدس څخه ډك شول او د خداى پيغام يې په زړورتيا سره بيان كړ.

ايمانداران په مال او جايداد كې شريك دي

(۳۲) ټول ايمانداران په يو زړه او يو فكر وو. د هغوى څخه يو هم دا دعوه نه كوله چې دا د هغه مال او جايداد دى، بلكې هرڅه چې يې لرل هغوى ټول په كې شريك وو. (۳۳) رسولانو په پوره قدرت سره د خښتن عيسى د بيا راژوندي كېدلو په هكله شهادت وركاوه او په هغوى ټولو باندې د خداى ډېر فضل ؤ. (۳۴) په هغوى كې هېڅوك هم محتاج نه ؤ، ځكه هرچا چې ځمكه يا كورونه لرل هغه به يې خرڅول او پيسې به يې راوړلې (۳۵) او د رسولانو په اختيار كې به يې وركولې او د محتاجانو ترمنځ به وپشل كېدلې. (۳۶) د مثال په ډول يو سړى ؤ چې يوسف نومېده او رسولانو به ورته برناباس ويلو

چې معنی یې ده تشویق کوونکی دی. هغه یو لایوی ؤ او د قبرس
څخه ؤ. (۲۷) هغه خپله ځمکه خرڅه کړله او پیسې یې راوړلې او
رسولانو ته یې ورکړې.

حنانیا او سفیره

۵ (۱) خو یو سړی ؤ چې حنانیا نومېده او بنځه یې سفیره
نومېدله. هغوی خپله یوه ټوټه ځمکه خرڅه کړه (۲) او په داسې
حال کې چې بنځه یې هم پوهېدله چې هغه یو څه پیسې یې د ځان
سره وساتلې او پاتې پیسې یې رسولانو ته راوړلې. (۳) خو
پطروس هغه ته وویل: «ای حنانیا، ته ولې شیطان ته تسلیم شوی او
دې ته یې مجبور کړې چې روح القدس ته دروغ ووايي او یو څه
پیسې چې د ځمکې د خرڅولو څخه دې لاسته راوړې دي، خپل
ځان ته وساتې؟ (۴) ایا د خرڅولو څخه مخکې هغه ځمکه ستا نه
وه؟ کله چې دې خرڅه کړه هغه پیسې ستا نه وې؟ نو بیا دې څنګه
فکر وکړ چې داسې کار وکړې؟ تا انسانانو ته نه بلکې خدای ته دې
دروغ ویلي دي.» (۵) کله چې حنانیا دا خبرې واورېدلې، نو هغه
راولوبد او مړ شو. نورو ټولو چې دا واورېدل، ډېر ووېرېدل. (۶) بیا
یو څو ځوانان راغلل، د هغه مړی یې په کفن کې تاو کړ، هغه یې
یووړ او بنځه یې کړ.

(۷) نژدې درې ساعته وروسته د هغه بنځه سفیره راننوتله او خبره
نه وه چې څه شوي دي. (۸) پطروس د هغې څخه پوښتنه وکړه:
«ماته ووايه چې تاسو خپله ځمکه په همدومره پیسو خرڅه کړې

وه؟» هغې ځواب ورکړ: «هو، په همدې پيسو.» ﴿٩﴾ پطروس هغې ته وويل: «تاسو دواړو څنگه داسې پرېکړه وکړه چې د څښتن روح وازمايئ؟ گوره، کومو خلکو چې ستا مېړه ښخ کړ، هغوی همداوس په دروازه کې ولاړ دي او هغوی به تا هم يوسي.» ﴿١٠﴾ سمدلاسه هغه ښځه د پطروس په پښو کې راولوبدلې او مړه شوه. کله چې هغه ځوانان رانوتل، نو ويې ليدل چې هغه هلته مړه پرته ده، نو د هغې مړی يې هم يووړ او د خپل مېړه په خوا کې يې ښخه کړه. ﴿١١﴾ د کليسا ټول خلک او نور کسان چې د دې پېښې نه خبر شول، نو ډېر ووبرېدل.

د رسولانو معجزې او حيرانوونکي کارونه

﴿١٢﴾ رسولانو د خلکو په منځ کې ډېر حيرانوونکي کارونه وکړل او ډېرې معجزې يې وښودلې. ايمانداران به د سليمان په برنډه کې يوځای سره راټولېدل. ﴿١٣﴾ که څه هم خلکو هغوی ته په درنه سترگه کتل، خو کوم خلک چې د دوی په ډله کې نه وو، د هغوی څخه هېچا هم زړه نه شو کولای چې د ايماندارانو سره يوځای شي. ﴿١٤﴾ خو بياهم ډېرو سړيو او ښځو په څښتن باندې ايمان راوړ او د هغوی د ډلې سره يوځای شول. ﴿١٥﴾ د هغو معجزو له امله چې رسولانو به ښودلې، خلکو به خپل ناروغان کوڅو ته راويستل او په کتونو او بسترو باندې به يې اچولي وو، ترڅو کله چې پطروس له هغه ځای څخه تېرېږي، نو لږ تر لږه د هغه سيوری د هغوی څخه په ځينو باندې ولوېږي. ﴿١٦﴾ د اورشليم د شاوخوا ښارگوټو څخه به ډېر خلک راتلل او هغوی به خپل ناروغان او هغه خلک راوستل

چې پېريانو نيولي وو او ټول به روغ شول.

رسولان ځورول كيږي

١٧ نو بيا د لوی کاهن او د هغوی ټولو ملگرو چې د صدوقيانو د ډلې غړي وو، په زړونو کې کينه پيدا شوه. ١٨ هغوی رسولان ونيول او د خلکو په مخکې يې په زندان کې واچول. ١٩ خو په هماغه شپه د څښتن فرښتې د زندان دروازې خلاصې کړې او هغوی يې دباندې راوويستل او ورته ويې ويل: ٢٠ «لاږ شی او د خدای په کور کې ودرېږئ او خلکو ته د دې نوي ژوندون په هکله پيغام ورسوئ.» ٢١ لکه څنگه چې رسولانو ته ويل شوي وو، هغوی سهار وختي د خدای کور ته ورننوتل او د تعليم په ورکولو يې پيل وکړ.

کله چې لوی کاهن او د هغه ملگري سره راټول شول، نو د يهوديانو ټول مشران يې د شورا د غونډې دپاره راوغوښتل. هغوی امر وکړ چې رسولان د زندان څخه راولي. ٢٢ خو کله چې مامورين زندان ته ورغلل، نو هغوی يې په زندان کې پيدا نه کړل. نو بېرته شورا ته راغلل او د شورا غړي يې خبر کړل او ويې ويل: ٢٣ «کله چې مونږ زندان ته ورغلو، نو ومو ليدل چې د زندان دروازې کلکې بندې وې او ټول ساتونکي په دروازه کې ولاړ وو. خو کله چې مونږ دروازې خلاصې کړې، نو دننه په کې هېڅوک نه ؤ.» ٢٤ کله چې مشرانو کاهنانو او د خدای د کور د ساتونکو قوماندان دا خبر واورېد، هغوی حيران شول چې اوس به څه کيږي. ٢٥ بيا يو سړی راغی

او هغوی ته یې وویل: «کوم کسان چې تاسو په زندان کې اچولي وو هغوی د خدای په کور کې دي او خلکو ته تعلیم ورکوي.» (۲۶) بیا قوماندان د خدای د کور د ساتونکو سره لاړ او رسولان یې بېرته راوستل. د هغوی سره یې د زور څخه کار وانخیست، ځکه چې هغوی د دې څخه وپرېدل چې خلک به یې سنگسار کړي.

(۲۷) هغوی رسولان راوستل او د شورا په مخکې یې ودرول او لوی کاهن ورڅخه پوښتنې پیل کړې او (۲۸) ویې ویل: «مونږ تاسو ته په ټینګه امر کړی ؤ چې د عیسی په نوم تعلیم مه ورکوی. خو تاسو خپل تعلیم په ټول اورشلیم کې خپور کړی دی او کوبنبن کوی چې د هغه سړي خون زمونږ په غاړه واچوی.» (۲۹) پطروس او نورو رسولانو په ځواب کې وویل: «مونږ باید د خدای امر ومنو، نه د انسان.» (۳۰) زمونږ د نیکونو خدای هغه عیسی بیا راژوندی کړ چې تاسو په صلیب ځوړند کړ او مړ مو کړ. (۳۱) خدای هغه ته د سردار او خلاصوونکي په توګه د عزت مقام ورکړ او خپل بني لاس ته یې کښېناوه، ترڅو د اسراییلو خلکو ته د توبې ویستلو موقعه ورکړي او د هغوی ګناهونه وبخښل شي. (۳۲) مونږ د دې کارونو شاهدان یو او همدارنګه روح القدس چې خدای هغه چاته ورکړی دی چې د هغه امر ته غاړه ږدي.»

(۳۳) کله چې د شورا غړو دا واورېدل، نو هغوی دومره په قهر شول چې غوښتل یې رسولان ووژني. (۳۴) خو په هغوی کې یو فریسي ؤ چې غمالاییل نومېده. هغه د شریعت استاذ ؤ او ټولو خلکو یې درناوی کاوه. هغه راپاڅېده او امر یې وکړ چې رسولان دې د لږې

شېبې دپاره دباندي وويستل شي. (۳۵) بيا هغه شورا ته وويل: «ای د

اسراييلو خلکو! تاسو چې د دې خلکو سره څه کوي، نو د احتياط

څخه کار واخلي. (۳۶) څه موده مخکې يو سړی چې تيوداس

نومېده، راپورته شو او دعوه يې کوله چې زه يو لوی مشر يم. نژدې

څلور سوه تنه د هغه سره يوځای شول، خو هغه ووژل شو او ټول

پيروان يې خواره واره شول او هرڅه پای ته ورسېدل. (۳۷) له هغه

نه وروسته د سرشمېرنې په وخت کې د يهودا په نوم يو سړی چې د

جليل څخه ؤ، راپورته شو او ډېر خلک د هغه په لمسونه ياغيان

شول، ترڅو د هغه پيروان شي، خو هغه هم ووژل شو او ټول پيروان

يې خواره واره شول. (۳۸) نو اوس زه تاسو ته مشوره درکوم چې د

دې خلکو څخه لېرې اوسئ او هغوی په خپل حال پرېږدئ. ځکه که

چېرې دا نقشه او دا کار د انسان له خوا وي، نو هغه به ناکام شي،

(۳۹) خو که چېرې د خدای له خوا وي، نو تاسو يې مخه نه شئ

نيولی او دا به په دې معنی وي چې تاسو د خدای سره جنگ کوئ.»

هغوی د غمالاييل مشوره ومنله (۴۰) او رسولان يې راوغوښتل،

هغوی يې په دورو ووهل او حکم يې ورته وکړ چې بيا هېڅکله د

عيسى په نوم خبرې ونه کړي. بيا يې هغوی پرېښودل چې لاړ شي.

(۴۱) کله چې رسولان د شورا څخه ووتل نو خوشحاله وو، ځکه

چې خدای هغوی د دې وړ وگڼل چې د عيسى د نوم په خاطر

بې عزتي وزغمي. (۴۲) هغوی هره ورځ د خدای په کور او د خلکو

په کورونو کې تعليم او زېری ورکاوه چې عيسى هماغه وعده شوی

مسيح دی.

د خدمت دپاره د اووه تنو ټاکل

٦ (١) په هغو ورځو کې چې د عیسی د پیروانو شمېر زیاتېده، نو یوناني ژبو یهودیانو د عبراني ژبو یهودیانو څخه شکایت وکړ چې د ورځني خوراک د وپشلو په وخت کې یوناني ژبو یهودي کونډو بنځو ته خپله برخه نه ورکول کېږي. (٢) نو هغو دولسو رسولانو ټول ایمانداران راوغوښتل او ویې ویل: «دا زمونږ دپاره مناسبه نه ده چې نورو ته د خوړو د رسولو په خاطر خلکو ته د خدای د پیغام رسول پرېږدو. (٣) نو ای خویندو او ورونو! د خپل منځ څخه اووه تنه چې نېک نامه او د روح القدس څخه ډک او د حکمت لرونکي خلک وي غوره کړئ، ترڅو د دې کارونو مسوولیت د هغوی په غاړه واچوو. (٤) خو مونږ به خپل وخت په دعا کولو او د خدای د کلام په وعظ او تعلیم ورکولو تېروو.» (٥) د رسولانو دا نظر د ټولو خوښ شو، نو هغوی استیفان چې ډېر ایمانداره سړی ؤ او د روح القدس څخه ډک ؤ او فیلیپوس، پروکروس، نیکانور، تیمون، پرمیناس او نیکولاوس چې یهودي شوی ؤ او د سوریې د انطاکیې څخه ؤ، غوره کړل. (٦) هغوی دا کسان رسولانو ته وروپېژندل او رسولانو د هغوی په سرونو باندې خپل لاسونه کېښودل او د هغوی دپاره یې دعا وکړه.

(٧) نو د خدای کلام په پرله پسې توګه خپرېده او په اورشلیم کې د ایماندارانو شمېر زیاتېده او ډېرو کاهنانو هم ایمان راوړ.

٨ استيفان چې د خدای د فضل او قدرت څخه ډک ؤ، د خلکو په منځ کې به يې ډېر حيرانوونکي کارونه کول او معجزې به يې بنودلې.

٩ خو ځينې خلک چې د ازادو خلکو په نوم د کنيسې غړي وو چې د قيروان او سکندريې د بنارونو او نور خلک چې د قيلقيې او اسيا د ولايتونو څخه وو، راپورته شول او د استيفان سره يې بحث پيل کړ. ١٠ خو استيفان داسې په حکمت او د روح القدس په قدرت سره خبرې کولې چې هغوی نه شو کولای د هغه په وړاندې ودرېږي. ١١ نو هغوی ځينې خلک ولمسول چې ووايي: «مونږ واورېدل چې استيفان د موسی او خدای په ضد کفر ويل.» ١٢ نو په دې ډول هغوی خلک، مشران او د شريعت عالمان راوپارول او استيفان يې ونيوه او شورا ته يې راوست. ١٣ بيا هغوی څو تنه د دروغو شاهدان راوستل او دې شاهدانو وويل: «دا سړی تل د دې سپېڅلي کور او د موسی د شريعت په خلاف خبرې کوي.» ١٤ مونږ د هغه څخه واورېدل چې ويل يې: «ناصري عیسی به دا د خدای کور وران کړي او کوم دودونه او دستورونه چې موسی مونږ ته راکړي دي هغه به بدل کړي.» ١٥ نو په شورا کې چې کوم خلک ناست وو هغوی ټولو په ځير سره استيفان ته کتل او ويې ليدل چې د هغه مخ لکه د فرښتې د مخ په شان ځلېده.

د استيفان وينا

١٦ لوی کاهن د استيفان څخه پوښتنه وکړه: «ايا دا رښتيا

دي؟» (۲) استيفان حُواب ورکړ: «ای ورونو او پلرونو! ماته غوږ ونیسئ! مخکې له دې چې زمونږ نیکه ابراهیم لار شي او په حاران کې واوسېږي، د جلال خاوند خدای ورته په بین النهرین کې وربنکاره شو (۳) او هغه ته یې وویل: «خپل وطن او خپل خپلوان دې پرېږده او هغه هېواد ته لار شه چې زه یې درته ښایم.» (۴) نو ابراهیم د کلدانیانو د وطن څخه لار او په حاران کې اوسېده. کله چې د ابراهیم پلار مړ شو، نو خدای هغه دې وطن ته چې تاسو اوس په کې اوسېږئ، راوست. (۵) خو خدای په هغه وطن کې هغه ته حتی یو متر مربع ځمکه هم د میراث په توګه ورنه کړه، حتی دومره ځمکه یې هم ورنه کړه چې پښه ورباندې کېږدي. خو خدای وعده وکړه چې دا ځمکه به هغه ته او د هغه څخه وروسته د هغه اولادې ته ورکړي چې د هغوی ملکیت شي، که څه هم ابراهیم په هغه وخت کې اولاد نه درلود. (۶) نو خدای ابراهیم ته داسې وویل: «ستا اولاده به په پردي وطن کې د مسافرو په شان اوسېږي. هغوی به هلته غلامان وي او څلور سوه کاله به ورباندې ظلم کېږي.» (۷) همدارنګه خدای وویل: «خو زه به هغه قوم ته چې ستاسو د اولادې څخه غلامان جوړوي، سزا ورکړم. وروسته به هغوی د هغه وطن څخه راووځي او په دې ځای کې به زما عبادت کوي.» (۸) بیا خدای ابراهیم ته د سنتولو حکم ورکړ چې د لوظ یوه نښه به وي، ترڅو دا وښايي چې هغه په شوي لوظ باندې عمل کړی دی. نو کله چې د ابراهیم زوی اسحاق پیدا شو، نو هغه یې په اتمه ورځ سنت کړ. اسحاق خپل زوی یعقوب سنت کړ او یعقوب خپل دولس زامن چې وروسته بیا د دولسو قبیلو مشران شول، سنت کړل.

۹ د یعقوب زامنو د خپل ورور یوسف سره بخیلی پیدا کړه او هغه
 یې په مصر کې د غلام په توګه خرڅ کړ. خو خدای د هغه سره مل و
 ۱۰ او هغه یې له خپلو ټولو تکلیفونو څخه خلاص کړ. کله چې
 یوسف د مصر د پاچا فرعون په حضور کې رابنکاره شو، خدای په
 هغه باندې فضل وکړ او هغه ته یې حکمت ورکړ. نو فرعون هغه د
 ټول مصر واکمن او د خپلې کورنۍ مسوول وټاکه. ۱۱ بیا په ټول
 مصر او کنعان کې قحطي راغله چې د یو لوی مصیبت د رامنځته
 کېدلو سبب شوه او زمونږ نیکونو د خوراک دپاره څه شی نه شو پیدا
 کولای. ۱۲ نو کله چې یعقوب خبر شو چې په مصر کې غلې دانې
 پیدا کېږي، نو هغه خپل زامن یعنې زمونږ نیکونه د لومړي ځل دپاره
 هلته ولېږل. ۱۳ کله چې هغوی د دوهم ځل دپاره هلته لاړل، نو
 یوسف خپل ځان خپلو ورونو ته وروپېژانده او فرعون د یوسف
 کورنۍ وپېژندله. ۱۴ نو یوسف خپل پلار یعقوب او ټول خپلوان
 چې شمېر یې پنځه او یا تنو ته رسېده، مصر ته راوغوښتل. ۱۵ نو
 یعقوب مصر ته لاړ او هلته هغه او زامن یې یعنې زمونږ نیکونه مړه
 شول. ۱۶ د هغوی مړي شکیم ته یووړل شول او په هغې هدیره کې
 بنځ کړای شول چې ابراهیم د حمور د زامنو څخه په بیه اخیستې وه.
 ۱۷ کله چې هغه وخت راورسېد چې خدای د ابراهیم سره خپله
 کړې وعده پوره کړي، نو په دې وخت کې زمونږ د خلکو شمېر په
 مصر کې ډېر زیات شو. ۱۸ بیا په مصر کې یو بل پاچا په تخت
 کښېناست چې یوسف یې نه پېژانده. ۱۹ هغه زمونږ د نیکونو سره
 ټګي وکړه، په هغوی باندې یې ظلم کاوه او هغوی یې دې ته مجبور
 کړل چې خپل نوي زېږېدلي ماشومان د کورونو څخه دباندي پرېږدي

چې مړه شي. (۲۰) په دې وخت کې موسی وزپرېده. هغه یو ډېر
ښکلی ماشوم ؤ او تر درې میاشتو پورې د هغه پالنه د خپل پلار په
کور کې کېدله. (۲۱) خو کله چې هغوی مجبور شول چې هغه د کور
څخه دباندې پرېږدي، نو د فرعون لور هغه واخیست او د خپل زوی
په شان یې د هغه روزنه کوله. (۲۲) موسی د مصریانو د ټول حکمت
او پوهې تعلیم حاصل کړ. هغه په خبرو او کارونو کې غښتلی شو.

(۲۳) کله چې موسی څلوېښت کلن شو، نو په زړه کې یې دا
وگرځېدل چې د خپلو اسرایلي ورونو د لیدلو دپاره لاړ شي. (۲۴)
کله چې هغه ولیدل چې یو مصري د یو اسرایلي سره بد چلند کاوه،
نو هغه ورغی چې د هغه اسرایلي څخه دفاع وکړي او د مصري
څخه یې د هغه بدل واخیست او هغه یې وواژه. (۲۵) موسی فکر
کاوه چې د هغه خپل قوم به په دې پوه شي چې د ده په وسیله به
خدای هغوی ته خلاصون ورکوي، خو هغوی پوه نه شول. (۲۶) بله
ورځ موسی ولیدل چې دوه اسرایليانو په خپلو کې سره جگړه کوله
او هغه هڅه کوله چې د هغوی ترمنځ روغه جوړه وکړي، نو موسی
هغوی ته وویل: «ای خلکو! تاسو خو سره وروڼه یئ، نو ولې یو د بله
سره جگړه کوئ؟» (۲۷) خو هغه ملامته سړي موسی ټپل واهه او
ورته ویې ویل: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی یې؟»
(۲۸) ایا ته غواړې چې د پروني مصري په شان ما هم مړ کړې؟»
(۲۹) کله چې موسی دا خبره واورېدله، نو هغه د مصر څخه وتښتېد
او مدیان ته لاړ او هلته د مسافر په شان اوسېده. هلته د هغه دوه
زامن پیدا شول.

(۳۰) څلوېښت کاله وروسته د سینا غره ته نژدې په یوه دښته کې د

يو سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې يوه فرښته موسی ته

ورښکاره شوه. (۳۱) کله چې موسی هغه وليدله، نو حيران شو. څنگه

چې نژدې ورغی چې هغه ښه وويني، نو د څښتن اواز يې واورېد:

(۳۲) «زه ستا د نیکونو خدای يم، د ابراهيم، اسحاق او يعقوب خدای

يم.» موسی له وېرې ريږده او جرات يې نه شو کولای چې ورته

وگوري. (۳۳) څښتن هغه ته وويل: «خپلې خپلې وباسه، ځکه په

کومه ځمکه باندې چې ته ولاړ يې هغه سپېڅلې ده. (۳۴) ما ليدلي

دي چې زما په قوم باندې په مصر کې ظلم کيږي. ما د هغوی

فريادونه اورېدلي او زه د هغوی د خلاصون دپاره رانښکته شوی يم.

اوس راشه، زه تا بېرته مصر ته لېږم.»

(۳۵) نو دا هماغه موسی دی چې د اسراييلو خلکو رد کړی ؤ او

ورته ويلي يې وو: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی يې؟»

خدای همدا موسی د هغې فرښتې په وسيله چې هغه ته د

سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې ښکاره شوه، ولېره ترڅو د

اسراييلو د خلکو حاکم او خلاصونکی وي. (۳۶) دا موسی ؤ چې

هغوی يې د مصر څخه راوويستل او په مصر او سره بحيره کې او

خلوښت کاله يې په دښته کې حيرانوونکي کارونه وکړل او معجزې

يې وښودلې. (۳۷) دا هغه موسی دی چې اسراييليانو ته يې وويل:

«خدای به ستاسو د خپل قوم څخه ستاسو دپاره زما په شان يو

پيغمبر درولېږي.» (۳۸) دا موسی ؤ چې په دښته کې زمونږ د نیکونو

يعنې د خدای د قوم په غونډه کې د هغوی سره ؤ او فرښتې ورسره د

سينا په غره کې خبرې وکړې. هلته هغه د خدای ژوندی کلام ترلاسه

کړ چې مونږ ته يې راوړسوي.

۳۹) خو زمونږ نیکونو د موسی د منلو څخه انکار وکړ. هغه یې رد کړ او غوښتل یې چې بېرته مصر ته لاړ شي. ۴۰) نو هغوی هارون ته وویل: لمونږ ته داسې خدایان جوړ کړه چې زمونږ لارښوونه وکړي. ځکه مونږ نه پوهېږو چې په دې موسی باندې چې مونږ یې له مصر څخه راوویستلو، څه وشول. ۴۱) په هغه وخت کې هغوی د خوسکي په شکل یو بت جوړ کړ او هغه ته یې قرباني وړاندې کړه او په خپلو لاسونو جوړ شوي شي ته یې خوشحالي وکړه. ۴۲) نو خدای د هغوی څخه مخ وپاوه او هغوی یې پرېښودل چې د اسماني ستورو عبادت وکړي، لکه څنګه چې د پیغمبرانو په کتابونو کې لیکل شوي دي:

ای د اسراییلو قوم! ایا تاسو په دې څلوېښتو کالو کې په دې دښته کې ماته قربانی او نذرانې راوړې دي؟ ۴۳) نه، تاسو هغه د مولک بت د عبادت خېمه او د خپل رفان خدای د ستوري تصویر له ځان سره وړئ چې په خپله مو جوړ کړي دي چې عبادت یې وکړئ. نو تاسو به د بابل بلې خواته جلاوطنه کړم.

۴۴) زمونږ نیکونو په دښته کې د شهادت خېمه لرله. دا هغه خېمه وه چې خدای موسی ته حکم کړی ؤ چې د هغې نمونې له مخې چې هغه ته ښودل شوې وه، جوړه کړي. ۴۵) وروسته بیا دا خېمه زمونږ نیکونو ته ورکړل شوه او هغوی دا هغه وخت راوړله کله چې د یوشع سره روان وو او د هغو قومونو ځمکه یې ونيوله چې خدای د هغوی له مخې څخه لېرې کول. دا خېمه د داود تر وخته پورې هلته پاتې وه. ۴۶) خدای د داود څخه خوشحاله ؤ او هغه خدای ته سوال وکړ

چې د يعقوب د خدای دپاره د اوسېدلو ځای جوړ کړي. (٤٧) خو دا
سليمان ؤ چې د خدای دپاره يې کور جوړ کړ. (٤٨) خو خدای
تعالی د انسانانو په لاس جوړ شوي کور کې نه اوسېږي. لکه څنگه
چې يو پيغمبر وايي:

(٤٩) اسمان زما تخت دی او ځمکه زما د پښو چوکۍ ده. تاسو به
ماته څه ډول کور جوړ کړئ؟ څښتن وايي: او زما د اوسېدلو ځای
چېرته دی؟ (٥٠) ايا دغه ټول شيان ما په خپلو لاسونو باندې پيدا
کړي نه دي؟

(٥١) ای سرزورو خلکو! ستاسو زړونه د کافرو د زړونو په شان دي،
د خدای د پيغام اورېدلو ته کانه يئ! تاسو تل د خپلو نيکونو په شان
د روح القدس په وړاندې ودرېږئ. (٥٢) ايا داسې کوم پيغمبر شته
چې ستاسو نيکونو ځورولی نه وي؟ هغوی هغه پيغمبران هم ووژل
چې د هغه د نېک خدمتگار د راتگ پېشگويي يې کړې وه او اوس
تاسو د هغه سره خيانت وکړ او هغه مو وواژه. (٥٣) تاسو هغه خلک
يئ چې شريعت درته د فرښتو په وسيله درورسېد، خو تاسو ورباندې
عمل ونه کړ.

د استيفان سنگسارېدل

(٥٤) کله چې د شورا غړو د استيفان خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر
شول او د قهر له لاسه يې خپل غاښونه وچيچل. (٥٥) خو استيفان
چې د روح القدس څخه ډک ؤ، اسمان ته په ځير وکتل او د خدای
جلال يې وليده او عيسی يې وليده چې د خدای بني لاس ته ولاړ ؤ.

په سامره کې زېري رسول

٤ خو هغه ايمانداران چې هرې خواته خواره واره شوي وو،

هرچېرته چې تلل د عيسى په هکله يې پيغام اوراوه. ٥ فيليپوس د سامرې يو ښار ته لاړ او خلکو ته يې د مسيح په هکله وعظ کاوه.

٦ کله چې گڼ شمېر خلکو د فيليپوس خبرې واورېدلې او هغه

معجزې چې هغه ښودلې وليدلې، نو ټولو د هغه خبرو ته په غور سره

غور نيوه. ٧ د ډېرو خلکو څخه چې پېريانو نيولي وو، پېريان په

چيغو چيغو راوتل او ډېر شل او گوډ خلک روغېدل. ٨ نو په هغه

ښار کې لويه خوشحالي وه.

٩ خو په هغه ښار کې د شمعون په نوم يو سړی اوسېده چې د يو

څه مودې راهيسې يې د سامرې خلک د خپلې جادو په زور حيران

کړي وو او دعوه يې کوله چې هغه يو لوی سړی دی. ١٠ د ټولو

طبقو خلکو يعنې هم لويانو او کوچنيانو د هغه خبرو ته په غور غور

نيوه او ويل يې: «دا سړی زمونږ د خدايد هغه قدرت ښکارندوی دی

چې ورته لوی قدرت وايي.» ١١ هغوی ځکه د هغه خبرو ته په

غور سره غور نيوه چې تر ډېر وخته پورې يې هغوی د خپلې جادو

په زور حيران کړي وو. ١٢ خو کله چې هغوی د فيليپوس په هغه

زېري ايمان راوړ چې د خدای د پاچاهۍ او د عيسى مسيح په هکله

يې ووراوه، نو تر او ښځو دواړو د تعميد غسل واخيست. ١٣ تر

دې پورې چې خپله شمعون هم ايمان راوړ، د تعميد غسل يې

واخيست او له هغې وروسته به هغه تل له فيليپوس سره ؤ. کله چې

هغه د فيليپوس لوی او حيرانوونکي کارونه او معجزې چې هغه

ښودلې وليدلې، نو حيران پاتې شو.

١٤) کله چې په اورشليم کې رسولان خبر شول چې سامريانو د
خدای پيغام منلی دی، نو هغوی پطروس او يوحنا وروړلېرل. ١٥)
کله چې هغوی هغه حای ته ورسېدل، نو د هغو نويو ايماندارانو دپاره
يې دعا وکړه چې روح القدس ورباندې نازل شي. ١٦) حکه چې
هغوی يوازې د څښتن عیسی په نوم د تعمید غسل اخيستی ؤ او تر
دې وخته پورې لا د هغوی څخه په هېچا باندې روح القدس نازل
شوی نه ؤ. ١٧) نو بيا پطروس او يوحنا په هغوی باندې لاسونه
کېښودل او هغوی روح القدس ترلاسه کړ. ١٨) کله چې شمعون
وليدل چې د رسولانو د لاس په اېښودلو روح القدس ورکول کېږي،
نو هغه پطروس او يوحنا ته پيسې وړاندې کړې ١٩) او وپې ويل:
«دا اختيار ماته هم راکړه چې زه په چا باندې لاس کېږدم او روح
القدس ورباندې نازل شي.» ٢٠) خو پطروس ځواب ورکړ: «ستا
پيسې دې ستا سره يوځای تباه شي، حکه تا فکر کاوه چې د خدای
دا نعمت په پيسو اخيستل کېږي. ٢١) په دې کار کې ستا نصيب او
برخه نشته، حکه چې ستا زړه د خدای په نظر کې سم نه دی. ٢٢)
نو بيا له خپلو بدو کارونو څخه توبه وباسه او څښتن ته دعا وکړه،
کېدای شي چې هغه تا د دې بدو خيالونو په خاطر چې په زړه کې
يې لرې، وبخښي. ٢٣) زه وينم چې ستا زړه سخت د کينې څخه
ډک دی او د گناه غلام يې.» ٢٤) شمعون پطروس او يوحنا ته په
ځواب کې وويل: «زما په خاطر څښتن ته دعا وکړئ چې څه چې
تاسو وويل هغه په ما باندې رانه شي.»

٢٥) کله چې پطروس او یوحنا د خښتن عیسی په هکله شاهدي ورکړه او د هغه پیغام یې اعلان کړ، نو بېرته اورشلیم ته لاړل او په لاره کې یې د سامرې ډېرو کلیو ته زېری ورساوه.

فیلیپوس او ایتویایي خصي مامور

٢٦) بیا د خښتن فرښتې فیلیپوس ته وویل: «پاخږه او جنوب

خواته په هغه لاره لاړ شه چې د اورشلیم څخه غزې ته تللې ده.»
(دا د دښتې یوه لاره ده.) ٢٧) فیلیپوس پاڅېده او روان شو. هغه په لاره کې د یو ایتویایي سره چې خصي شوی ؤ او د ایتویا د کنډاکي د ملکې د دربار د ټولې خزانې مشر مامور ؤ، مخامخ شو. هغه مامور اورشلیم ته د عبادت دپاره راغلی ؤ ٢٨) او اوس بېرته خپل کور ته روان ؤ. هغه په خپلې گاډۍ کې ناست ؤ او د اشعیا پیغمبر کتاب یې لوسته. ٢٩) روح القدس فیلیپوس ته وویل: «لاړ شه او هغې گاډۍ ته ورنژدې شه.» ٣٠) نو فیلیپوس د هغه خواته ورمنډه کړه او هغه واورېدل چې هغه سړی د اشعیا پیغمبر کتاب لولي. نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ته چې څه لولي ورباندې پوهېږې؟» ٣١) هغه ځواب ورکړ: «ترڅو پورې چې کوم څوک یې راته تشریح نه کړي زه ورباندې څنګه پوهېدلی شم؟» نو هغه د فیلیپوس څخه وغوښتل چې گاډۍ ته وخېږي او د هغه سره کښېني. ٣٢) هغه چې د خدای د کلام کومه برخه لوستله هغه داسې وه:

هغه سړی د هغه پسه په شان ؤ چې حلالېدلو ته وړل کېده او د هغه وري په شان ؤ چې د سکولونکو په مخکې غلی وي او هېڅ نه

وايي. (۳۳) هغه سپک کړای شو او انصاف ورسره ونه شو. څوک کولای شي چې د هغه د اولادې په هکله خبرې وکړي، ځکه چې د هغه ژوند د ځمکې په مخ پای ته ورسېده.

(۳۴) هغه مامور فیلیپوس ته وویل: «زه درته سوال کوم، ماته ووايه چې پیغمبر دلته د چا په هکله خبرې کوي؟ د خپل ځان په هکله يا د بل چا په هکله؟» (۳۵) بیا فیلیپوس د خدای د کلام د هماغې برخې څخه پیل کړه او هغه ته یې د عیسی په هکله زېری ووراوه. (۳۶) څنگه چې هغوی په لاره روان وو، نو یو داسې ځای ته

ورسېدل چې هلته اوبه وې او هغه مامور وویل: «گوره چې دلته اوبه شته، نو څه شی زما د تعمیر د غسل اخیستلو مخه نیولی شي؟»

(۳۷) فیلیپوس وویل: «که چېرې ته د زړه نه ایمان راوړې، نو بیا کولای شي.» هغه ځواب ورکړ: «زه ایمان لرم چې عیسی مسیح د خدای زوی دی.» (۳۸) نو هغه مامور امر وکړ چې گاډی ودروي.

فیلیپوس او هغه دواړه اوبو ته ورنښکته شول او فیلیپوس هغه ته د تعمیر د غسل ورکړ. (۳۹) کله چې هغوی دواړه له اوبو څخه راووتل،

نو د څښتن روح فیلیپوس بوته او هغه مامور نور فیلیپوس ونه لیده او په خوشحالی سره په خپله لاره روان شو. (۴۰) خو فیلیپوس پوه شو چې زه د اشدود په ښار کې يم. هغه په ټولو ښارونو کې گرځېده او زېری یې ورکاوه، ترڅو قیصر یې ته ورسېده.

شاوول په عیسی باندې ایمان راوړي

۹ (۱) په هماغه وخت کې شاوول لا د څښتن عیسی پیروانو ته د

قتل سخت خبرداري ورکولې. هغه لوی کاهن ته لار (۲) او د هغه
 څخه یې وغوښتل چې د دمشق د کنیسو دپاره لیکونه ورکړي چې که
 چېرې هلته داسې سړي یا ښځې پیدا کړي چې د څښتن عیسی د
 لارې پیروان وي، نو هغه ونیسي او اورشلیم ته یې راولي. (۳) کله
 چې شاوول دمشق ته نژدې کېده، نو ناڅاپه د اسمان څخه یوه رڼا د
 هغه شاوخوا وځلېدله. (۴) هغه په ځمکه باندې راولوېد او یو اواز
 یې واورېد چې ویل یې: «شاووله، شاووله! ته ولې ما ځوروي؟»
 (۵) شاوول پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک یې؟» ځواب
 راغی: «زه عیسی یم، یعنی هغه څوک چې ته یې ځوروي. (۶)
 اوس پاڅېره او ښار ته لار شه او هلته به تاته وویل شي چې څه باید
 وکړې.» (۷) کوم کسان چې د شاوول سره په سفر کې ملګري وو،
 غلي ولاړ وو. هغوی اواز واورېد، خو هېڅوک یې ونه لیده. (۸) نو
 شاوول د ځمکې څخه راپورته شو او سره له دې چې سترګې یې
 غړېدلې، خو څه شی یې نه شو لیدلی. نو ملګرو یې هغه له لاسه
 ونيوه او دمشق ته یې بوتله. (۹) هغه تر درېو ورځو پورې ړوند ؤ او
 نه یې څه خوړل او نه یې څښل.

(۱۰) په دمشق کې یو ایماندار اوسېده چې حنانيا نومېده. هغه رویا
 ولیدله چې څښتن ورته وویل: «ای حنانيا!» هغه ځواب ورکړ: «ای
 څښتنه، زه حاضر یم.» (۱۱) څښتن هغه ته وویل: «پاڅېره او هغې
 کوڅې ته لار شه چې د مستقیمې کوڅې په نوم یادېږي او د یهودا په
 کور کې د شاوول په نوم د یو تن څخه چې د ترسوس د ښار څخه
 دی، پوښتنه وکړه. هغه همداوس دعا کوي. (۱۲) هغه په رویا کې
 ولیدل چې د حنانيا په نوم یو سړی راځي او د هغه په سر باندې به

لاس ږدي، ترڅو هغه بېرته بېنا شي.» (۱۳) حنانيا ځواب ورکړ: «ای خښتنه، ډېرو خلکو ماته د دې سړي او د هغو ټولو بډيو په هکله چې هغه په اورشليم کې ستا د خلکو سره کړي دي، ويلي دي.» (۱۴) او مشرانو کاهنانو هغه ته اختيار ورکړی چې دمشق ته راشي او هغه ټول خلک چې ستا نوم اخلي، ونيسي.» (۱۵) خو خښتن هغه ته وويل: «لاړ شه، ځکه چې دا سړی يوه وسيله ده چې ما غوره کړی دی، ترڅو زما نوم غيريهوديانو، د هغوی پاچاهانو او د اسرايلو قوم ته وروپېژني.» (۱۶) زه به په خپله هغه ته وښاييم چې هغه بايد زما د نوم په خاطر څومره کړاوونه وزغمي.»

(۱۷) نو حنانيا روان شو او هغه کور ته ورننوت چې شاوول په کې اوسېده او خپل لاس يې په شاوول باندې کېښود او ورته ويلي: «ای شاووله وروره! کله چې ته دلته راروان وې، نو خښتن يعنې هماغه عیسی چې تاته په لاره کې درښکاره شو، زه رالېږلی يم چې ته بېرته بېنا شي او د روح القدس څخه ډک شي.» (۱۸) سمدلاسه د شاوول د سترگو څخه د پوستکو په شان شيان راوغورځېدل او هغه بېرته بېنا شو. بيا هغه راپاڅېده او د تعمید غسل يې واخيست. (۱۹) له هغې وروسته هغه ډوډی وخورله او بېرته يې قوت پيدا کړ.

شاوول په دمشق کې وعظ کوي

شاوول يو څو ورځې په دمشق کې د ايماندارانو سره پاتې شو. (۲۰) هغه سمدلاسه کنيسو ته لاړ او وعظ يې پيل کړ او ويل يې چې عیسی د خدای زوی دی. (۲۱) هرچا چې د هغه خبرې اورېدلې، نو

حیران به شول او پوښتنه به یې کوله: «ایا دا هماغه سړی نه دی چې په اورشلیم کې به یې هغه خلک له منځه وړل چې د عیسی نوم به یې یاداو؟ هغه دلته د دې مقصد دپاره نه دی راغلی چې دا خلک ونیسي او لاس تړلي یې مشرانو کاهنانو ته بوځي؟» (۲۲) خو د شاوول د وعظ کولو قدرت نور هم زیاتېده او په خپلو قانع کوونکو دلیلونو یې ثابتوله چې عیسی هماغه وعده شوی مسیح دی او د دمشق یهودیانو ورته ځواب نه شو ویلی.

(۲۳) ډېره موده وروسته یهودیان سره راټول شول او دسیسه یې جوړه کړه چې شاوول ووژني. (۲۴) هغوی شپه او ورځ د ښار په دروازو کې څوکیداري کوله، ترڅو هغه ووژني. خو شاوول د هغوی له دسیسې څخه خبر شو. (۲۵) نو یوه شپه د شاوول پیروانو هغه په ټوکرۍ کې د ښار د دېوال د سوري په لاره رانېکته کړ.

شاوول په اورشلیم کې

(۲۶) کله چې شاوول اورشلیم ته ورسېده، نو کوښښ یې وکړ چې د نورو ایماندارانو سره یوځای شي، خو هغوی ټول د هغه څخه وپرېدل، ځکه چې هغوی په دې باور نه درلود چې شاوول په رښتیا سره ایماندار شوی دی. (۲۷) بیا برناباس د هغه سره مرسته وکړه او هغه یې رسولانو ته بوتله او هغوی ته یې وویل چې شاوول څنگه دمشق ته په لاره کې څښتن عیسی ولیده او هغه څنگه د شاوول سره خبرې وکړلې. همدارنگه برناباس هغوی ته وویل چې شاوول څنگه په دمشق کې په زړورتیا سره د عیسی په نوم وعظ وکړ. (۲۸) نو

شاوول د هغوی سره پاتې شو او په اورشلیم کې د هغوی سره
گرځېده او په زړورتیا سره یې د خښتن عیسی په نوم وعظ کاوه.
٢٩ هغه به د یوناني ژبو یهودیانو سره خبرې او بحث کاوه، خو
هغوی کوبښن کاوه چې شاوول ووژني. ٣٠ کله چې ایمانداران د
دې څخه خبر شول، نو شاوول یې قیصر یې ته بوتله او بیا یې هغه د
ترسوس ښار ته ولېږه.

٣١ نو په ټوله یهودیه، جلیل او سامره کې کلیسا ارامه وه او قوي
شوه. ایماندارانو د خښتن څخه په وېره کې او د روح القدس په
مرسته پرمختګ کاوه او شمېر یې زیاتېده.

پطروس په لده او یافا کې

٣٢ پطروس به هرځای ته سفر کاوه او یوځل هغه د هغو
ایماندارانو د لیدلو دپاره چې د لده په ښار کې اوسېدل، لاړ. ٣٣ په
هغه ځای کې هغه د اینیاس په نوم یو سړی ولیده چې شل و او د اتو
کالو راهیسې په کت کې پروت ؤ. ٣٤ پطروس هغه ته وویل: «ای
اینیاسه، عیسی مسیح درته شفا درکوي. پاڅېره او بستره دې راټوله
کړه.» او هغه سمدلاسه پاڅېده. ٣٥ هغو ټولو خلکو چې په لده او
شارون کې اوسېدل، اینیاس ولیده او په خښتن عیسی یې ایمان راوړ.

پطروس طبیتا بېرته راژوندی کوي

٣٦ د یافا په ښار کې یوه ایمانداره ښځه اوسېدله چې طبیتا
نومېدله. (په یوناني ژبه کې د هغې د نوم معنی هوسی ده.) هغې تل

نېک کارونه کول او د غریبانو سره یې مرسته کوله. (۳۷) په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود. (۳۸) یافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه ورولېږل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راوړسوه. (۳۹) نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راوړسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوت. ټولې کونډې ښځې د هغه څخه راتاوې شوې، هغوی ژړل او هغه کالي او چينې چې طبیتا د خپل ژوندانه په وخت کې گنډلي وو، هغه ته وښودل. (۴۰) پطروس هغوی ټولې له کوتې څخه وویستلې، هغه په گوندو شو او دعا یې وکړه. بیا یې مړي ته مخ راواړاوه او ویې ویل: «طبیتا پاڅېږه!» هغې خپلې سترگې وغړولې او کله چې یې پطروس ولیده، نو کېښاستله. (۴۱) پطروس هغې ته لاس ورکړ او هغه یې په پښو ودروله. بیا پطروس ټول ایمانداران او کونډې راوغوښتلې او طبیتا یې ورته ژوندی وسپارله. (۴۲) دا خبره په ټوله یافا کې خپره شوه او ډېرو خلکو په څښتن عیسی باندې ایمان راوړ. (۴۳) پطروس د زیات وخت دپاره د شمعون په نوم د څرمنو جوړوونکي سره په یافا کې پاتې شو.

کورنیلوس رویا ویني

۱۰ په قیصریه کې یو سړی ؤ چې کورنیلوس نومېده او د رومي لښکرو د کنډک چې د «ایټالوي کنډک» په نوم یادېده، مشر ؤ. (۱) کورنیلوس او د هغه کورنی دینداره خلک وو او د خدای څخه

و پرېدل. هغه به غريبو يهوديانو ته ډېر خيراتونه ورکول او تل به يې دعا کوله. (۳) يوه ورځ د ماسپنين شاوخوا درې بجې هغه رويا وليدله چې د خدای فرېښته د هغه خواته راغله او ورته وېي ويل: «ای کورنيليوسه!» (۴) هغه له وېرې په ځير سره فرېښتې ته وکتل او پوښتنه يې ترې وکړه: «بناغليه څه وايي؟» فرېښتې ځواب ورکړ: «ستا دعاگانې او خيراتونه چې تا ورکړي وو، هغه د خدای حضور ته ورسېدل او قبول يې کړل. (۵) اوس يو څو کسان يافا ته د شمعون پسې چې پطروس ورته ويل کيږي، ولېږه چې هغه راولي. (۶) هغه د شمعون څرمن جوړوونکي په کور کې چې د بحيرې په غاړه دی، مېلمه دی.» (۷) کله چې هغې فرېښتې د هغه سره خبرې وکړې نو لاړه، بيا کورنيليوس خپل دوه نوکران او يو عسکر چې يو دينداره سړی ؤ او د هغه د کور د خدمتگارانو څخه ؤ، راوغوښتل. (۸) هرڅه چې شوي وو، هغوی ته يې وويل او هغوی يې يافا ته ولېږل.

پطروس رويا ويني

(۹) بله ورځ د غرمې په وخت کې چې هغه دوه نوکران او عسکر په لاره کې روان وو او يافا ته ورسېدل، نو په همدې وخت کې پطروس د دعا کولو دپاره پاس بام ته وخوت. (۱۰) هغه وړی شو او غوښتل يې چې څه وڅوري، کله چې ډوډۍ تيارېدلې، نو هغه رويا وليدله. (۱۱) هغه وليدل چې د اسمان دروازې خلاصې شوې او د يو لوی دسترخوان په شان يو شی چې د څلورو څنډو څخه راڅوړند ؤ او ښکته د ځمکې خواته راروان ؤ. (۱۲) په هغه کې هر ډول حيوانات، خزندې او مرغان وو. (۱۳) بيا يو اواز راغی او هغه ته يې

وويل: «ای پطروسه، پاڅېږه! هغه حلال کړه او ويې خوره.» (١٤)
خو پطروس وويل: «څښتنه! هېڅکله نه، ما هېڅکله هم حرام او
ناپاکه شی نه دی خوړلی.» (١٥) په دوهم ځل بيا اواز راغی: «کوم
شیان چې خدای حلال گرځولي دي، هغه حرام مه گڼه.» (١٦) درې
ځلې همداسې وشول او بيا هغه دسترخوان بېرته پورته اسمان ته
يووړل شو.

(١٧) پطروس حيران پاتې ؤ چې د دې رويا معنی څه ده، چې په
دې وخت کې هغو کسانو چې کورنيلیوس لېږلي وو، د شمعون کور
پیدا کړ او هغوی د دروازې په مخکې ودرېدل. (١٨) هغوی نارې
کړې او پوښتنه یې وکړه: «ایا شمعون چې پطروس ورته هم وايي،
دلته مېلمه دی؟» (١٩) پطروس لا د دې رويا په هکله فکر کاوه چې
روح القدس ورته وويل: «گوره، درې سړي تا لټوي. (٢٠) پاڅېږه او
لاندي رانېکته شه او د هغوی سره په تلوو کې زړه نازړه کېږه مه،
ځکه چې هغوی ما درلېږلي دي.» (٢١) نو پطروس لاندي ښکته شو
او هغوی ته یې وويل: «زه هماغه سړی یم چې تاسو یې لټوئ. تاسو
د څه دپاره راغلي یئ؟» (٢٢) هغوی ځواب ورکړ: «مونږ قوماندان
کورنيلیوس رالېږلي یو. هغه یو نېک او داسې سړی دی چې له خدایه
وېرېږي او د ټولو یهودیانو په نظر کې ډېر عزتمن سړی دی. د خدای
فربښتې هغه ته ويلي وو چې تا خپل کور ته راوغواړي او څه چې
وايې هغه یې واوري.» (٢٣) نو پطروس هغوی کور ته راوستل او
مېلمانه یې کړل.

د کورنیلوس او پطروس لیډنه

بله ورځ پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو او د یافا څو ایمانداران هم ورسره ملګري وو. (۲۴) په بله ورځ هغوی قیصر یې ته ورسېدل. کورنیلوس هغوی ته په تمه و او خپل خپلوان او خپل نژدې ملګري یې هم راغوښتي وو. (۲۵) څنگه چې پطروس کور ته ورننوت، کورنیلوس د هغه مخې ته ورووت او د هغه په پښو کې پرېوت او سجده یې ورته وکړه. (۲۶) خو پطروس هغه د ځمکې څخه راپورته کړ او ورته ویې ویل: «راپاڅپړه، زه هم ستا په شان یو انسان یم.» (۲۷) په داسې حال کې چې پطروس د هغه سره خبرې کولې، کور ته ننوت او ویې لیدل چې هلته ډېر خلک راټول شوي وو. (۲۸) پطروس هغوی ته وویل: «تاسو ته ښه معلومه ده چې د یهودیانو دپاره دا ناروا ده چې د غیر یهودیانو سره ناسته ولاړه او یا ملګرتیا وکړي. خو خدای ماته دا رانښودلي دي چې زه باید هېڅوک هم ناپاکه او نجس ونه ګڼم. (۲۹) کله چې زه تاسو راوغوښتل، نو پرته له کوم اعتراضه راغلم. خو اوس پوښتنه کوم چې تاسو ولې زه راوغوښتل؟»

(۳۰) کورنیلوس وویل: «څلور ورځې کېږي چې په همدې وخت کې یعنې د ماسپنین په درې بجو زه په خپل کور کې په دعا کولو بوخت وم چې ناڅاپه یو سړی چې ځلېدونکي کالي یې اغوستي وو، زما په مخکې ودرېده (۳۱) او ویې ویل: «ای کورنیلوسه! خدای ستا دعاګانې قبولې کړې دي او هغه خیراتونه یې قبول کړي دي چې غریبانو ته یې ورکوې. (۳۲) اوس یو څو کسان د شمعون پسې چې

پطروس ورته ویل کيږي، يافا ته ولېږه چې هغه راولي. هغه د بحیرې په غاړه د شمعون خرمن جوړوونکي په کور کې مېلمه دی. ﴿٣٣﴾ نو سمدلاسه مې تا پسې سړي درولېږل او تا ډېر ښه کار وکړ چې دلته راغلي. نو اوس مونږ ټول دلته د خدای په حضور کې حاضر یو چې د هرڅه په هکله چې څښتن تاته حکم کړی دی، هغه واورو.»

غیریهودیانو ته د پطروس وینا

﴿٣٤﴾ پطروس خپلې خبرې پیل کړې او ویې ویل: «زه اوس پوه شوم چې دا رښتیا دي چې خدای د هېچا طرفداري نه کوي. ﴿٣٥﴾ په هر قوم کې چې هرڅوک له خدایه وپریږي او سم کارونه کوي، خدای هغه مني. ﴿٣٦﴾ تاسو پوهېږئ چې خدای خپل پیغام د اسراییلو قوم ته ورولېږه او د سولې او سلامتی زېږی یې د عیسی مسیح په وسیله چې د ټولو څښتن دی، اعلان کړ. ﴿٣٧﴾ تاسو پوهېږئ چې په ټوله یهودیه کې څه وشول. دا پېښه د یحیی د تعمید د غسل د اعلانولو څخه وروسته له جلیل څخه پیل شوه. ﴿٣٨﴾ او تاسو خبر یئ چې خدای څنگه ناصري عیسی په روح القدس او په خپل قدرت سره مسح کړ. هغه به هرځای ته تللو او د خلکو سره به یې نېکي کوله او کوم خلک چې د شیطان په بند کې وو هغوی ته به یې شفا ورکوله، ځکه چې خدای ورسره مل ؤ. ﴿٣٩﴾ مونږ د هغو ټولو کارونو شاهدان یو چې عیسی د یهودیانو په وطن او اورشلیم کې وکړل. هغوی عیسی په صلیب باندې ځوړند کړ او ویې واژه. ﴿٤٠﴾ خو خدای هغه په درېمه ورځ بېرته راژوندی کړ او خلکو ته یې ښکاره کړ، ﴿٤١﴾ ټولو خلکو ته نه، بلکې یوازې هغو شاهدانو ته

چې خدای له مخکې نه غوره کړي وو، یعنې مونږ ته چې د هغه د بیا
راژوندي کېدلو څخه وروسته مو ورسره وخورل او وڅښل. (۴۲)
عیسی مونږ ته حکم کړی چې خلکو ته وعظ وکړو او دا شهادت
ورکړو چې دا هغه څوک دی چې خدای په مړو او ژونديو باندې
قاضي ټاکلی دی. (۴۳) د هغه په هکله ټول پیغمبران شاهدي ورکوي
او وایي چې هرڅوک چې په هغه باندې ایمان راوړي، نو د هغه په
نوم به یې گناهونه وبخښل شي.»

په غیریهودیانو باندې د روح القدس نازلېدل

(۴۴) پطروس لا خبرې کولې چې په هغو ټولو خلکو باندې چې د
هغه خبرې یې اورېدلې، روح القدس نازل شو. (۴۵) هغه یهودي
ایمانداران چې د پطروس سره راغلي وو، په دې حیران شول چې د
روح القدس نعمت په غیریهودیانو هم نازل شو. (۴۶) ځکه چې دوی
اورېدل چې هغوی په ناشنا ژبو خبرې کولې او د خدای لویي یې
بیانوله. بیا پطروس وویل: (۴۷) «ایا داسې څوک شته چې دا خلک
چې زمونږ په شان یې روح القدس ترلاسه کړی دی په اوبو باندې د
تعمید غسل د اخیستلو څخه منع کړي؟» (۴۸) نو پطروس امر وکړ
چې هغوی ته دې د عیسی مسیح په نوم د تعمید غسل ورکړل شي.
بیا هغوی د پطروس څخه وغوښتل چې یو څو ورځې د هغوی سره
پاتې شي.

۱۱ (۱) په ټوله يهوديه کې رسولان او ايمانداران خبر شول چې
 غيريهوديانو هم د خداى پيغام منلى دى. (۲) كله چې پطروس
 بېرته اورشلیم ته راغى، نو يوې ډلې چې د غيريهوديانو د سنتولو
 غوښتونكي وو په هغه باندې اعتراض وكړ (۳) او ويل يې: «ته ولې
 د ناسنت شويو خلكو كور ته لارې او د هغوى سره دې ډوډى هم
 وخورله؟» (۴) نو څه چې پېښ شوي وو، پطروس ټكي په ټكي
 هغوى ته بيان كړل. (۵) هغه وويل: «زه د يافا په ښار كې وم او دعا
 مې كوله چې بې هوشه شوم او رويا مې وليدله چې د يو لوى
 دسترخوان په شان يو شى چې د څلورو څنډو څخه راڅوړند ؤ او د
 اسمان نه د ځمكې خواته رابښكته كېده او ما پورې راوړسېده. (۶)
 كله چې ما ورته په غور سره وكتل، نو په هغه كې كورني حيوانات او
 وحشي ځناور، خزندې او مرغان وو. (۷) بيا مې يو اواز واورېد
 چې ويل يې: «اى پطروسه! پاڅېره، هغه حلال كړه او ويې خوره.»
 (۸) خو ما ورته وويل: «څښتنه! هېڅكله نه، ما هېڅكله هم كوم
 حرام يا ناپاكه شى خولې ته نه دى وروړى.» (۹) د اسمان څخه
 يوځل بيا اواز راغى چې ويل يې: «كوم شيان چې خداى حلال
 گرځولي دي، ته يې بايد حرام ونه گڼي.» (۱۰) درې ځلې داسې
 وشول او بيا هغه ټول شيان بېرته اسمان ته يووړل شول. (۱۱) په
 هماغه شپه كې درې تنه چې د قيصريې څخه رالېږل شوي وو، هغه
 كور ته راوړسېدل چې مونږ په كې اوسېدلو. (۱۲) روح القدس راته
 وويل چې په دې هكله اندېښنه مه كوه چې هغوى غيريهوديان دي.
 بيا دا شپږ ايمانداران هم زما سره لاړل او مونږ ټول د كورنيلوس كور

ته ورننوتلو. (۱۳) هغه مونږ ته وويل چې څنگه يې په خپل کور کې يوه فرېنټه وليدله چې ولاړه وه او هغه ته يې وويل: «يو څوک يافا ته ولېږه او شمعون چې پطروس ورته ويل کېږي، راوله. (۱۴) هغه به تاته يو پيغام واوروي چې د هغه په وسيله به ته او ستا ټوله کورنۍ خلاصون ومومي.» (۱۵) کله چې ما خبرې پيل کړې، نو په هغوی باندې روح القدس نازل شو لکه څنگه چې لومړی ځل په مونږ باندې نازل شوی و. (۱۶) بيا ماته را په ياد شول څه چې څښتن عيسی ويلي وو: «يحيی به په ابو باندې د تعميد غسل ورکاوه، خو تاسو ته به په روح القدس د تعميد غسل درکول کېږي.» (۱۷) که خدای هغوی ته هماغه نعمت ورکړی دی چې مونږ ته يې په هغه وخت کې راکړ چې په څښتن عيسی مسيح باندې مو ايمان راوړ، نو بيا زه څوک وم چې خدای مې د دې کار نه منع کړی وای؟» (۱۸) کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې، نو غلي پاتې شول. هغوی د خدای په ثنا او صفت کولو پيل وکړ او ويل يې: «نو بيا خدای حتی غيريهوديانو ته هم دا موقعه ورکړې ده چې توبه وباسي او تلباتې ژوندون ولري.»

د سوريې په انطاكيه کې كليسا

(۱۹) د هغې ځورونې له امله چې د استيفان د مړينې نه وروسته پيل شوه، ځينې ايمانداران خواره واره شول او د فنيقيې، قبرس او انطاكيې پورې لاړل. هغوی خپل پيغام يوازې يهوديانو ته ورساوه. (۲۰) خو د قبرس او قيروان ځينې ايمانداران چې انطاكيې ته لاړل، د يونانيانو سره يې هم خبرې وکړې او هغوی ته يې د څښتن عيسی په هکله

زېرى ورساوه. (٢١) د خښتن قدرت د هغوى سره ؤ او زيات شمېر خلکو ايمان راوړ او د خښتن عيسى پيرون شول.

(٢٢) دا خبر د اورشليم كليسا ته ورسېد او هغوى برناباس انطاكيې ته ولېږه. (٢٣) كله چې هغه راوړسېده او ويې ليدل چې خداى څنگه خلکو ته برکت وركړ، نو ډېر خوشحاله شو او هغوى يې وهڅول چې ټول د زړه له كومي خښتن ته وفادار پاتې شي، (٢٤) ځكه چې برناباس يو مهربانه سړى او د روح القدس څخه ډك او د ټينگ ايمان خاوند ؤ. په دې ځاى كې ډېرو خلکو په خښتن باندې ايمان راوړ. (٢٥) بيا برناباس د ترسوس ښار ته لاړ چې شاوول ولټوي. (٢٦)

چې كله يې شاوول پيدا كړ، نو هغه يې انطاكيې ته راوست او برناباس او شاوول پوره يو كال هلته د ايماندارانو سره يوځاى كېدل او ډېرو خلکو ته يې تعليم وركاوه. او همدلته په انطاكيه كې ؤ چې د لومړي ځل دپاره ايمانداران د مسيحيانو په نوم ياد شول.

(٢٧) په همدې وخت كې ځينې پيغمبران د اورشليم څخه انطاكيې ته راغلل. (٢٨) په هغوى كې يو تن چې اگابوس نومېده، ودرېده او د روح القدس په وسيله يې پېشگويي وكړه چې په ټوله نړۍ كې به سخته قحطي راشي. دا قحطي د كلوديوس امپراتور په زمانه كې راغله. (٢٩) د انطاكيې ايماندارانو پرېكړه وكړه چې هر يو به د خپل توان سره سم هغو ايماندارانو ته چې په يهوديه كې اوسېږي، مرسته وركوي. (٣٠) هغوى همداسې وكړل او خپلې مرستې يې د برناباس او شاوول په لاس د اورشليم د كليسا مشرانو ته ولېږلې.

۱۲ (۱) په هماغه وخت کې هيروديس پاچا د كليسا د ځينو غړو په ځورولو پيل وكړ. (۲) هغه د يوحنا ورور يعقوب په توره باندې وواژه. (۳) كله چې هيروديس وليدل چې يهوديان په دې كار خوشحاله شول، نو پطروس يې هم ونيوه. دا كار د فطيرې ډوډۍ د اختر په ورځو کې وشو. (۴) كله چې هغه پطروس ونيوه، نو په زندان کې يې واچاوه او هغه يې څلورو ډلگيو ته چې په هر يو کې څلور څلور عسکره وو، وسپاره چې ساتنه يې وكړي. هيروديس د دې نيت درلود چې د فسحې د اختر څخه وروسته هغه د ټولو خلكو په مخکې محاکمه كړي. (۵) نو پطروس يې په زندان کې وساته، خو ايماندارانو د زړه له كومي د هغه دپاره خدای ته دعاگانې كولې.

پطروس له زندان څخه خلاصیږي

(۶) يوه شپه مخکې چې هيروديس غوښتل پطروس د محاکمې دپاره راوړي، پطروس د دوو عسکرو په منځ کې په دوو زنځيرونو تړلی ویده پروت ؤ او ساتونکو د زندان په دروازه کې پهره کوله. (۷) ناڅاپه د څښتن فرښته رانښکاره شوه او په کوټه کې رڼا وځلېدله. فرښتې د پطروس اوږه و خوځوله او هغه يې راوښ کړ او ورته ويې ويل: «زر شه، پاڅېږه.» سمدلاسه د پطروس د لاسونو څخه زنځيرونه ولوېدل. (۸) بيا فرښتې هغه ته وويل: «ملا دې وتړه او خپلې دې په پښو كړه.» پطروس همداسې وكړل. بيا فرښتې هغه ته وويل: «خپله چپنه دې واغونده او ما پسې راځه.» (۹) پطروس

راووت او په هغې پسې روان شو. هغه نه پوهېده چې دا هرڅه رښتیا دي، ځکه هغه فکر کاوه چې رویا ویني. (۱۰) هغوی د لومړۍ او دوهمې پوستې څخه تېر شول او د اوسپنې هغې دروازې ته ورسېدل چې د ښار خواته وتلې وه. دروازه په خپله خلاصه شوه او هغوی دباندي راووتل. هغوی په یوه کوڅه کې روان وو او ناڅاپه فرښته د پطروس له سترگو پناه شوه. (۱۱) بیا پطروس په هوش راغی او ویې ویل: «اوس پوره باور لرم چې څښتن خپله فرښته راولېږله او زه یې د هیروډیس او له هغه څه نه چې یهودیانو یې تمه درلودله، خلاص کړم.»

(۱۲) کله چې هغه پوه شو، نو هغه د مریم کور ته لاړ چې د یوحنا مرقوس مور وه. هلته زیات شمېر خلک د دعا دپاره راټول شوي وو. (۱۳) کله چې پطروس د کور دروازه وټکوله، نو د رودا په نوم یوه وینځه راغله چې دروازه خلاصه کړي. (۱۴) هغې د پطروس اواز واورېد او دومره خوشحاله شوه چې د دې په ځای چې دروازه ورته خلاصه کړي، هغې بېرته دننه منډه کړه او هغوی یې خبر کړل چې پطروس دباندي په دروازه کې ولاړ دی. (۱۵) هغوی ورته وویل: «ته لېونی شوې یې.» خو هغه په خپله خبره باندي ټینګه ولاړه وه چې همداسې ده. بیا هغوی وویل: «دا به د هغه فرښته وي!» (۱۶) خو پطروس په پرله پسې توګه دروازه ټکوله او کله چې هغوی دروازه خلاصه کړه او هغه یې ولیده، نو حیران پاتې شول. (۱۷) خو پطروس د لاس په اشاره هغوی ته وویل چې غلي شی او هغوی ته یې دا کیسه وکړه چې څښتن څنګه هغه د زندان څخه راوویست. هغه وویل چې یعقوب او نور ایمانداران له دې څخه خبر کړی. بیا هغه

روان شو او بل خای ته لار.

١٨ کله چې سهار شو، نو هغه ساتونکي عسکر ډېر وارخطا شول چې په پطروس باندې څه وشول. ١٩ هيروديس امر وکړ چې پطروس ولټوي، خو هغه يې پيدا نه کړ. هغه د ساتونکو څخه پوښتنې وکړې او د هغوی د اعدام حکم يې ورکړ. له هغې وروسته هيروديس د يهوديې څخه لار او د څه مودې دپاره په قيصریه کې پاتې شو.

د هيروديس مړينه

٢٠ هيروديس د صور او صيدون په خلکو ډېر په قهر ؤ. هغوی سره راټول شول او هغه ته ورغلل. لومړی هغوی بلاستوس چې د پاچا د ماني ناظر ؤ، په دې راضي کړ چې د هغوی سره به مرسته وکړي. بيا هغوی د هيروديس څخه وغوښتل چې روغه جوړه ورسره وکړي، ځکه چې د دوی وطن ته خوراکي شيان د هيروديس پاچا د وطن څخه راتلل. ٢١ نو په يوې ټاکلې ورځ هيروديس خپل د پاچاهۍ کالي واغوستل، په تخت باندې کښېناست او هغوی ته يې وينا پيل کړه. ٢٢ خلکو چيغې وهلې: «دا د خدای اواز دی، نه د انسان.» ٢٣ سمدلاسه د څښتن فرښتې هيروديس وواهه، ځکه چې کوم جلال چې بايد خدای ته ورکړل شوی وای، هغه خپل ځان ته ورکړ. هغه چينجيو وخور او مړ شو.

٢٤ خو په همدې وخت کې د خدای کلام خپرېده او ډېر خلک ايمانداران شول. ٢٥ نو برناباس او شاوول خپله وظيفه سرته ورسوله او د اورشليم څخه بېرته انطاكيې ته راستانه شول او د ځان

سره يې يوحنا چې بل نوم يې مرقوس ؤ، بوتلو.

د انطاكيې كليسا برناباس او شاوول د خدمت دپاره لپري

۱۳ (۱) د انطاكيې په كليسا كې ځينې پيغمبران او استاذان وو لکه برناباس، شمعون چې د تور په نوم يادېده، لوكيوس قيرواني او مناخم چې د هيروديس پاچا سره لوی شوی ؤ او شاوول هم د هغوی سره ؤ. (۲) يوه ورځ چې هغوی د څښتن عبادت كاوه او روژه يې نيولې وه، روح القدس ورته وويل: «برناباس او شاوول د هغه كار دپاره چې ما راغونبتي دي، وقف كړئ.» (۳) بيا هغوی د روژې نيولو او دعا كولو څخه وروسته د هغو دواړو په سرونو باندي لاس كېښود او هغوی يې د هغه كار دپاره ولپړل.

برناباس او شاوول په قبرس كې

(۴) نو برناباس او شاوول دواړه د روح القدس په وسيله ولپړل شول. هغوی چلنديې ته لاړل او له هغه ځای څخه په كشتی كې قبرس ته لاړل. (۵) كله چې هغوی سلاميس ته ورسېدل، نو د يهوديانو په كنيسو كې يې د خدای د كلام وعض كاوه. يوحنا د هغوی مرستيال ؤ.

(۶) هغوی تر پافوس پورې په ټوله جزيره كې وگرځېدل او په هغه ځای كې هغوی د يو يهودي جادوگر سره مخامخ شول چې بریشوع نومېده او د پيغمبري دعوه يې كوله. (۷) هغه د قبرس د والي

سرگیوس پولوس ملگری ؤ چې یو هونبیار سړی ؤ. هغه برناباس او شاوول خپل حضور ته راوغوښتل، ځکه چې غوښتل یې د هغوی څخه د خدای کلام واوري. (۸) خو هغه جادوگر چې یوناني نوم یې الیما ؤ، د هغوی سره مخالفت وکړ او کونښن یې کاوه چې والي ایمان رانه وړي. (۹) خو شاوول چې د پولوس په نوم هم مشهور ؤ، د روح القدس څخه ډک شو او جادوگر ته یې په ځیر سره وکتل (۱۰) او ویې ویل: «ای د شیطان زویه! ای د ټولو نېکیو دښمنه! ای ټگ انسانه او د هر ډول شرارت څخه ډکه! ایا ته به هېڅکله هم د څښتن د سمې لارې څخه د بې لارې کولو څخه لاس وانه اخلې؟ (۱۱) اوس گوره، څښتن به تاته سزا درکړي او ته به پروند شي او تر یو وخته پورې به د لمر رڼا نه وینې.» نو سمدلاسه د هغه په سترگو باندې خړه او تیاره راغله او لاس او پښې یې ټولې چې څوک راشي او له لاسه یې ونیسي او هغه بوځي. (۱۲) کله چې والي دا هرڅه ولیدل نو ایمان یې راوړ، ځکه چې هغه د څښتن په هکله په دې تعلیم ډېر حیران شو.

پولوس او برناباس د پیسیدیه په انطاکیه کې

(۱۳) پولوس او د هغه ملگری د پافوس څخه روان شول او په کشتی کې پرچې ته چې په پمفیلیه کې ده، لاړل. خو یوحنا د هغوی څخه بېل شو او بېرته اورشلیم ته ستون شو. (۱۴) پولوس او برناباس د پرچې څخه روان شول او انطاکیې ته چې په پیسیدیه کې ده، ورسېدل. د سبت په ورځ هغوی کنیسي ته لاړل او هلته کښېناستل. (۱۵) د تورات او پیغمبرانو د لیکنو د لوستلو څخه وروسته د کنیسي

مشرانو هغوی ته دا پیغام ورو لپره: «ای ورونو، که چپرې تاسو د

خلکو د هڅولو دپاره کوم پیغام لرئ، نو هغه ووايي.»

۱۶ پولوس پاڅېده، په لاس يې اشاره وکړه او ويې ويل: «ای د اسراييلو خلکو او ای غيريهوديانو چې له خدايه وپرېرئ، زما خبرو ته غوږ ونيسئ. ۱۷ د اسراييلو د خلکو خدای زمونږ نیکونه غوره کړل او کوم وخت چې هغوی په مصر کې د پرديو په شان اوسېدل، نو د هغوی څخه يې يو لوی قوم جوړ کړ. بيا يې په خپل لوی قدرت سره هغوی د مصر څخه راوويستل ۱۸ او نژدې څلوېښت کاله يې په دښته کې د هغوی چلند وزغملو. ۱۹ هغه په کنعان کې اووه قومونه له منځه يووړل او د هغوی خاوره يې د ميراث په توگه خپل قوم ته ورکړه. ۲۰ دا هرڅه نژدې څلور سوه او پنځوس کالو کې وشول. له هغې وروسته يې د سمويل پيغمبر تر زمانې پورې د هغوی دپاره قاضيان وټاکل. ۲۱ او کله چې هغوی د خپل ځان دپاره پاچا وغوښت، نو خدای ورته د قيس زوی شاوول چې د بنيامين د قبيلې څخه ؤ، ورکړ او هغه څلوېښت کاله پاچاهي وکړه. ۲۲ کله چې خدای شاوول لېرې کړ، نو داود يې د اسراييلو پاچا کړ. خدای د داود په هکله داسې وويل: «ما وليدل چې د يسي زوی داود داسې سړی دی چې زما د زړه نه خبر دی او هرڅه چې زه وغواړم هغه به يې سرته رسوي.» ۲۳ نو د همدې داود د نسل څخه خدای د خپلې وعدې له مخې عیسی د اسراييلو د قوم د خلاصوونکي په توگه راولېره. ۲۴ د عیسی د راتللو څخه مخکې يحيی د اسراييلو ټول قوم ته وعظ وکړ چې د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي او د تعמיד غسل واخلي. ۲۵ کله چې يحيی خپله وظيفه سرته ورسوله، هغه

وويل: «تاسو څه فكر كوي چې زه څوك يم؟ زه هغه څوك نه يم چې تاسو يې انتظار كوي. خو زما څخه وروسته هغه څوك راروان دی چې زه د هغه د خپليو د تسمو د خلاصولو لياقت هم نه لرم.»

۲۶) ای ورونو! ای د ابراهيم اولادې، او ای غير يهوديانو چې له خدايه وپرېږئ! مونږ هغه خلك يو چې د خلاصون دا پيغام راته رالېږل شوی دی. ۲۷) د اورشلیم خلکو او د هغوی مشرانو نه عیسی وپېژانده او نه هغوی د پیغمبرانو په پیغام باندې پوه شول چې د هر سبت په ورځ لوستل کیږي. خو هغوی د عیسی په محکومولو سره د پیغمبرانو پېشگويانې پوره کړلې. ۲۸) سره له دې چې کوم داسې جرم یې پیدا نه کړ چې هغه ته دې د مرگ سزا ورکړل شي، خو د پيلاتوس څخه یې وغوښتل چې هغه اعدام کړي. ۲۹) کله چې هغوی هغه ټول شيان چې د هغه په هکله لیکل شوي وو سرته ورسول، نو هغه یې د صلیب څخه رانېکته کړ او په قبر کې یې کېښود. ۳۰) خو خدای هغه بېرته راژوندی کړ ۳۱) او کوم خلک چې د هغه سره د جلیل څخه اورشلیم ته راغلي وو، تر ډېرو ورځو پورې هغوی ته وربنکاره شو او هغوی اوس د اسراییلو د خلکو په مخکې د هغه شاهدان دي. ۳۲) اوس مونږ تاسو ته هغه زېږی اوروو چې خدای زمونږ د نیکونو سره وعده کړې وه. ۳۳) خدای دا وعده زمونږ دپاره چې د هغوی اولاده یو، د مړو نه د عیسی په بیا راژوندي کولو سره پوره کړه. لکه څنګه چې په دوهم زبور کې لیکل شوي دي:

ته مې زوی، زه دې نن پلار شوم.

۳۴) خدای هغه د مرو څخه راژوندی کړ او دې ته یې پرېښود چې مړی یې په قبر کې خراب شي. او په دې هکله خدای داسې وویل:

زه به تاته هغه ځانگړي او يقيني برکتونه درکړم چې د داود سره مې وعده کړې وه.

۳۵) او د زبور په بل ځای کې داود وايي:

ته به پرېږدې مړی

د خپل سپېڅلي خادم چې شي خراب

۳۶) ځکه چې داود په خپله زمانه کې د خدای اراده پوره کړه او بیا

مړ شو او د خپلو نیکونو سره ښخ کړای شو او مړی یې په قبر کې خراب شو. ۳۷) خو کوم کس چې خدای د مرو څخه راژوندی کړ، د هغه مړی خراب نه شو. ۳۸) - ۳۹) نو ای زما ورونو! تاسو باید په

دې پوه شئ چې د گناهونو د بخښنې پیغام د عیسی په وسیله تاسو

ته اعلانېږي او هر څوک چې په هغه باندې ایمان راوړي، هغه به د

هغو ټولو گناهونو څخه خلاص شي چې د موسی شریعت ونه شو

کولای هغه ته خلاصون ورکړي. ۴۰) نو پام کوی چې پیغمبرانو چې

څه ویلي دي هغه په تاسو عملي نه شي:

۴۱) گورئ ای ملنډو و هونکو! حیران او تباہ شئ، ځکه چې زه به

ستاسو په ژوندانه کې یو داسې کار وکړم، که څوک یې تاسو ته بیان

هم کړي، نو باور به ورباندې ونه کړئ.»

٤٢) کله چې پولوس او برناباس د کنيسې څخه وتل، نو خلکو ورڅخه وغوښتل چې د راتلونکي سبت په ورځ بيا راشي او د دې شيانو په هکله دوی ته خبرې وکړي. ٤٣) کله چې غونډه پای ته ورسېدله، نو ډېر يهوديان او هغه دينداره خلک چې يهوديان شوي وو، د پولوس او برناباس سره روان شول. پولوس او برناباس د هغوی سره خبرې وکړې او هغوی يې وهڅول چې تل د خدای په فضل باندې توکل ولري.

٤٤) د راتلونکي سبت په ورځ د ښار نژدې ټول اوسېدونکي راغلل چې د څښتن عيسی پيغام واورې. ٤٥) کله چې ځينو يهوديانو دا گڼه گونډه وليدله، نو بخيلي ورسره پيدا شوه. هغوی د پولوس د خبرو سره مخالفت پيل کړ او هغه ته يې سپکاوی وکړ. ٤٦) خو پولوس او برناباس په زړورتيا سره خبرې کولې او ويل يې: «دا ضروري وه چې د خدای پيغام لومړی تاسو ته واورول شي. خو څرنگه چې تاسو هغه ونه مانه او خپل ځانونه مو د تلپاتې ژوندون وړ ونه گڼل، نو مونږ به اوس تاسو پرېږدو او غيريهوديانو ته به ورشو. ٤٧) نو ځکه څښتن مونږ ته داسې حکم وکړ:

زه به ستا څخه د غيريهوديانو دپاره رڼا جوړه کړم، ترڅو ته ټولې نړۍ ته د خلاصون وسيله وگرځي.»

٤٨) کله چې غيريهوديانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر خوشحاله شول او د څښتن عيسی د پيغام ستاينه يې وکړه او کوم خلک چې د تلپاتې ژوندون دپاره غوره کړای شوي وو، هغوی ايمان راوړ. ٤٩) د څښتن پيغام په هغه ټوله سيمه کې خپور شو. ٥٠) خو يهوديانو

دینداره او عزتمندی بښې او د ښار مشران د پولوس او برناباس په خلاف داسې ولمسول چې د هغوی په ځورولو یې پیل وکړ او د خپلې سیمې څخه یې وشړل. (۵۱) نو پولوس او برناباس د خپلو پښو خاورې د هغه ښار د خلکو په وړاندې د نښې په توګه وځنډلې او د قونیې ښار ته لاړل. (۵۲) خو د هغه ځای ایمانداران د خوشحالی او روح القدس څخه ډک شول.

پولوس او برناباس په قونیه کې زېری خپروي

۱۴ (۱) په همدې ډول په قونیه کې پولوس او برناباس د یهودیانو کنیسي ته ورغلل او داسې خبرې یې وکړې چې زیات شمېر یهودیانو او غیریهودیانو ایمان راوړ. (۲) خو هغو یهودیانو چې ایمان یې نه ؤ راوړی، غیریهودیان ولمسول او د هغوی ذهنونه یې د ایماندارانو په وړاندې خراب کړل. (۳) نو پولوس او برناباس د اوږدې مودې دپاره هلته پاتې شول او په زړورتیا سره یې د څښتن عیسی په هکله خبرې کولې. څښتن عیسی هغوی ته د حیرانوونکو کارونو او معجزو د ښودلو قدرت ورکړ او ثابته یې کړه چې د هغوی پیغام د هغه د فضل په هکله رښتیا ؤ. (۴) خو د ښار خلک په دوو ډلو ووېشل شول: ځینې د یهودیانو په خوا او ځینې د رسولانو په خوا شول. (۵) بیا ځینو غیریهودیانو او یهودیانو د خپلو مشرانو سره یوځای دا پرېکړه وکړه چې رسولان وځوروي او سنگسار یې کړي. (۶) کله چې رسولان له دې څخه خبر شول، نو د لیکاونیا د لستره او درېي ښارونو او شاوخوا سیمو ته وتښتېدل. (۷) هلته

هغوی د زېري رسولو ته دوام ورکړ.

په لستره کې شل سړي ته شفا ورکول

۸ په لستره کې یو سړی ؤ چې له مور نه شل پیدا شوی ؤ او هېڅکله په خپلو پښو نه ؤ ګرځېدلی. ۹ هغه هلته ناست ؤ او د پولوس خبرو ته یې غوږ نیولی ؤ. پولوس هغه ته په ځیر سره کتل او ویې لیدل چې هغه په دې ایمان لري چې روح به شي، ۱۰ نو په لوړ اواز یې هغه ته وویل: «په خپلو پښو باندې سم ودرېره.» هغه سړی زر پاڅېده او په ګرځېدلو یې پیل وکړ. ۱۱ کله چې خلکو د پولوس دا کار ولیده، نو په خپله لیکاونیایي ژبه یې چیغې ووهلې: «خدایان د انسانانو په څېره کې مونږ ته رابښکته شوي دي.» ۱۲ هغوی برناباس د مشتري او پولوس یې د عطارد په نوم یاد کړ، ځکه چې پولوس د هغوی مشر ویاند ؤ. ۱۳ د مشتري کاهن چې د عبادت ځای یې ښار ته مخامخ ؤ، د ښار دروازې ته غویان راوستل او د ګلانو امپلونه یې راوړل، ځکه چې هغه او د ښار خلکو غوښتل چې برناباس او پولوس ته قربانۍ وړاندې کړي.

۱۴ کله چې رسولان یعنې برناباس او پولوس له دې نه خبر شول، نو خپل کالي یې وشکول او د خلکو منع ته یې منډې کړې او چیغې یې ووهلې: ۱۵ «ای خلکو! تاسو ولې داسې کار کوئ؟ مونږ هم ستاسو په شان انسانان یو. مونږ ستاسو دپاره یو زېری لرو، ترڅو د دې بې ګټې شیانو څخه لاس واخلي او ژوندي خدای ته راوګرځئ چې اسمان، ځمکه، بحیرې او هرڅه چې په هغو کې دي پیدا کړي

دي. (۱۶) په تېرو زمانو کې خدای ټول قومونه پرېښودل چې څه ورته ښه ښکاري هماغه کار وکړي. (۱۷) خو بيا هم هغه تل په خپلو نېکو کارونو سره خپل شتون ثابت کړی دی، يعنې هغه په تاسو باندې د اسمان څخه باران وروي او په خپل موسم کې فصلونه درکوي. هغه تاسو ته پرېمانه خواږه هم درکوي او ستاسو زړونه د خوشحالی څخه ډکوي.» (۱۸) په دې خبرو رسولانو په سختۍ سره وکولای شول چې خلک د قربانۍ کولو څخه منع کړي.

(۱۹) بيا له انطاكيې او قونيې څخه ځينې يهوديان راغلل او خلک يې خپل طرفداران کړل او پولوس يې سنگسار کړ. هغوی فکر کاوه چې مړ دی، نو په رابنکلو يې د ښار څخه دباندې وويست. (۲۰) خو کله چې ايمانداران د پولوس په شاوخوا راټول شول، نو هغه راپاڅېده او بېرته ښار ته لاړ او بله ورځ هغه د برناباس سره درېې ته لاړ.

د پيسيدیه انطاكيې ته د پولوس او برناباس بېرته راستنېدل

(۲۱) کله چې پولوس او برناباس په دربه کې زېږی ووراوه، نو ډېر خلک يې د عيسی پيروان کړل. بيا هغوی بېرته لسترې، قونيې او انطاكيې ته لاړل. (۲۲) هغوی د ايماندارانو زړونه کلکول او هغوی يې هڅول چې په خپل ايمان کې ټينگ پاتې شي او هغوی ته به يې ويل چې د خدای پاچاهۍ ته د ورننوتلو دپاره بايد ډېر تکليفونه وزغمو. (۲۳) پولوس او برناباس په هره کليسا کې مشران وټاکل او په دعا کولو او روژې نيولو يې هغوی هغه څښتن عيسی ته وسپارل چې ايمان يې ورباندې راوړی و.

٢٤) بيا هغوى د پيسيدېي څخه تېر شول او پمفيلېي ته راغلل. (٢٥)

کله چې هغوى په پرجه کې د خداى کلام ووراوه، نو بيا اتاليې ته لاړل. (٢٦) له هغه ځاى څخه په کشتى کې بېرته انطاكيې ته لاړل، يعنې هماغه ځاى ته چې هغوى په کې د هغې وظيفې دپاره د خداى فضل ته سپارل شوي وو چې اوس يې سرته ورسوله.

(٢٧) کله چې هغوى انطاكيې ته ورسېدل، نو د کليسا خلک يې راټول کړل او هغوى يې د هغو کارونو څخه خبر کړل چې خداى د هغوى په وسيله سرته رسولي وو او دا چې خداى څنگه غيريهوديانو ته د ايمان راوړلو دپاره لاره خلاصه کړې وه. (٢٨) برناباس او پولوس هلته د ډېر وخت دپاره د ايماندارانو سره پاتې شول.

په اورشليم کې لويه غونډه

١٥ (١) ځينې خلک د يهوديې څخه انطاكيې ته راغلل او ايماندارانو ته يې تعليم ورکاوه او ويل يې: «که تاسو د موسى د شريعت له مخې سنت نه شئ، نو خلاصون نه شئ موندلى.» (٢) پولوس او برناباس د هغوى سره موافق نه وو او ډېر سخت بحث يې ورسره وکړ او پرېکړه يې وکړه چې پولوس او برناباس دې د نورو ايماندارانو سره اورشليم ته لاړ شي او د دې موضوع په هکله دې د رسولانو او نورو مشرانو سره خبرې وکړي.

(٣) هغوى د انطاكيې د کليسا له خوا ولېږل شول او په داسې حال کې چې هغوى د فينيقيې او سامريې نه تېرېدل، ايمانداران يې خبرول

چې څنگه غیریهودیانو ایمان راوړ. نو د دې خبر په اورېدلو ټول ایمانداران ډېر خوشحاله شول. (۴) کله چې پولوس او برناباس اورشلیم ته ورسېدل، نو د کلیسا د غړو، رسولانو او مشرانو له خوا ورته تود هرکلی وویل شو او بیا یې هغوی د هغو ټولو کارونو څخه خبر کړل چې خدای د هغوی په وسیله سرته رسولي وو. (۵) خو د فریسیانو د ډلې ځینې ایمانداران راپاڅېدل او ویل: «غیریهودیان باید سنت کړای شي او هغوی ته دې امر وشي چې د موسی په شریعت باندې عمل وکړي.»

(۶) رسولان او مشران سره راټول شول چې د دې موضوع په هکله خبرې وکړي. (۷) د یو اوږد بحث څخه وروسته پطروس پاڅېده او هغوی ته یې وویل: «ای ورونو، تاسو پوهېږئ چې څه موده مخکې زه خدای ستاسو له منځ څخه غوره کړم چې غیریهودیان زما د خولې نه د عیسی مسیح په هکله زېری واورې او ایمان راوړي. (۸) خدای چې د هرچا د زړه څخه خبر دی، هغوی ته یې د روح القدس د ورکولو په وسیله دا ثابته کړه چې خدای هغوی هم منلي دي لکه څنگه یې چې مونږ منلي یو. (۹) خدای زمونږ او د غیریهودیانو ترمنځ هېڅ فرق ونه کړ او د ایمان د راوړلو په وسیله یې د هغوی زړونه پاک کړل. (۱۰) نو بیا ولې تاسو اوس خدای ازمایئ او د دې ایماندارانو په اوږو باندې داسې بار بردئ چې نه یې مونږ او نه یې زمونږ نیکونه وړلی شي؟ (۱۱) خو مونږ په دې عقیده یو چې مونږ یهودیانو د څښتن عیسی په فضل خلاصون موندلی دی، همدا ډول غیریهودیانو هم خلاصون موندلی دی.»

۱۲) د غونډې ټول خلک غلي پاتې شول او د برناباس او پولوس خبرو ته يې غوږ ونيوه چې د هغو ټولو معجزو او حيرانوونکي کارونو په هکله يې کولې چې خدای د هغوی په وسيله په غيريهوديانو کې بنودلي وو. ۱۳) کله چې د برناباس او پولوس خبرې پای ته ورسېدلې، يعقوب وويل: «ای ورونو، زما خبرو ته غوږ ونيسئ.» ۱۴) شمعون مونږ ته ويلي وو چې خدای څنگه د لومړي ځل دپاره د غيريهوديانو سره علاقه وبنودله او د هغوی له منځ نه يې د خپل ځان دپاره يو قوم غوره کړ. ۱۵) دا د پيغمبرانو د خبرو سره سمون خوري، لکه څنگه چې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي:

۱۶) له هغې وروسته به زه بېرته راستون شم. بېرته به د داود وران شوی کور اباد او قوي کړم، ۱۷) ترڅو نور انسانان څښتن ته رجوع وکړي يعنې ټول غيريهوديان چې ما خپل کړي دي. دا هغه څه دي چې څښتن يې وايي ۱۸) چې دا شيان يې له پخوا نه ښکاره کړي دي.»

۱۹) يعقوب زياته کړه: «دا زما پرېکړه ده چې مونږ بايد هغه غيريهوديان په تکليف نه کړو چې د خدای خواته راگرځي، ۲۰) بلکې د دې په ځای هغوی ته ليک وليکو او ورته ووايو چې داسې خواږه ونه خوري چې په مذهبي توگه ناپاک وي، ځکه چې هغه بتانو ته وړاندې شوي دي او خپل ځانونه د جنسي بدو اړيکو څخه وساتي او د داسې حيواناتو غوښه ونه خوري چې زندی شوي وي او همدارنگه وينه ونه خوري. ۲۱) ځکه چې د پخوا زمانې راهيسې په هر ښار کې د موسی د قانون په هکله وعظ کېږي او هغه په کنيسو

کې د هر سبت په ورځ لوستل کيږي.»

غیریهودي ایماندارانو ته لیک لېږل

٢٢) بیا رسولانو، مشرانو او د کلیسا ټولو غړو دا پرېکړه وکړه چې د خپل منځ نه یو څو کسان غوره کړي او هغوی د پولوس او برناباس سره انطاکیې ته ولېږي. نو هغوی دوه کسان یعنی یهودا چې د برسابا په نوم یادېده او سیلاس چې د ایماندارانو له خوا یې ډېر درناوی کېده، غوره کړل (٢٣) او د هغوی په لاس یې دغه لیک ولېږه:

«مونږ رسولان او مشران تاسو ټولو غیریهودي ایماندارانو ته چې په انطاکیه، سوریه او قیلیقیه کې اوسېږئ، خپل سلامونه وایو.

٢٤) مونږ اورېدلي چې ځینو خلکو چې زمونږ د ډلې څخه تللي دي، تاسو په خپلو خبرو پرېشانه کړي یی او ستاسو فکرونه یې گډوډ کړي دي، خو هغوی مونږ نه دي درلېږلي.

٢٥) نو مونږ ټولو په گډه پرېکړه وکړه چې یو څو کسان غوره کړو او د خپلو گرانو دوستانو برناباس او پولوس سره یې تاسو ته درولېږو، (٢٦) یعنی هغه خلک چې خپل

ځانونه یې زمونږ د څښتن عیسی مسیح ته د خدمت دپاره په خطر کې اچولي دي. (٢٧) نو له دې امله مونږ یهودا او

سیلاس تاسو ته درولېږل چې هغوی په خپله خوله باندې

تاسو ته هغه څه ووايي چې مونږ لیکلي دي. (٢٨) دا د روح

القدس او زمونږ په نظر کې ښه ښکاره شوه چې پرته له دې

لاندېنیو ضروري شیانو په تاسو باندې نور بار وانه چوو:

٢٩) تاسو بايد هغه خواړه چې بتانو ته وړاندې کيږي ونه خورئ، وينه او د هغو حيواناتو غوښه ونه خورئ چې زندي شوي وي او خپل ځانونه د جنسي بداخلاقي څخه وساتي. که تاسو خپل ځانونه د دې شيانو څخه وساتي، نو دا به ښه کوي. د خداي پامان.»

٣٠) نو کله چې يهودا او سيلاس رخصت کړای شول، انطاكيې ته لاړل او د کليسا ټول غړي يې سره راټول کړل او هغه ليک يې ورته ورکړ. ٣١) کله چې خلکو هغه ولوست، نو هغوی په دې تشويق کوونکي پيغام باندې ډېر خوشحاله شول. ٣٢) يهودا او سيلاس چې په خپله پيغمبران وو، په خپلو زياتو خبرو هغوی تشويق او تکړه کړل. ٣٣) هلته د څه وخت تېرولو نه وروسته هغوی د ايماندارانو له خوا په خيريت سره رخصت شول او بېرته هغو خلکو ته ورغلل چې دوی يې لېرلي وو. ٣٤) - ٣٥) خو پولوس او برناباس په انطاكيه کې پاتې شول او هلته يې د ډېرو نورو سره يوځای تعليم ورکاوه او د څښتن عيسی پيغام يې اوراوه.

د پولوس او برناباس بېلېدل

٣٦) څه موده وروسته پولوس برناباس ته وويل: «راځئ چې بېرته لاړ شو او په هغو ټولو ښارونو کې چې مونږ په کې د څښتن عيسی پيغام اورولی ؤ، د ايماندارانو سره ليدنه کتنه وکړو او وگورو چې هغوی څنگه دي.» ٣٧) برناباس غوښتل چې يوحنا چې د مرقوس په نوم يادېده هم د ځان سره بوځي. ٣٨) خو پولوس دا مناسبه نه

گنله چې مرقوس د ځان سره بوځي، ځکه چې هغوی يې په پمفيليا کې پرېښي وو او د کار تر پايه پورې د هغوی سره پاتې نه شو. (٣٩)

د پولوس او برناباس ترمنځ يوه داسې سخته شخړه راپيدا شوه چې د يو بل نه بېل شول. برناباس مرقوس د ځان سره واخيست او په کشتۍ کې قبرس ته روان شول. (٤٠) خو پولوس سيلاس خوښ کړ او وروسته له هغې چې ايماندارانو هغوی د خښتن فضل ته وسپارل، هغوی روان شول. (٤١) کله چې پولوس د سوريې او قيليقيا له لارې تېرېده، نو کلیساگانو ته يې ډاډگېر نه ورکوله.

د پولوس او سيلاس سره د تیموتاوس ملگرتيا

١٦ (١) پولوس درېې او لسترې ته ورسېده او په لستره کې يې وليدل چې د تیموتاوس په نوم يو ايماندار اوسېده چې مور يې يهودی ايمانداره وه، خو پلار يې يوناني ؤ. (٢) د لسترې او قونيې ايماندارانو د هغه صفت کاوه. (٣) پولوس غوښتل چې تیموتاوس د ځان سره بوځي، نو هغه يې د هغو ځايونو د يهوديانو په خاطر سنت کړ. هغه ځکه داسې وکړل چې ټولو ته معلومه وه چې د تیموتاوس پلار يوناني ؤ. (٤) کله چې هغوی د يو ښار نه بل ښار ته سفر کاوه، نو کومې پرېکړې چې رسولانو او مشرانو په اورشليم کې کړې وې، هغه يې ايماندارانو ته رسولې، ترڅو عمل ورباندې وکړي. (٥) نو کلیساگانې په ايمان کې قوي کېدلې او د ايماندارانو شمېر ورځ په ورځ زياتېده.

په ترواس کې د پولوس رويا

٦ هغوی د فریجیې او غلاتیې د سیمو څخه تېر شول، ځکه چې روح القدس هغوی د اسیا په ولایت کې د څښتن عیسی د پیغام ورکولو څخه منع کړي وو. ٧ کله چې هغوی د میسیه سرحد ته ورسېدل، نو کونښن یې وکړ چې د بتونیې ولایت ته لاړ شي، خو د عیسی روح یعنې روح القدس هغوی ته اجازه ورنه کړه. ٨ نو هغوی د میسیه څخه تېر شول او د ترواس ښار ته لاړل. ٩ په هماغه شپه پولوس رويا ولیدله چې یو مقدونی سړی ولاړ دی او هغه ته زاري کوي او وايي: «مقدونیې ته راپورې وځه او زموږ سره مرسته وکړه.» ١٠ څنگه چې پولوس دا رويا ولیدله، نو موږ سمدلاسه تیار شولو چې مقدونیې ته لاړ شو. ځکه موږ دې نتیجې ته ورسېدلو چې خدای موږ رابللي یو چې د هغه ځای خلکو ته زېری ورسوو.

په فیلیپي کې د لیدیه ایمان راوړل

١١ په ترواس کې په کشتی کې سپاره شو او سیده د ساموتراکې جزیرې ته لاړو او په بله ورځ د نیاپولیس ښار ته لاړو. ١٢ له هغه ځای څخه فیلیپي ته چې د مقدونیې د لومړۍ ناحیې یو ښار ؤ او د رومیانو مستعمره وه، لاړو او د یو څو ورځو دپاره په هغه ښار کې پاتې شو. ١٣ د سبت په ورځ موږ د ښار له دروازې نه ووتلو او د سیند غاړې ته چې موږ فکر کاوه د یهودیانو د دعا کولو ځای به وي، لاړو. هلته کښېناستلو او په هغه ځای کې مو د راټولو شویو

ښځو سره خبرې وکړې. (۱۴) په هغو ښځو کې چې زمونږ خبرو ته يې غوږ ايښی و د يوې نوم ليدیه وه چې د بانجاني قيمتي ټوټو سوداگره او د تياتيرا د ښار اوسېدونکې وه. هغه داسې ښځه وه چې د خدای عبادت يې کاوه او څښتن د هغې ذهن جوړ کړ څه چې پولوس وايي هغه ومني. (۱۵) بيا هغې او د هغې کورنۍ ته د تعميد غسل ورکړل شو او هغې مونږ خپل کور ته راوبللو او ويې ويل: «که چېرې تاسو ما د څښتن عيسی رښتيني ايمانداره گڼئ، نو راشئ او زمونږ په کور کې پاتې شئ.» هغې ټينگار وکړ چې ورسره لاړ شو.

پولوس او سيلاس د فيليپي په زندان کې

(۱۶) يوه ورځ مونږ د دعا کولو ځای ته تللو چې د يوې وينځې سره مخامخ شولو چې داسې پېريان يې لرل چې د هغو په مرسته به يې فال کتلو. هغې به له دې لارې خپلو بادارانو ته ډېرې پيسې گټلې. (۱۷) هغه پولوس او مونږ پسې راروانه وه او چيغې به يې وهلې: «دا د خدای تعالی خدمتگاران دي. هغوی تاسو ته د خلاصون لاره ښايي.» (۱۸) هغې هره ورځ دا کار کاوه، تر هغې چې پولوس دومره تنگ شو چې مخ يې راواړاوه او هغو پېريانو ته يې وويل: «زه درته د عيسی مسيح په نوم امر کوم چې د هغې نه راووځئ.» نو په هماغه ساعت پېريان د هغې څخه راووتل.

(۱۹) کله چې د هغې وينځې باداران پوه شول چې د هغوی د پيسو گټلو هيله له منځه لاړه، نو هغوی پولوس او سيلاس ونيول او په رابنکلو يې حاکمانو ته د محاکمې دپاره د بازار چوک ته راوستل. (۲۰) هغوی يې رومي لوړرتبه مامورينو ته راوستل او ويې ويل: «دا

خلک يهوديان دي او دوی زمونږ په ښار کې گډوډي جوړوي. (٢١)

دوی د هغو دودونو او دستورونو په هکله تعليم ورکوي چې منل او په هغو باندې عمل کول يې مونږ روميانو دپاره روا نه دي. (٢٢)

خلک د هغې وينځې د بادارانو سره يوځای شول او په پولوس او سيلاس باندې يې حمله وکړه او مامورينو امر وکړ چې د دوی کالي وباسي او په کوتکونو يې ووهي. (٢٣) د سختو وهلو او ټکولو څخه وروسته يې پولوس او سيلاس په زندان کې واچول او د زندان مشر ته يې وويل چې د هغوی کلکه څارنه وکړي. (٢٤) د دې امر له مخې د زندان مشر هغوی په يوې ډېرې خوندي کوټه کې واچول او پښې يې ورته د لرگيو په کوندو پورې په زنځيرونو وتړلې.

(٢٥) نژدې نيمه شپه وه چې پولوس او سيلاس دعا کوله او خدای ته يې روحاني سندري ويلې او نورو بنديانو ورته غوږ نيولی ؤ (٢٦) چې ناڅاپه يوه سخته زلزله وشوه چې د زندان بنيادونه يې ولړزول. سمدلاسه د زندان ټولې دروازې خلاصې شوې او د ټولو بنديانو زنځيرونه مات شول. (٢٧) کله چې د زندان مشر راوينس شو او ويې ليدل چې د زندان دروازې خلاصې دي، نو فکر يې وکړ چې بنديان به تښتېدلي وي، نو خپله توره يې راوويستله او نژدې ؤ چې خپل ځان ووژني. (٢٨) خو پولوس په زوره چيغې ووهلې: «خپل ځان ته دې زيان ونه رسوي، ځکه چې مونږ ټول دلته يو.» (٢٩) د زندان مشر خراغ راوغوښت او دننه يې منډه کړه او په داسې حال کې چې له وېرې رپېده، هغه د پولوس او سيلاس په پښو کې پرېوت. (٣٠)

بيا يې هغوی دباندي راوويستل او پوښتنه يې ترې وکړه: «ای ښاغلو! زه بايد څه وکړم چې خلاصون ومومم؟» (٣١) هغوی ځواب ورکړ:

«په خښتن عیسی باندې ایمان راوړه چې ته او ستا کورنۍ خلاصون ومومئ.» (۲۲) بیا هغوی د خښتن عیسی پیغام هغه او د هغه د کورنۍ ټولو خلکو ته بیان کړ. (۲۳) د شپې په هماغه ساعت د زندان مشر هغوی بوتلل او د هغوی زخمونه یې ووینځل او سمدلاسه هغه او د هغه ټولې کورنۍ ته د تعمید غسل ورکړل شو. (۲۴) بیا هغه پولوس او سیلاس خپل کور ته راوستل او هغوی ته یې ډوډۍ راوړه. په دې خاطر چې هغه او ټولې کورنۍ یې په خدای باندې ایمان راوړ، نو ډېر خوشحاله شول.

(۲۵) کله چې سهار شو، نو رومي مامورینو خپل د پولیسو منصبداران د زندان مشر ته ورولېږل او امر یې ورته وکړ: «هغه سړي پرېږدئ چې لار شي.» (۲۶) نو د زندان مشر پولوس ته وویل: «رومي مامورینو امر کړی چې ته او سیلاس به ازاد شی. نو اوس تاسو کولای شئ چې راووخئ او په خیر لار شی.» (۲۷) خو پولوس د پولیسو منصبدارانو ته وویل: «سره له دې چې مونږ رومي تابعیت لرو، خو بیا هم هغو خلکو مونږ یې له کومې محاکمې څخه د ټولو خلکو په مخکې ووهلو او په زندان کې یې واچولو او اوس غواړي مونږ په پټه وباسي؟ نه، پرېږده چې هغوی خپله راشي او مونږ وباسي.» (۲۸) د پولیسو منصبدارانو دا خبرې رومي مامورینو ته ورسولې او کله چې هغوی خبر شول چې پولوس او سیلاس رومیان دي، نو ووېرېدل (۲۹) او راغلل او د هغوی څخه یې بڅښنه وغوښتله او هغوی یې د زندان څخه راوویستل او غوښتنه یې ورڅخه وکړه چې د ښار نه لار شي. (۳۰) نو پولوس او سیلاس د زندان څخه ووتل او د لیدیه کور ته لاړل او هلته یې د ایماندارانو

سره وليدل او يوځل بيا يې هغوی ته تسلي ورکړه او بيا لارل.

په تسالونیکه کې نارامي

۱۷ (۱) پولوس او سيلاس د امفيپوليس او اپولونيا د بنارونو

څخه تېر شول او تسالونیکې ته چې د يهوديانو کنيسه په کې وه،

ورسېدل. (۲) پولوس د خپل عادت له مخې کنيسې ته لار او درې

هفتې يې د هر سبت په ورځ د خدای د کلام په هکله د هغوی سره

بحثونه وکړل (۳) او دا يې ورته بيان او ثابت کړل چې مسيح بايد

تکليفونه وزغمي او د مړينې څخه وروسته به بيا راژوندي شي.

پولوس وويل: «همدا عيسى چې زه د هغه په هکله تاسو سره خبرې

کوم، هماغه مسيح دی.» (۴) ځينې يهوديان او زيات شمېر دينداره

يونانيان او نامتو بنځې قانع شوې او پولوس او سيلاس سره يوځای

شول. (۵) خو په دې کار د ځينو يهوديانو سره بخيلې راپيدا شوه.

هغوی څو بېکاره او لوچک خلک د کوڅو څخه راټول کړل او يوه

ډله يې جوړه کړه او په بناړ کې يې شور او غوغا جوړه کړه. هغوی د

ياسون په کور حمله وکړه او کوبښن يې کاوه چې پولوس او سيلاس

پيدا کړي او خلکو ته يې راولي. (۶) خو چې کله يې هغوی پيدا نه

کړل، نو ياسون او ځينې نور ايمانداران يې د بناړ واکمنانو ته په

رانبکلو راوستل او چيغې يې وهلې: «دې خلکو نړۍ په بل مخ

اړولې ده او اوس دلته راغلي (۷) او ياسون هغوی په خپل کور کې

مېلمانه کړي دي. دوی ټولو د امپراتور قانون مات کړی او وايي چې

دلته يو بل پاچا دی چې عيسى نومېږي.» (۸) کله چې خلکو او د

ښار واکمنانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر نارامه شول. (۹) نو هغوی د یاسون او نورو ایماندارانو څخه ضمانت واخیست او هغوی یې پرېښودل چې لاړ شي.

پولوس او سیلاس په بیریه کې

(۱۰) څنگه چې شپه شوه، نو ایماندارانو پولوس او سیلاس بیرې ته ولېږل. کله چې هلته ورسېدل، نو د یهودیانو کنیسي ته لاړل. (۱۱) د بیرې یهودیان د تسالونیکيې د یهودیانو څخه د روښانه فکر خاوندان وو. ځکه چې هغوی په ډېر شوق سره پیغام ومنلو او هره ورځ به یې په غور سره د خدای کلام لوسته، ترڅو په دې پوه شي چې کوم څه چې پولوس وایي هغه رښتیا دي که نه. (۱۲) نو له همدې امله په هغوی کې ډېرو خلکو ایمان راوړ او همدارنگه ډېرو نامتو یوناني ښځو او سړیو هم ایمان راوړ. (۱۳) خو کله چې د تسالونیکيې یهودیان خبر شول چې پولوس په بیریه کې هم د خدای کلام بیانوي، نو هلته راغلل چې خلک ولمسوي او د پولوس په خلاف یې راپورته کړي. (۱۴) نو ایماندارانو سمدلاسه پولوس د بحیرې غاړې ته ولېږه، خو سیلاس او تیموتاوس په بیریه کې پاتې شول. (۱۵) کومو خلکو چې پولوس یې بدرگه کاوه، د هغه سره د آتن تر ښاره پورې لاړل. بیا پولوس هغوی ته لارښوونه وکړه چې کله بېرته خپل کور ته ورسېدلې، نو سیلاس او تیموتاوس ته ووايي چې زر تر زره آتن ته راشي.

پولوس په آتن کې

١٦ په هغه وخت کې چې پولوس په آتن کې د سیلاس او تیموتاوس دپاره انتظار کاوه، نو کله چې هغه ولیدل چې هغه ښار د بتانو څخه ډک دی، ډېر خفه شو. ١٧ هغه به په کنیسه کې د یهودیانو او دینداره غیریهودیانو سره بحثونه کول او هره ورځ به یې د ښار په بازارونو کې د هغو خلکو سره چې هلته ورسره مخامخ کېدل، هم بحثونه کول. ١٨ ځینو اپیکوري او رواقی فیلسوفانو هم د هغه سره بحث کاوه. ځینو خلکو به پوښتنه کوله: «دا جاهل غواړي څه ووايي؟» نورو به ویل: «داسې ښکاري چې هغه د نورو خدایانو په هکله خبرې کوي.» دا یې ځکه وویل چې پولوس د عیسی او د قیامت په هکله زېری ورکاوه. ١٩ نو هغوی پولوس شورا ته چې د مریخ په غونډۍ کې وه، راوست او ویې ویل: «مونږ غواړو پوه شو چې دا نوی تعلیم چې ته یې ورکوې هغه د څه شي په هکله دی؟» ٢٠ ځینې خبرې چې ته یې کوي هغه مونږ ته حیرانوونکې ښکاري. مونږ غواړو چې د هغو په معنی پوه شو.» ٢١ (ځکه چې د آتن خلکو او هغو پرديو خلکو چې هلته اوسېدل، دا خوښول چې خپل ټول وخت د نویو نظرونو په هکله په خبرو کولو او اورېدلو تېر کړي.)

٢٢ پولوس د مریخ د غونډۍ د شورا په مخکې ودرېده او ویې ویل: «ای د آتن خلکو! زه پوه شوم چې تاسو ډېر مذهبي خلک یئ.» ٢٣ ځکه کله چې زه ستاسو په ښار کې گرځېدم او ستاسو د عبادت شیانو ته مې کتل، نو د قربانۍ یو ځای مې ولیده چې پرې

ليکل شوي وو: «د يو نامعلوم خدای دپاره.» تاسو چې د کوم شي عبادت کوئ او نه يې پېژنئ، د هغه په هکله تاسو ته خبرې کوم. (۲۴) هغه خدای چې نړی او هرڅه چې په هغې کې دي، پيدا کړي دي، هغه د ځمکې او اسمان څښتن دی او د انسانانو په لاس جوړ شويو عبادتځايونو کې نه اوسېږي. (۲۵) همدارنگه نه هغو شيانو ته کومه اړتيا لري چې انسانان يې په خپلو لاسونو هغه ته تياروي، ځکه چې خدای په خپله انسانانو ته ژوند، ساه او هرڅه ورکوي. (۲۶) هغه ټول قومونه د يو انسان د نسل څخه پيدا کړل چې په ټولې نړی کې واوسېږي. د هغوی دپاره يې وختونه او د ځايونو حدونه وټاکل چې چېرته به اوسېږي. (۲۷) د هغه مقصد دا و چې هغوی د خدای په لټه کې اوسي، هغه ته ځانونه ورسوي او پيدا يې کړي، که څه هم هغه زمونږ هر يو څخه لېرې نه دی. (۲۸) لکه څنگه چې يو چا ويلي دي:

په هغه کې زمونږ ژوند، زمونږ حرکت او زمونږ شتون دی.

لکه څنگه چې ستاسو ځينو شاعرانو ويلي دي:

مونږ هم د هغه اولادونه يو.

(۲۹) نو څرنگه چې مونږ د خدای اولادونه يو، نو بايد داسې فکر ونه کړو چې د خدای ذات د يوې مجسمې په شان دی چې د انسان په هنر او مهارت د سرو زرو، سپينو زرو يا تېرو څخه جوړه شوي وي. (۳۰) په هغه وخت کې چې خلکو خدای نه پېژانده، خدای په دې شيانو سترگې پټولې. خو اوس هغه په هرځای کې ټولو خلکو ته

حکم کوي چې توبه وباسي. (۳۱) ځکه چې خدای یوه ورځ ټاکلې ده چې هغه به د عدالت له مخې د نړۍ قضاوت د هغه چا په وسیله کوي چې هغه غوره کړی دی. او د هغه کس په بیا راژوندي کولو سره یې دا خبره ټولو خلکو ته ثابته کړې ده.»

(۳۲) کله چې هغوی د پولوس څخه د مرو نه د راژوندي کېدلو خبره واورېدل، نو ځینو ورباندې ملنډې ووهلې، خو نورو وویل: «مونږ به په دې هکله په کوم بل وخت کې ستا خبرې بیا واورو.» (۳۳) نو په دې ډول پولوس د هغوی څخه لاړ. (۳۴) خو یو څو تنه د پولوس سره یوځای شول او ایمان یې راوړ، چې دیونیسوس چې د مریخ د غونډۍ د شورا غړی ؤ او همدارنگه یوه بښنه چې دامریس نومېدلې او ځینې نور خلک هم ورسره وو.

پولوس په قرنټوس کې

۱۸ (۱) له هغې وروسته پولوس له آتن څخه روان شو او قرنټوس ته لاړ. (۲) په هغه ځای کې هغه د یو یهودي سره چې اکیلا نومېده او په اصل کې د پونټوس څخه ؤ، مخامخ شو. اکیلا د خپلې بښنې پریسکیلا سره نوی له ایټالېي څخه راغلی ؤ، ځکه چې کلودیوس امپراتور امر کړی ؤ چې ټول یهودیان دې له روم څخه ووځي. پولوس لاړ چې د هغوی سره وگوري (۳) او په دې خاطر چې هغه هم د هغوی په شان خپمه جوړوونکی ؤ، نو د هغوی سره پاتې شو او یوځای یې ورسره کار کاوه. (۴) د هر سبت په ورځ هغه په کنیسه کې بحث کاوه او کوبنس یې کاوه چې یهودیانو او

٥) كله چې سيلاس او تيموتاوس د مقدونيه څخه راغلل، نو پولوس خپل ټول وخت د كلام په بيانولو تېر كړ. هغه يهوديانو ته دا شاهدي وركوله چې عيسي هماغه مسيح دى. (٦) خو كله چې يهوديانو د هغه سره مخالفت وكړ او هغه ته يې بد رد وويل، نو پولوس خپل كالي وڅنډل او هغوى ته يې وويل: «ستاسو خون ستاسو په خپله غاړه دى. زه يې د مسوليت څخه خلاص يم. زه به له دې وروسته غير يهوديانو ته ورځم.» (٧) نو پولوس له هغه ځاى څخه لاړ او د تيتيوس يوستوس په نوم د يو غير يهودي كور ته چې د خداى عبادت به يې كاوه، لاړ. د هغه كور د كنيسې په څنگ كې ؤ. (٨) كرسپوس چې د كنيسې مشر ؤ، د خپلې ټولې كورنۍ سره په څښتن عيسى باندې ايمان راوړ. همدارنگه د قرنټوس ډېرو خلكو چې د پولوس پيغام يې اورېده، نو ايمان يې راوړ او د تعמיד غسل ورته وركړل شو.

٩) يوه شپه څښتن په رويا كې د پولوس سره خبرې وكړې او ورته ويې ويل: «مه وپرېره، بلكې خپل وعظ كوه او غلى مه پاتې كېره، (١٠) ځكه چې زه درسره مل يم او هېڅوك به ونه شي كولاى چې په تا باندې حمله وكړي او زيان درته ورسوي، ځكه چې په دې ښار كې ډېر داسې خلك شته چې زما دي.» (١١) نو پولوس د يو كال او شپږو مياشتو دپاره هلته پاتې شو او خلكو ته يې د خداى د كلام تعليم وركاوه.

١٢) خو كله چې گاليون د جنوبي يونان د اخيې د ولايت والي

وتاکل شو، نو یهودیان سره راټول شول او پولوس یې ونيوه او محکمې ته یې راوست (۱۳) او ویې ویل: «دا سپری خلک په داسې ډول د خدای عبادت ته هڅوي چې د قانون خلاف دی.» (۱۴)

څنگه چې پولوس خبرې پیل کړلې، نو گالیون یهودیانو ته وویل: «ای یهودیانو، که چیرې په دې خبره کې کومه غلطی او یا کوم سخت جرم وای چې هغه کړی وي، نو ما به ستاسو دعوه اورېدلې وای. (۱۵) خو څرنګه چې دا ستاسو د بحثونو موضوع، اصطلاحگانو او ستاسو د خپل شریعت خبره ده، نو تاسو خپله یې باید حل کړئ. زه نه غواړم چې د دې شیانو په هکله قضاوت وکړم.» (۱۶) نو هغوی یې له محکمې څخه وويستل. (۱۷) خلکو سوستینیس چې د کنیسي مشر ؤ، راوښووه او د محکمې په مخکې یې وواهه. خو گالیون یې کومه پروا ونه کړه.

پولوس د قرنټوس څخه د سوریې انطاکیې ته سفر کوي

(۱۸) پولوس د څه وخت دپاره د ایماندارانو سره په قرنټوس کې پاتې شو او بیا یې د هغوی سره خدای پاماني وکړه او په کشتی کې د پریسکیلا او اکیلا سره سوریې ته لاړ. د کینخريې په ښار کې هغه خپل سر وخرایه، ځکه چې نذر یې ایښی ؤ. (۱۹) کله چې هغوی افسیس ته ورسېدل، نو پولوس پریسکیلا او اکیلا هلته پرېښودل. بیا یوازې کنیسي ته لاړ او هلته یې د یهودیانو سره بحث وکړ. (۲۰)

هغوی ورڅخه وغوښتل چې د ډېر وخت دپاره پاتې شي، خو هغه ونه منله. (۲۱) نو د هغوی سره یې خدای پاماني وکړه او ویې ویل: «که د خدای رضا وي، نو بېرته به راشم.» نو هغه د افسیس څخه په

کشتی کې روان شو. (۲۲) کله چې هغه په قیصریه کې د کشتی څخه رابنکته شو، نو اورشلیم ته لاړ او د کلیسا د خلکو سره د سلام او احوال اخیستنې څخه وروسته انطاکیې ته لاړ. (۲۳) په انطاکیه کې د څه مودې تېرولو څخه وروسته پولوس بیا په سفر روان شو او د غلاتیې او فریجیې په ټوله سیمه کې یې د یو ځای څخه بل ځای ته سفر کاوه او د ټولو ایماندارانو زېږونه یې غښتلي کول.

اپولوس په افسیس او قرنتوس کې

(۲۴) په دې وخت کې یو یهودي چې اپولوس نومېده او په اصل کې د سکندریې څخه ؤ، افسیس ته راغی. هغه یو ښه ویاند ؤ او د خدای په کلام ډېر ښه پوهېده. (۲۵) هغه ته د څښتن د لارې تعلیم ورکړل شوی ؤ او په زیات شور او شوق سره یې خبرې کولې او په سمه توګه یې د عیسی په هکله تعلیم ورکاوه، که څه هم هغه یوازې د یحیی د تعمد د غسل څخه خبر ؤ. (۲۶) هغه په کنیسه کې په زړور تیا سره خبرې پیل کړې. کله چې پریسکیلا او اکیلا د هغه خبرې واورېدلې، نو هغه یې ګوښه کړ او په سمه توګه یې ورته د خدای لاره بیان کړه. (۲۷) اپولوس جنوبي یونان ته د تګ په هکله فکر کاوه، نو د افسیس ایماندارانو هغه وهڅاوه چې لاړ شي. هغوی د اخیې ایماندارانو ته لیک ولېږه چې هغه ته تود هرکلی ووايي. کله چې هغه هلته ورسېده، نو د هغو خلکو سره یې ډېره مرسته وکړه چې د خدای په فضل سره یې ایمان راوړی ؤ. (۲۸) هغه د یهودیانو سره سخت بحث وکړ او د خلکو په مخکې یې د خدای د کلام څخه دا ثابته کړه چې عیسی هماغه مسیح دی.

۱) کوم وخت چې پولوس په قرنتوس کې ؤ، نو پولوس د هغه ولایت له داخلي سیمو څخه تېر شو او افسیس ته ورسېده او هلته د څو ایماندارانو سره مخامخ شو. ۲) د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «کله چې تاسو ایمان راوړ، نو روح القدس مو ترلاسه کړ؟» هغوی ځواب ورکړ: «نه، مونږ لا خبر هم نه یو چې روح القدس شته.» ۳) پولوس پوښتنه وکړه: «بیا تاسو ته د تعمید کوم ډول غسل درکړل شوی دی؟» هغوی په ځواب کې وویل: «د یحیی د تعمید غسل.» ۴) پولوس وویل: «یحیی چې د تعمید کوم غسل ورکاوه، هغه د گناهونو څخه د توبې ویستلو نښه وه او خلکو ته به یې ویل چې په هغه چا باندې ایمان راوړئ چې د هغه څخه وروسته راروان دی یعنې په عیسی باندې ایمان راوړئ.» ۵) کله چې هغوی دا واورېدل، نو د څښتن عیسی مسیح په نوم ورته د تعمید غسل ورکړل شو. ۶) کله چې پولوس د هغوی په سر باندې خپل لاس کېښود، نو روح القدس ورباندې نازل شو او هغوی په ناشنا ژبو خبرې پیل کړلې او د خدای پیغام یې رساوه. ۷) هغوی ټول شاوخوا دولس تنه وو.

۸) پولوس تر درې میاشتو پورې کنیسې ته تللو او په زړورتیا سره به یې د خلکو سره خبرې کولې او د خدای د پاچاهۍ په هکله به یې هغوی ته دلیل ویلو او بحث به یې کاوه چې هغوی قانع کړي. ۹) خو د هغوی څخه ځینې سرزورو خلکو ایمان نه راوړلو او د کنیسې د خلکو په مخکې به یې د څښتن عیسی مسیح لارې ته بد

ويل. نو پولوس له هغوی څخه لار او شاگردان يې له ځان سره بوتلل او هره ورځ به يې د تيرانوس د غونډو په تالار کې بحثونه کول. (۱۰)

دا کار تر دوو کالو پورې روان ؤ، ترڅو د اسيا د ولايت ټولو اوسېدونکو يعنې يهوديانو او يونانيانو دواړو د څښتن عيسی پيغام واورېد.

د اسکیوا زامن

(۱۱) خدای به د پولوس په وسيله لويې لويې معجزې ښودلې. (۱۲)

خلکو به هغه دستمالونه او پېشبنډونه چې د پولوس په بدن باندې وهل شوي وو، وړل او هغه به يې د ناروغانو په بدن باندې وهل او هغوی به روغېدل او پېريان به ورڅخه وتل. (۱۳) ځينو يهوديانو چې يوځای او بل ځای به گرځېدل، کونښن کاوه چې د څښتن عيسی په نوم پېريان وباسي. هغوی به پېريانو ته ويل: «زه د هغه عيسی په نوم چې پولوس يې وعظ کوي، امر کوم چې راووخه.» (۱۴) د يهودي لوی کاهن اسکیوا اووه زامنو به دا کار کاوه. (۱۵) خو يوه ورځ پېري هغوی ته ځواب ورکړ: «زه عيسی پېژنم او د پولوس په هکله مې هم اورېدلي دي، خو تاسو څوک يې؟» (۱۶) نو بيا هغه پېريانو نيولي سړي په هغوی ورتپو کړ او هغوی ټول يې ترېښو لاندې کړل او دومره يې ووهل چې د هغه کور څخه لوڅ او ژوبل شوي وتښتېدل. (۱۷) کله چې د افسيس ټول اوسېدونکي يهوديان او يونانيان د دې پېښې څخه خبر شول، نو په هغوی ټولو باندې وېره راغله او د څښتن عيسی نوم نور هم سرلوړی شو. (۱۸) ډېرو خلکو چې ايمان يې راوړی ؤ، راغلل او دا اقرار يې وکړ چې هغوی جادوگري کوله.

١٩) ډېرو جادوگرانو خپل د جادوگرۍ کتابونه راټول کړل او د

خلکو په مخکې يې وسوځول. کله چې هغوی د کتابونو قيمتونه حساب کړل، نو د هغو بيه پنځوس زره د سپينو زرو سکې شوې.

٢٠) په دې ډول د خښتن عیسی پیغام خپرېده او په خلکو يې ډېره اغېزه کوله.

په افسیس کې شور او غوغا

٢١) د دې ټولو پېښو نه وروسته پولوس د روح القدس په لارښوونه

پرېکړه وکړه چې مقدونیه او جنوبي یونان ته سفر وکړي او وروسته بیا اورشلیم ته لاړ شي. هغه وویل: «هغه ځای ته د تللو نه وروسته

باید د روم ښار هم ووينم.» ٢٢) هغه خپل دوه ملګري يعنې

تیموتاوس او اراستوس مقدونیه ته ولېږل او په خپله د یو څه وخت دپاره د اسيا په ولايت کې پاتې شو.

٢٣) په دې وخت کې د خښتن عیسی د لارې له امله سخت شور او

غوغا پیدا شوه. ٢٤) هلته د دیمیتريوس په نوم یو زرګر ؤ چې د

ارتیمیسې د بت د عبادت ځای د سپينو زرو نمونې به يې جوړولې او په دې ډول يې د کسبګرو دپاره یو ښه او ګټور کاروبار برابر کړی ؤ.

٢٥) نو دیمیتريوس هغوی او د هغوی په شان نور کسبګر سره

راټول کړل او ورته يې وویل: «ای ملګرو، تاسو پوهېږئ چې مونږ له همدې کاروبار څخه ښه ګټه ترلاسه کوو. ٢٦) لکه څنګه چې تاسو

وينئ او اورئ چې دې پولوس یوازې په افسیس کې نه، بلکې د اسيا په ټول ولايت کې ګڼ شمېر خلک په خپلو خبرو ځان ته رااړولي او

بې لارې کړي دي. هغه وايي چې د انسان په لاس جوړ شوي خدایان

بالکل خدایان نه دي. (۲۷) نو دا خطر شته چې نه یوازې دا چې
زمونږ کاروبار به بدنام شي بلکې د دې خطر هم شته چې زمونږ د
لوی خدای ارتیمیسی د عبادت خای به هم بې اعتباره شي او د هغې
شان او شوکت چې په اسیا او ټوله نړۍ کې ورته عبادت کېږي، هم له
منځه لاړ شي.»

(۲۸) کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر شول او
چيغې یې ووهلې: «لویه ده د افسیسیانو ارتیمیسه!» (۲۹) په ټول
ښار کې شور او غوغا پیدا شوه. خلکو گایوس او ارسترخوس چې د
مقدونیې څخه وو او د پولوس د سفر ملگري وو، ونیول او په
رابنکلو رابنکلو یې د ښار د غونډې خای ته یووړل. (۳۰) پولوس
غوښتل چې دننه ورشي او د خلکو سره خبرې وکړي، خو ایماندارانو
هغه پرېښود. (۳۱) د ولایت ځینو واکمنانو چې د پولوس ملگري وو
هم هغه ته پیغام وروولېږه او هغه ته یې زاري وکړه چې د غونډې
خای ته لاړ نه شي. (۳۲) په دې وخت کې غونډه گډه وډه شوه او
ځینو به په چيغو چيغو کې یو څه او ځینو به بل څه ویل، ځکه چې
په هغوی کې ډېر خلک په دې هم نه پوهېدل چې د څه دپاره دلته
راتول شوي دي. (۳۳) ځینو یهودي مشرانو د سکندر په نوم سړی د
خلکو د گټې گونې مخې ته ورتپله کړ او هغه ته یې وویل چې یوڅه
باید ووايي. هغه په خپل لاس اشاره وکړه چې خلک غلي شي او
کوبنس یې وکړ چې هر هغه څه چې شوي وو، هغه بیان کړي. (۳۴)
خو کله چې خلک پوه شول چې سکندر یهودي دی، نو ټولو په یو
اوز دوه ساعته چيغې ووهلې: «لویه ده د افسیسیانو خدای
ارتیمیسه!»

٣٥) په پای کې بناروال خلک غلي کړل او ويې ويل: «ای د افسيس خلکو، ټولو ته معلومه ده چې د افسيس بنار د لويې ارتيميسي د عبادتخای او د هغې سپېڅلې تيرې ساتونکی دی چې د اسمان څخه راغورځېدلې ده. (٣٦) نو څرنګه چې هېڅوک د دې حقيقتونو څخه انکار نه شي کولای، تاسو بايد غلي شئ او بې سنجشه کار ونه کړئ. (٣٧) دا خلک چې تاسو دلته راوستلي دي هغوی نه د عبادتخای څخه غلا کړې ده او نه يې زمونږ خدای ارتيميسي ته کفر ويلي دي. (٣٨) که چېرې ديميتريوس او د هغه نور کسبګران د هغوی په خلاف دعوه چلول غواړي، نو د محکمو دروازې خلاصې دي او قاضيان هم شته، نو هغوی کولای شي چې په يو بل باندې دعوه وکړي. (٣٩) که تاسو نور څه غواړئ، نو د هغې په هکله دې په يوه رسمي غونډه کې پرېکړه وشي. (٤٠) ځکه چې دا خطر شته چې مونږ د نن ورځې د شور او غوغا په خاطر تورن شو او د دې ګډوډۍ دپاره کومه بهانه نشته او مونږ به ونه شو کولای چې د دې دپاره کوم سم دليل وړاندې کړو.» (٤١) کله چې هغه دا خبره وکړه، نو د غونډې خلک يې رخصت کړل.

مقدونېي او يونان ته د پولوس سفر

٢٠ (١) کله چې شور او غوغا پای ته ورسېدله، نو پولوس ايمانداران راوغوښتل، هغوی يې وهڅول او خدای پاماني يې ورسره وکړه او مقدونېي ته روان شو. (٢) هغه د مقدونېي د سيمو له لارې تېرېده او ايماندارانو ته يې ډاډګېرته ورکوله او بيا يونان ته ورسېده. (٣) درې مياشتې هلته پاتې شو. هغه تياری ونيوه چې په کشتۍ کې

سوريې ته لار شي، خو كله چې پوه شو چې يهوديانو د هغه په خلاف دسيسه جوړه كړې ده، نو پرېكړه يې وكړه چې د مقدونيه په لاره بېرته ستون شي. (٤) د پيروس زوی سوپاتروس چې د بيريې څخه و، ارسترخوس او سڪندوس د تسالونيكې څخه، گايوس له درېي څخه، تيخيكاس او تروفيموس چې د اسيا د ولايت څخه او تيموتاوس د هغه د سفر ملگري وو. (٥) هغوی مخکې لارل او په ترواس کې يې زموږ انتظار کاوه. (٦) كله چې د فطيرې ډوډی د اختر ورځې تېرې شوې، نو موږ د فيليپي څخه په کشتی کې روان شولو او په پنځو ورځو کې د هغوی سره په ترواس کې يوځای شولو او يوه هفته هلته پاتې شولو.

په ترواس کې د پولوس وروستنی ليدنه او کتنه

(٧) د شنبې ورځې په ماښام موږ د غوره ماښامي د مراسمو د لمانځلو دپاره سره راټول شولو. پولوس ايماندارانو ته خبرې وکړې، څرنگه چې هغه غوښتل بله ورځ په سفر لار شي، نو تر نيمې شپې پورې يې خپلو خبرو ته دوام ورکړ. (٨) پاس په بالاخانه کې چې موږ په کې راټول شوي وو، ډېر څراغونه لگېدلي وو. (٩) هلته په کړکې کې يو ځوان ناست و چې افتيخوس نومېده. كله چې پولوس خبرې کولې، نو په هغه ځوان باندې خوب راغی او په درانه خوب ویده شو او د درېم منزل څخه لاندې ځمکې ته راولوېد. كله يې چې راپورته کړ، نو هغه مړ شوی و. (١٠) پولوس لاندې وربښکته شو او خپل ځان يې په هغه ځوان باندې وروغوړخاوه او هغه يې په غېږ کې ونيوه او هغوی ته يې وويل: «مه پرېشانه کېږئ، هغه ژوندی

دی. « (۱۱) بیا پولوس بېرته بالاخانې ته وخوت، ډوډی یې ماته کړه او ویې خوړله. هغه تر لمخاته پورې د هغوی سره خبرو ته دوام ورکړ او بیا روان شو. (۱۲) بیا خلکو هغه ځوان خپل کور ته ژوندی بوته او هغوی ډېر آرام شول.

د ترواس څخه میلیتوس ته د پولوس سفر

(۱۳) مونږ مخکې لاړو او په کشتی کې کنبناستو او د اسوس ښار ته روان شولو، چېرته چې مونږ غوښتل پولوس هم راسره په کشتی کې سپور شي. ځکه چې هغه نیت کړی ؤ چې د وچې لارې نه هغه ځای ته لاړ شي. (۱۴) کله چې پولوس په اسوس کې زمونږ سره مخامخ شو، نو هغه مو په کشتی کې سپور کړ او میتیلینې ته راغلو. (۱۵) د هغه ځای څخه په کشتی کې روان شو او په بله ورځ د خیوس جزیرې ته ورسېدلو. بله ورځ ساموس ته راغلو او د هغې ورځې په سبا میلیتوس ته ورسېدلو. (۱۶) ځکه چې پولوس پرېکړه کړې وه چې په کشتی کې د افسیس څخه تېر شي، ترڅو د اسیا په ولایت کې د وخت د ضایع کېدلو څخه مخنیوی وشي. هغه بېرته کوله چې که چېرې امکان ولري د پنتیکاست د ورځې نه مخکې اورشلیم ته ورسېږي.

د افسیس د کلیسا د مشرانو سره د پولوس خدای پاماني

(۱۷) پولوس د میلیتوس څخه افسیس ته پیغام ولېږه او د کلیسا د مشرانو څخه یې وغوښتل چې راشي او د هغه سره وويني. (۱۸) کله چې هغوی راوړسېدل، نو هغه ورته وویل: «تاسو ته معلومه ده چې د

هماغې لومړۍ ورځې څخه چې زه د اسيا ولايت ته راوړسېدم او
خومره وخت چې ستاسو سره وم، نو تاسو سره مې څنگه ژوند تېر
کړ. (۱۹) که څه هم د يهوديانو د دسيسو له امله په ما سختې ورځې
راغلې، خو ما په پوره عاجزۍ او اوبنکو تويولو سره د څښتن
خدمت کړی دی. (۲۰) تاسو ته معلومه ده چې ما ستاسو د نښکنيې
دپاره د هېڅ شي څخه ډډه نه ده کړې او تاسو ته مې د خلکو په
مخکې او کور په کور تعليم درکړی دی. (۲۱) ما يهوديانو او
غيريهوديانو دواړو ته په کلکه خبردارۍ ورکړ چې بايد د خپلو
گناهونو څخه توبه وباسي او خدای ته رجوع وکړي او زمونږ په
څښتن عيسی ايمان راوړي. (۲۲) زه اوس د روح القدس څخه په
اطاعت کولو سره اورشليم ته روان يم، خو نه پوهېږم چې هلته به زما
سره څه کيږي. (۲۳) زه يوازې په دې پوهېږم چې روح القدس په
هر ښار کې ما خبروي چې زندان او تکليفونه زما په انتظار کې دي.
(۲۴) خو زه د خپل ژوند هېڅ پروا نه لرم او هغه ماته کوم ارزښت نه
لري. زه يوازې دا غواړم چې خپله وظيفه سرته ورسوم کومه چې
څښتن عيسی راته سپارلې ده، هغه ترسره کړم چې هغه د خدای د
فضل په هکله د خلکو خبرول دي.

(۲۵) زه ستاسو ټولو په منځ کې گرځېدلی يم او د خدای د پاچاهۍ
په هکله مې وعظ کړی دی. اوس پوهېږم چې ستاسو څخه به يو
کس هم نور زما منځ ونه ويني. (۲۶) نو له دې امله زه همدانن تاسو
خبروم چې که ستاسو څخه کوم څوک د تلپاتې ژوندون څخه
بې برخې شي، نو زه به يې مسوول نه يم، (۲۷) ځکه چې ما تاسو ته
هغه ټول شيان وويل چې خدای يې غواړي. (۲۸) په خپلو ځانونو او

هغو ټولو خلکو باندې پام کوي چې روح القدس تاسو د هغو د ساتنې دپاره ټاکلي یئ. د خدای په کلیسا باندې چې عیسی د خپلې وینې په بیه اخیستې ده، داسې پام کوي لکه څنگه چې شپانه په خپلو رمو پام کوي. (۲۹) زه پوهېږم چې زما د تگ څخه وروسته به دارونکي لېوان ستاسو منځ ته درشي او رمه به په امان کې پرېږدي. (۳۰) حتی ستاسو په منځ کې به داسې خلک پیدا شي چې د حقیقت په ځای به دروغ وایي، ترڅو ایمانداران خپل ځان ته راواړوي. (۳۱) نو بېداره اوسئ او دا خبره یاد ساتئ چې درې کاله مې شپه او ورځ تاسو هر یو ته نصیحت کاوه او ستاسو دپاره مې اوبنکې تویې کړې.

(۳۲) اوس زه تاسو خدای او د هغه د فضل نه ډک کلام ته سپارم، هغه کلام ته چې کولای شي تاسو ته قوت درکړي او هغه برکتونه درکړي چې خدای یې خپلو ټولو سپېڅلو خلکو د میراث په توګه ورکوي. (۳۳) ما هېڅکله د چا نه د سپینو زرو، سرو زرو او کالیو تمه نه ده کړې. (۳۴) تاسو خپله پوهېږئ چې ما په خپلو لاسونو زیار ویستلی او د خپل ځان او خپلو ملګرو اړتیاوې مې پوره کړې دي. (۳۵) ما په خپلو سختو کارونو سره تاسو ته وښودل چې په دې ډول کولای شو چې د غریبانو سره مرسته وکړو او باید د څښتن عیسی هغه خبرې په یاد وساتو چې ویلي یې دي: «د اخیستلو څخه په ورکولو کې برکتونه ډېر دي.»

(۳۶) کله چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو د هغوی سره یوځای په ګوندو شو او د هغوی ټولو سره یې دعا وکړه. (۳۷) بیا هغوی ټولو وژړل، هغه یې په غېږ کې ونيوه، ښکل یې کړ او خدای

پاماني يې ورسره وکړه. (۳۸) هغوی په دې ډېر زیات غمجن شول،
ځکه چې پولوس ویلي وو چې دوی به نور هېڅکله د هغه مخ ونه
ویني. نو هغوی ورسره تر کشتی پورې لاړل.

اورشليم ته د پولوس سفر

۲۱ (۱) مونږ د افسيسانو د مشرانو سره خدای پاماني وکړه او له
هغه ځای څخه روان شولو او په کشتی کې مخامخ د کاس جزیرې ته
لاړو. په بله ورځ د رودوس جزیرې ته ورسېدلو او له هغه ځای
څخه د پاترا د ښار بندر ته لاړو. (۲) په هغه ځای کې مونږ یوه
کشتی پیدا کړه چې فنیقیې ته روانه وه، نو مونږ په کې سپاره شولو او
لاړو. (۳) کله چې قبرس د لېرې نه ښکاره شو، نو مونږ د هغه د
جنوب خوا څخه تېر شولو او د سوریې خواته روان شولو او د صور
د ښار په بندر کې ښکته شولو، ځکه چې هلته یې د کشتی څخه بار
ښکته کاوه. (۴) په هغه ځای کې مو ایمانداران پیدا کړل او یوه هفته
د هغوی سره پاتې شولو. هغوی د روح القدس په لارښوونه پولوس
ته وویل چې اورشليم ته لاړ نه شي. (۵) خو کله چې هفته پوره
شوه، نو مونږ بیا په سفر روان شولو. هغوی ټول د خپلو ښځو او
ماشومانو سره زمونږ سره ملګري شول او د ښار څخه ووتلو او د
بحیرې په غاړه په ګونډو شولو او دعا مو وکړه. (۶) بیا مو یو د بل
سره خدای پاماني وکړه. مونږ په کشتی کې سپاره شو او هغوی بېرته
خپلو کورونو ته لاړل.

(۷) مونږ په بحیره کې د صور څخه خپل سفر ته دوام ورکړ او د

پتولاماییس بنار ته ورسېدلو. هلته مو د ایماندارانو سره سترې مشي وکړه او د یوې ورځې دپاره د هغوی سره پاتې شولو. (۸) په بله ورځ له هغه ځای څخه روان شولو او قیصر یې ته ورسېدلو او هلته د فیلیپوس په کور کې چې زېری رسوونکی ؤ، پاتې شولو. هغه د هغو اوو کسانو څخه ؤ چې په اورشلیم کې د خوړو د وپشلو دپاره ټاکل شوي وو. (۹) فیلیپوس څلور پېغلې لورگانې لرلې چې د خدای پیغام به یې رساوه. (۱۰) کله چې مونږ څو ورځې هلته وو، نو د یهودیې څخه د اګابوس په نوم یو پیغمبر راغی. (۱۱) هغه مونږ ته راغی، د پولوس کمربند یې واخیست او په هغه باندې یې خپل لاسونه او پښې وتړلې او ویې ویل: «روح القدس داسې وایي: په اورشلیم کې به یهودیان د دې کمربند خاوند همدا شان وتړي او غیریهودیانو ته به یې وسپاري.»

(۱۲) کله چې مو دا خبرې واورېدلې، نو مونږ او د هغه ځای خلکو پولوس ته زاری وکړې چې اورشلیم ته لاړ نه شي. (۱۳) خو پولوس په ځواب کې وویل: «تاسو څه کوئ؟ تاسو ولې ژاړئ او زما زړه ماتوئ؟ زه نه یوازې دې ته تیار یم چې بندي شم، بلکې دې ته هم تیار یم چې د څښتن عیسی په خاطر په اورشلیم کې مړ شم.» (۱۴) مونږ ونه شو کولای چې هغه ته قناعت ورکړو، نو غلي شولو او ومو ویل: «څه چې د څښتن رضا وي هماغسې دې وشي.»

(۱۵) څو ورځې وروسته مونږ سفر ته تیاری ونيوه او اورشلیم ته روان شولو. (۱۶) د قیصر یې څو شاگردان زمونږ سره ملګري شول او مونږ یې د مناسون کور ته چې د قبرس څخه ؤ او د لومړنیو

ایماندارانو څخه ؤ، د اوسپدلو دپاره بوتلو.

د یعقوب او د کلیسا د مشرانو سره د پولوس لیدنه

١٧) کله چې مونږ اورشلیم ته ورسېدلو، نو ایماندارانو مونږ ته تود

هرکلی ووايه. ١٨) بله ورځ پولوس زمونږ سره د یعقوب د لیدلو

دپاره لار او د کلیسا ټول مشران هم په هغه ځای کې حاضر وو.

١٩) پولوس په هغوی باندې سلام وچاوه او هغوی ته یې د هغو

کارونو په هکله پوره راپور ورکړ چې خدای د هغه په وسیله په

غیریهودیانو کې کړي وو. ٢٠) کله چې هغوی دا واورېدل، نو د

خدای ثنا یې وويله. بیا هغوی پولوس ته وويل: «ای وروره، ته وینی

چې په یهودیانو کې په زرگونو خلکو ایمان راوړی دی او هغوی د

موسی په شریعت باندې ټینګ ولاړ دي. ٢١) هغوی ته ستا په هکله

ویل شوي دي چې ته هغو یهودیانو ته چې د غیریهودیانو په

هېوادونو کې اوسېږي، تعلیم ورکوي چې د موسی شریعت پرېږدي.

همدارنگه هغوی ته وایې چې خپل اولادونه مه سنتوی او د یهودیانو

د رواجونو څخه پیروي مه کوی. ٢٢) هغوی خامخا ستاسو د راتللو

څخه خبرېږي، نو بیا څه وکړو؟ ٢٣) بیا هرڅه چې مونږ درته وایو

هماغسې وکړه. دلته څلور کسان دي چې ندر یې منلی دی. ٢٤) د

هغوی سره لار شه او په ګډه ورسره د پاکوالي مراسم په ځای کړه او

هغوی ته پیسې ورکړه چې خپل سرونه وخرایي. نو په دې ډول به

هغوی ټول په دې پوه شي څه چې ستا په هکله ویل شوي وو هغه

رښتیا نه دي، بلکې ته په خپله هم د موسی د شریعت سره سم خپل

ژوند تېروي. ٢٥) خو د هغو غیریهودیانو په هکله چې ایمانداران

شوي دي، مونږ هغوی ته خپله پرېکړه په لیکلې توگه لېږلې ده چې هغوی باید د هغو خوږو څخه چې بتانو ته وړاندې کېږي، د وینې د خوړلو څخه، د هغه حیوان د غوښې د خوړلو څخه چې زندی شوی وي او د جنسي بداخلاقۍ څخه خپل ځانونه وساتي.»

۲۶ نو بله ورځ پولوس هغه څلور تنه د ځان سره بوتلل او د هغوی سره یې د پاکوالي مراسم سرته ورسول. بیا هغه د خدای کور ته لاړ چې هغوی ته خبر ورکړي چې په څو ورځو کې به د پاکوالي مراسم پوره کېږي او له هغې وروسته به د هر یو دپاره قرباني وړاندې کړای شي.

پولوس د خدای په کور کې نیول کېږي

۲۷ د پاکوالي د مراسمو اووه ورځنۍ دوره لا پای ته نه وه رسېدلې چې د اسیا د ولایت ځینو یهودیانو پولوس د خدای په کور کې ولیده. هغوی خلک ولمسول او پولوس یې ونیوه ۲۸ او چیغې یې ووهلې: «ای د اسراییلو خلکو، مرسته وکړئ او د دې سړي په خلاف زموږ سره یوځای شئ. دا هغه سړی دی چې هرچېرته ځي او زموږ د قوم، د موسی د شریعت او د خدای د کور په ضد هرچا ته تعلیم ورکوي. برسېره پردې هغه یونانیان هم د خدای کور ته راوستلي دي او دا سپېڅلی ځای یې ورباندې ناپاکه کړی دی.» ۲۹ هغوی د دې دپاره دا خبرې وکړې چې له مخکې څخه یې تروفیموس چې د افسیس څخه ؤ، په ښار کې د پولوس سره لیدلی ؤ او فکر یې کاوه چې پولوس هغه د خدای کور ته راوستلی دی. ۳۰ په ټول ښار کې

گډوډي رامنځته شوه او خلکو د هرې خوا څخه رامنډې کړې،

پولوس يې ونيو او په رابنکلو يې د خدای د کور څخه دباندې

راوويست او سمدلاسه د خدای د کور دروازې بندې شوې. (۳۱)

کله چې خلکو هڅه کوله پولوس ووژني، په دې وخت کې د رومي

لښکرو قوماندان ته خبر ورسېده چې په ټول اورشلیم کې غوغا

جوړه شوې ده. (۳۲) قوماندان سمدلاسه خپل عسکر او منصبداران د

ځان سره واخيستل او د گڼې گونې خواته يې ورمندې کړې. کله چې

خلکو قوماندان او عسکر وليدل، نو د پولوس د وهلو نه يې لاس

واخيست. (۳۳) بيا قوماندان پولوس ته نژدې ورغی او هغه يې ونيو

او امر يې وکړ چې هغه په دوو زنځيرونو باندې وتړئ. بيا هغه پوښتنه

وکړه: «دا سپری څوک دی او څه يې کړي دي؟» (۳۴) ځينو خلکو

به په چيغو کې يو څه ويل او ځينو به بل څه. هلته دومره شور او

غوغا وه چې قوماندان پوه نه شو چې حقيقت څه دی. نو امر يې وکړ

چې هغه نظامي قلعه ته بوځي. (۳۵) کله چې هغوی د نظامي قلعه زينو

ته ورسېدل، نو خلکو دومره زور راوړ چې عسکر مجبور شول

پولوس په خپلو اوږو باندې يوسي، (۳۶) ځکه چې خلک ورپسې

وو او چيغې يې وهلې: «هغه ووژنئ.»

پولوس د خپل ځان څخه دفاع کوي

(۳۷) عسکرو لا پولوس نظامي قلعه ته نه و رسولي چې قوماندان ته

يې وويل: «ايا زه کولای شم تاته يو څه ووايم؟» قوماندان ورته

وويل: «نو ته په يوناني ژبه هم خبرې کولای شې؟» (۳۸) نو بيا ته

هغه مصری نه يې چې څه موده مخکې يې الهگوله جوړه کړې وه او

څلور زره قاتلان يې د ځان سره دښتې ته بيولي وو؟» (۳۹) پولوس ځواب ورکړ: «زه يهودي يم او په قيليقيه کې د ترسوس د ښار څخه يم چې يو مهم ښار دی. مهرباني وکړه اجازه راکړه چې د خلکو سره خبرې وکړم.» (۴۰) قوماندان ورته اجازه ورکړه، نو پولوس په زينې باندې ودرېده او د لاس په پورته کولو سره يې خلکو ته اشاره وکړه چې غلي شي. کله چې هغوی غلي شول، نو په عبراني يعنې د هغوی په ژبه يې د هغوی سره خبرې پيل کړې.

۲۲ (۱) پولوس هغوی ته وويل: «ای زما يهودي ورونو او پلرونو! زه چې اوس تاسو ته د خپل ځان څخه د دفاع دپاره څه وایم، ورته غوږ ونيسئ.» (۲) کله چې هغوی واورېدل پولوس په عبراني ژبه خبرې کوي، نو هغوی نور هم غلي شول. بيا پولوس وويل: (۳) «زه يهودي يم او د قيليقيه په ترسوس کې پيدا شوی يم، خو دلته په اورشليم کې لوی شوی يم او د غمالاييل شاگرد وم. د هغه څخه مې په ډېرې سختې طريقې سره زده کړل چې څنگه د خپلو نیکونو د شريعت څخه پيروي وکړم او په غيرت او شوق سره مې د خدای خدمت وکړ لکه څنگه چې تاسو يې کوئ.» (۴) ما د مرگ تر حده د څښتن عیسی مسیح د لارې پيروان ځورول. ښځې او نران دواړه به مې نيول او په زندان کې به مې اچول. (۵) لوی کاهن او د يهوديانو د شورا ټول غړي کولای شي شاهدي ورکړي چې زه رښتيا وایم. هغوی ماته په دمشق کې د يهودي ورونو دپاره رسمي ليکونه راکړي وو. نو زه دمشق ته لاړم چې هغه خلک لاس تړلي اورشليم ته راوړم چې سزا ورته ورکړل شي.

٦) کله چې زه په سفر روان وم او دمشق ته نژدې شوم او د غرمې

وخت نژدې ؤ، نو ناڅاپه د اسمان څخه یوه لویه رڼا زما شاوخوا

وځلېدله. ٧) زه په ځمکه راولوېدم او یو اواز مې واورېد چې ویل

یې: «شاووله، شاووله! ته ولې ما ځوروي؟» ٨) ما پوښتنه وکړه:

«ای څښتنه، ته څوک یې؟» هغه ځواب راکړ: «زه ناصري عیسی یم،

یعنې هغه څوک چې ته یې ځوروي.» ٩) زما ملگرو رڼا ولیدله،

خو چا چې زما سره خبرې کولې د هغه اواز یې نه اورېدلو. ١٠) ما

پوښتنه وکړه: «څښتنه، زه څه وکړم؟» څښتن راته وویل: «پاڅپره او

دمشق ته لاړ شه. کله چې هلته ورسېدلې، نو په هغه ځای کې به د

هغو ټولو کارونو په هکله چې ستا دپاره ټاکل شوي دي، درته وویل

شي.» ١١) زه د هغې سختې رڼا له لاسه وروند شوی وم، نو ملگرو

مې له لاسه ونيولم او دمشق ته یې بوتلم.

١٢) په هغه ښار کې یو سړی اوسېده چې حانیا نومېده چې یو

پرهېزگاره او په شریعت باندې ټینګ ولاړ ؤ او د هغه ځای ټولو

یهودیانو د هغه ډېر درناوی کاوه. ١٣) هغه راغی، زما په څنګ کې

وډرېده او ویې ویل: «ای شاووله وروره، سترګې وغړوه.» په هماغه

شېبه زه بینا شوم او هغه مې ولیده. ١٤) هغه وویل: «زمونږ د نیکونو

خدای ته د دې دپاره غوره کړی یې چې د هغه رضا وپېژنې، د هغه

نېک خدمتگار ووينې او د هغه اواز د هغه د خپلې خولې څخه

واورې. ١٥) ځکه چې ته به د ټولو خلکو دپاره د هغه شاهد اوسې

او څه چې دې لیدلي او اورېدلي دي، د هغو شاهدي به ورکوي. ١٦)

اوس څه شي ته انتظار کوي؟ پاڅپره، د تعمید غسل واخله او څښتن

ته دعا وکړه چې گناهونه دې وبخښل شي.»

١٧) کله چې زه بېرته اورشليم ته راغلم او د خدای په کور کې مې دعا کوله، نو رويا مې وليدله. ١٨) په دې رويا کې مې څښتن وليده چې راته ويل يې: «زر شه او سمدلاسه د اورشليم څخه لاړ شه، ځکه چې د دې ښار خلک به زما په هکله ستا شاهدي ونه مني.»

١٩) ما وويل: «څښتنه، هغوی په دې ښه پوهيږي چې زه هغه سړی يم چې ستا ايمانداران به مې زندان ته اچول او په هرې کنيسې کې به مې وهل. ٢٠) کله چې ستا شاهد استيفان ووژل شو، نو زه هلته ولاړ وم او په دې کار کې ورسره زما رضا وه او د هغه د قاتلانو د چينو ساتنه مې کوله.» ٢١) نو څښتن راته وويل: «لاړ شه، ځکه چې زه تا د لېرې ځايونو غيريهوديانو ته لېرم.»»

پولوس رسول او رومي قوماندان

٢٢) خلکو تر دې ځای پورې د پولوس خبرو ته غوږ ونيوه، خو هغوی چيغې پيل کړې: «داسې سړی د دې نړۍ څخه ورک کړی!»

هغه د دې لايق نه دی چې ژوندی پاتې شي.» ٢٣) هغوی چيغې وهلې، خپل څادرونه يې له ځمکې وهل او خاورې يې پورته بادولې.

٢٤) رومي قوماندان امر وکړ چې پولوس دننه نظامي قلعه ته بوځي او په دورو يې ووهي او پوښتنه ترې وکړي، ترڅو دا معلومه شي چې خلک ولې د هغه په خلاف داسې چيغې وهي. ٢٥) خو کله چې هغوی پولوس وټاړه چې په دورو يې ووهي، نو پولوس د هغه منصبدار څخه چې په هغه ځای کې ولاړ ؤ، پوښتنه وکړه: «ايا تاسو ته قانون دا اجازه درکوي چې يو رومي سړی چې جرم هم ورباندې ثابت شوی نه وي، ووهي؟» ٢٦) کله چې هغه منصبدار دا خبره

واورېدل، نو قوماندان ته ورغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «ته پوهېږې چې څه کوي؟ دا سپری خو رومي دی.» (۲۷) نو قوماندان پولوس ته ورغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «ماته ووايه چې ته رومي یې؟» پولوس ځواب ورکړ: «هو.» (۲۸) قوماندان وویل: «ما په ډېره لوړه بیه دا تابعیت حاصل کړی دی.» پولوس ورته وویل: «خو زه رومي یم، ځکه چې مور او پلار مې رومیان دي.» (۲۹) نو کومو عسکرو چې غوښتل د پولوس څخه پوښتنې وکړي، هغه یې زر پرېښود او قوماندان هم ووېرېده، ځکه هغه پوه شو چې پولوس یو رومي سپری دی او د هغه په امر تړل شوی و.

پولوس د شورا په مخکې

(۳۰) په بله ورځ قوماندان وغوښتل په دې پوه شي چې په کوم معقول دلیل یهودیان په پولوس تور لگوي، نو پولوس یې ازاد کړ او مشرانو کاهنانو او ټولې شورا ته یې امر وکړ چې سره راتول شي. بیا هغه پولوس راوست او د هغوی په مخکې یې ودراره.

۲۳ (۱) پولوس په ځیر سره د شورا غړو ته وکتل او ویې ویل: «ای ورونو! ما تر نن ورځې پورې په پاک وجدان سره د خدای په حضور کې ژوند تېر کړی دی.» (۲) په دې خبره لوی کاهن حنانیا هغو خلکو ته چې د پولوس په خوا کې ولاړ وو، امر وکړ چې په خوله یې ووهئ. (۳) بیا پولوس هغه ته وویل: «خدای به دې ووهي، ای په چونه باندې سپین شوی دېواله. ته ناست یې چې د شریعت له مخې زما په هکله قضاوت وکړې، خو اوس د شریعت

خلاف امر کوي چې ما ووهي.» (۴) نو هغو خلکو چې د پولوس

په خوا کې ولاړ وو، وويل: «ته د خدای لوی کاهن ته سپکاوی

کوي؟» (۵) پولوس ځواب ورکړ: «ای ورونو، زه نه پوهېدم چې

هغه لوی کاهن دی. ځکه چې د خدای په کلام کې ليکل شوي دي:

چې د خپل قوم مشر ته بدې خبرې مه کوی.»

(۶) کله چې پولوس پوه شو چې د شورا ځینې غړي صدوقیان او

ځینې یې فریسیان دي، نو په لوړ اواز یې وويل: «ای ورونو! زه

فریسي یم او پلار مې هم فریسي ؤ. زه په دې خاطر محاکمه کېرم

چې په دې هیله یم چې مړي به بیا راژوندي کېږي.» (۷) څنگه

چې هغه دا خبره وکړه، نو د فریسیانو او صدوقیانو ترمنځ مخالفت

پیدا شو او غونډه په دوو ډلو ووېشل شوه. (۸) (ځکه چې

صدوقیان د قیامت د ورځې، فرښتو او پېریانو څخه منکر دي، خو

فریسیان دا ټول مني.) (۹) په غونډه کې ډېر شورماشور او غوغا

پیدا شوه او د فریسیانو د ډلې څخه د شریعت یو څو عالمان

راپاڅېدل او په کلکه یې وويل: «مونږ په دې سړي کې هېڅ غلطی نه

وینو. کېدای شي چې کوم روح یا فرښتې ورسره خبرې کړې وي.»

(۱۰) دا مخالفت دومره سخت شو چې قوماندان ووېرېده چې هسې

نه هغوی پولوس ټوټې ټوټې کړي، نو عسکرو ته یې امر وکړ چې

غونډې ته ورننوځي او پولوس په زوره د هغوی له منځ نه راوباسي

او نظامي قلعه ته یې بوځي.

(۱۱) په هماغه شپه څښتن د پولوس په خوا کې ودرېده او ویې

ويل: «زړور اوسه! لکه څنگه چې تا په اورشلیم کې زما په هکله

شاهدي ورکړه، نو په روم کې هم بايد شاهدي ورکړې.»

د پولوس په ضد دسيسه

١٢) کله چې ورځ شوه، نو ځينې يهوديان سره راټول شول او يوه دسيسه يې جوړه کړه او قسم يې وخوړ چې ترڅو پورې مو پولوس نه وي وژلی، نو نه به څه خورو او نه به څه څښو. ١٣) کومو خلکو چې دا دسيسه جوړه کړې وه، شمېر يې د څلوېښتو تنو څخه زيات ؤ. ١٤) بيا هغوی مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ته ورغلل او ويې ويل: «مونږ قسم خوړلی دی تر هغې پورې چې پولوس مو نه وي وژلی، نو مونږ به هېڅ شی ونه خورو. ١٥) نو اوس تاسو او د شورا غړي په دې بهانه چې غواړئ د هغه په هکله سم معلومات ترلاسه کړئ، د قوماندان څخه وغواړئ چې پولوس تاسو ته راوړي. مونږ دې ته تيار يو چې دلته د رارسېدلو څخه مخکې هغه مړ کړو.»

١٦) خو د پولوس د خور زوی د دې دسيسې څخه خبر شو او نظامي قلعه ته لاړ او پولوس يې خبر کړ. ١٧) بيا پولوس يو منصبدار راوغوښت او ورته ويې ويل: «دا ځوان سپری قوماندان ته بوځه، ځکه هغه غواړي چې قوماندان ته کوم څه ووايي.» ١٨) نو منصبدار هغه ځوان سپری قوماندان ته بوته او ورته ويې ويل: «زنداني شوي پولوس زه راوغوښتم او زما څخه يې وغوښتل چې دا ځوان تاسو ته راوړم، ځکه چې هغه غواړي تاسو ته څه ووايي.» ١٩) قوماندان هغه له لاسه ونيو او يو گوښه ځای ته يې بوته او پوښتنه يې ترې وکړه: «ته څه غواړې چې ماته يې ووايي؟» ٢٠) هغه وويل: «ځينو

يهوديانو دسيسه جوړه كړې چې ستاسو څخه وغواړي چې پولوس سبا شورا ته بوځي. هغوی به داسې يوه بهانه وكړي چې غواړي د هغه په هكله سم معلومات ترلاسه كړي. (۲۱) خو د هغوی خبرو ته غور مه نيسه، ځكه چې تر څلوېښتو زيات كسان هغه ته په كمين كې ناست دي او قسم يې خوړلی، ترڅو پورې يې چې پولوس مړ كړی نه وي، نو هغوی به نه څه خوري او نه به څه څښي. هغوی همداوس دې كار ته تيار دي او ستا ځواب ته انتظار وباسي.» (۲۲)

نو قوماندان هغه ځوان رخصت كړ او هغه ته يې حكم وكړ: «څه چې دې ماته وويل هغه هېچا ته ونه وايي.»

پولوس فيليكس والي ته لېږل كېږي

(۲۳) بيا قوماندان خپل دوه تنه منصبداران راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: «دوه سوه پياده او اويا تنه سپاره عسکر او دوه سوه نېزه لرونكي تيار كړئ چې نن شپه نهه بجې قيصريې ته لاړ شي.» (۲۴) د پولوس دپاره هم يو څو اسونه تيار كړئ چې ورباندې سپور شي او روغ رمټ يې فيليكس والي ته ورسوي.» (۲۵) بيا قوماندان هغه ته يو ليك وليكه چې په كې داسې ليكل شوي وو:

(۲۶) «د كلوديوس ليسانس له خوا دې بناغلي فيليكس والي ته سلام وي.» (۲۷) دا سړی يهوديانو نيولی ؤ او نژدې ؤ چې وژلی يې وای. خو كله چې زه خبر شوم هغه يو رومي دی، نو د خپلو عسکرو سره ورغلم او هغه مې ترې خلاص كړ. (۲۸) ما غوښتل په دې پوه شم چې هغوی پرې

ولې تور لگولی دی، نو هغه مې د هغوی شورا ته بوتله. (۲۹)

زه پوه شوم چې هغه داسې کار نه دی کړی چې د مرگ لایق وي او یا دې په زندان کې واچول شي. کوم تور چې په هغه باندې لگېدلی دی هغه د هغوی د خپل شریعت پورې تړلې خبرې وې. (۳۰) خو کله چې زه خبر شوم چې د هغه د وژلو دپاره دسیسه جوړه شوې ده، نو سمدلاسه مې پرېکړه وکړه چې تاسو ته یې درولېږم او د هغه مدعیانو ته مې امر وکړ چې خپله دعوه دې تاسو ته وړاندې کړي.»

(۳۱) نو عسکرو د حکم سره سم په هماغه شپه پولوس د انتیپاتریس ښار ته بوتله. (۳۲) په بله ورځ پیاده عسکر بېرته خپلې نظامي قلعه ته راستانه شول او سپاره عسکر یې پرېښودل چې د پولوس سره لاړ شي. (۳۳) کله چې هغوی قیصریې ته ورسېدل، نو هغه لیک یې والي ته ورساوه او پولوس یې ورته وروسپاره. (۳۴) والي لیک ولوست او د پولوس څخه یې پوښتنه وکړه چې د کوم ولایت څخه دی. کله چې پوه شو چې هغه د قیلیقیې څخه دی، (۳۵) نو والي ورته وویل: «زه به هغه وخت ستا دعوه واورم چې کله ستا مدعیان راورسېږي.» بیا هغه امر وکړ چې پولوس دې د هیرودیس په ماڼۍ کې وساتل شي.

د فیلیکس والي په حضور کې د پولوس محاکمه

۲۴ (۱) پنځه ورځې وروسته لوی کاهن حنانيا د څو تنو مشرانو او د ترتولوس په نوم د یو وکیل سره قیصریې ته راورسېدل او د

پولوس په ضد يې خپله دعوه والي ته وړاندې كړه. (۲) كله چې

پولوس راوغوښتل شو، نو ترټولوس خپله دعوه داسې پيل كړه:

«بناغليه، ستاسو د ښه مشرتوب له امله مونږ د دوامدارې سولې څخه

برځمن شولو او زمونږ د وطن د ښېگڼې دپاره ډېر ضروري اصلاحات

روان دي. (۳) مونږ په هرځای كې او په هر وخت كې ستاسو د دې

كارونو دپاره د زړه له كومي ډېره مننه كوو. (۴) زه نه غواړم چې

ستاسو ډېر وخت ونيسم، نو ستاسو څخه غوښتنه كوم چې د مهربانۍ

له مخې زمونږ څو خبرو ته غوږ ونيسئ. (۵) مونږ ته معلومه شوې

ده چې دا يو شر جوړوونكى سړى دى او په ټوله نړۍ كې د يهوديانو

ترمنځ شور او غوغا راپيدا كوي او د ناصريانو د مذهبي ډلې مشر

دى. (۶) همدارنگه هغه كوښښ كاوه چې د خداى د كور بې عزتي

وكړي، خو مونږ هغه ونيوه. [مونږ غوښتل چې د خپل شريعت له

مخې هغه محاكمه كړو. (۷) خو ليسيئاس قوماندان راغى او په زوره

يې هغه زمونږ نه خلاص كړ (۸) او د هغه مدعيانو ته يې امر وكړ

چې ستاسو حضور ته راشي. [كه تاسو خپله د پولوس څخه پوښتنه

وكړئ، نو پوه به شئ چې زمونږ دعوه رښتيا ده. (۹) بيا نورو

حاضرو يهوديانو هم په پولوس باندې همدا توروڼه ولگول او ويې

ويل چې د ترټولوس ټولې خبرې رښتيا دي.

د فيليكس په حضور كې د پولوس دفاع

(۱۰) والي پولوس ته اشاره وكړه چې خبرې وكړي او پولوس وويل:

«زه خبر يم چې ډېر كلونه كيږي تاسو د دې قوم قاضي يئ، نو زه په

خوشحالى سره ستاسو په مخكې د خپل ځان څخه دفاع كوم. (۱۱)

تاسو ته به خپله معلومه شي چې د دولسو ورځو څخه زيات وخت نه كيږي چې زه اورشليم ته د عبادت كولو دپاره تللى وم. (۱۲)

هېچا زه نه يم ليدلى چې د خداى په كور كې مې د چا سره بحث كړى وي يا مې په كنيسې يا مې د بنار په كوم بل ځاى كې خلك راپارولي وي. (۱۳) كوم تورونه چې هغوى په ما لگولي دي د هغو په هكله تاسو ته كوم ثبوت نه شي وړاندې كولاى. (۱۴) خو زه ستاسو په حضور كې اقرار كوم چې زه د خپلو نيكونو د خداى په عبادت كولو كې د څښتن عيسى د لارې څخه پيروي كوم چې هغوى يې غلطه بولي. زه په هغو ټولو شيانو چې د موسى په شريعت او د پيغمبرانو په كتابونو كې ليكل شوي دي، عقیده لرم. (۱۵) زه خداى ته همداسې هيله لرم چې دوى يې لري او هغه دا چې نېك او بد خلك به دواړه د قيامت په ورځ له مړو نه راژوندي كيږي. (۱۶) نو زه تل كوښښ كوم چې د خداى او انسانانو په حضور كې پاك وجدان ولرم.

(۱۷) وروسته له څو كلونو زه اورشليم ته راغلم چې خپل قوم ته خيرات يوسم او قرباني وكړم. (۱۸) زه د خداى په كور كې د پاكوالي د مراسمو د سرته رسولو څخه وروسته هغوى وليدم. هلته نه د خلكو گڼه گڼه او نه كومه شور او غوغا وه. (۱۹) خو د اسيا د ولايت ځينې يهوديان چې هلته موجود وو، بايد په خپله دلته حاضر شي او كه زما په خلاف كوم څه لري، نو خپل تورونه دې وړاندې كړي. (۲۰) يا پرېږدئ چې په خپله دا خلك ووايي كله چې زه د شورا په مخكې ولاړ وم په ما كې كوم جرم پيدا كړ، (۲۱) بې له يو شي چې كله زه د هغوى په مخكې ولاړ وم او په لوړ اواز مې وويل: 'زه نن له دې امله

محاکمه کېږم چې په دې عقیده یم چې مري به بیا راژوندي کېږي.»

۲۲ خو فیلیکس چې د خښتن عیسی د لارې نه ښه خبر ؤ، نو

محاکمه یې وځنډوله او ویې ویل: «کله چې لیسایس قوماندان راورسېده، نو بیا به زه ستاسو د دعوي په هکله خپله پرېکړه وکړم.»

۲۳ هغه یو منصبدار ته امر وکړ چې پولوس تر نظارت لاندې

ونیسي او هغه ته لږ څه ازادي ورکړي او د هغه ملګرو ته چې د هغه د اړتیاوو د پوره کولو دپاره ځي او راځي، اجازه ورکړي.

پولوس د فیلیکس او دروسیلې په حضور کې

۲۴ خو ورځې وروسته فیلیکس د خپلې ښځې دروسیلې سره چې

یهودی وه، راغی. هغه پولوس راوغوښت او د هغه خبرې یې چې په

عیسی مسیح باندې د ایمان راوړلو په هکله کولې، واورېدلې. ۲۵

خو کله چې پولوس د عدالت، په خپل نفس باندې د واک لرلو او د

قیامت د ورځې په هکله خبرې کولې، نو فیلیکس ووپرېده او ویې

ویل: «د اوس دپاره همدومره بس دی. کله چې یو مناسب وخت پیدا

شو بیا به دې راوغواړم.» ۲۶ په همدې وخت کې هغه په دې هیله

ؤ چې پولوس به ورته رشوت ورکړي او له همدې امله به یې هغه هر

وخت راغوښته او خبرې به یې ورسره کولې.

۲۷ کله چې دوه کاله تېر شول، نو پورکیوس فستوس د فیلیکس په

ځای والي وټاکل شو. فیلیکس د یهودیانو د خوشحالولو دپاره

پولوس په زندان کې پرېښود.

۲۵

کله چې فستوس قيصريې ته د والي په توگه راغی، نو درې ورځې وروسته اورشلیم ته لاړ. (۲) - (۳) هلته مشرانو کاهنانو او د يهوديانو مشرانو د پولوس په خلاف خپله دعوه هغه ته وړاندې کړه. هغوی د فستوس څخه غوښتنه وکړه چې ورباندې مهرباني وکړي او پولوس اورشلیم ته راوغواړي. ځکه چې هغوی ورته دسيسه جوړه کړې وه چې کمين ورته ونيسي او په لاره کې يې ووژني. (۴) فستوس ځواب ورکړ: «پولوس په قيصريه کې بندي ساتل شوی دی او زه په خپله ډېر زر بېرته هلته ورځم. (۵) نو ستاسو مشران دې زما سره قيصريې ته لاړ شي او که هغه کوم غلط کار کړی وي، نو دعوه دې پرې وکړي.»

(۶)

فستوس د اتو يا لسو ورځو دپاره په اورشلیم کې پاتې شو او بيا قيصريې ته لاړ. په بله ورځ هغه په محکمه کې په خپلې چوکۍ باندې کښېناست او امر يې وکړ چې پولوس راولي. (۷) کله چې پولوس راغی، نو هغه يهوديان چې د اورشلیم څخه راغلي وو د هغه څخه شاوخوا راتاو شول او په هغه باندې يې ډېر سخت توروونه ولگول چې ثابتولی يې نه شول. (۸) پولوس د خپل ځان څخه دفاع وکړه او ويې ويل: «ما نه د يهوديانو د شريعت په خلاف، نه مې د خدای د کور او نه مې د امپراتور په خلاف کوم غلط کار کړی دی.» (۹) خو فستوس غوښتل چې يهوديان خوشحاله کړي، نو د پولوس څخه يې پوښتنه وکړه: «ايا ته غواړې چې اورشلیم ته لاړ شي او د دې توروونو له امله چې درباندې لگېدلي دي په هغه ځای

کې زما په حضور کې ستا محاکمه وشي؟» (۱۰) پولوس په ځواب کې وويل: «زه همداوس د امپراتور په محکمه کې يعنې هغه ځای کې چې بايد زما قضيه په کې وچلېږي، ولاړ يم. تاسو ته ښه معلومه ده چې ما د يهوديانو په خلاف کوم جرم نه دی کړی. (۱۱) که چېرې زه مجرم يم او داسې کار مې کړی وي چې د مرگ د سزا لایق يم، نو د مرگ څخه نه تنبتم. خو که چېرې هغه تورونه چې د دې يهوديانو له خوا په ما لگېدلي دي رښتيا نه وي، نو هېڅوک حق نه لري چې ما هغوی ته په لاس ورکړي. زه امپراتور ته عرض کوم چې خپله دې زما د قضیې په هکله پرېکړه وکړي.» (۱۲) بيا فستوس د خپلو مشاورانو سره د مشورې کولو نه وروسته په ځواب کې وويل: «دا چې تا امپراتور ته عرض کړی دی، نو امپراتور ته به لاړ شي.»

پولوس د اگریپاس او برنيکی په حضور کې

(۱۳) څو ورځې وروسته اگریپاس پاچا او د هغه خور برنيکی قیصریې ته راغلل چې فستوس ته هرکلی ووايي. (۱۴) هغوی د څو ورځو دپاره هلته پاتې شول، نو فستوس د پولوس قضیه پاچا ته وړاندې کړه او ویې ويل: «دلته یو سړی دی چې فیلیکس په زندان کې پریښی دی. (۱۵) کله چې زه اورشلیم ته لاړم، نو د مشرانو کاهنانو او نورو يهودي مشرانو په هغه باندې تورونه ولگول او زما څخه یې وغوښتل چې هغه ته سزا ورکړم. (۱۶) خو ما هغوی ته ځواب ورکړ چې دا د رومیانو دود او دستور نه دی چې یو تورن سړی دې خپلو مدعیانو ته په لاس ورکړي، تر هغې چې هغه د خپلو

مدعيانو سره مخامخ نه کړي او هغه ته دا موقعه ور نه کړي چې د لگول شويو تورو په وړاندې د خپل ځان څخه دفاع وکړي. (۱۷)

کله چې هغوی دلته راغلل، نو ځنډ مې ونه کړ او په بله ورځ په محکمه کې کښېناستم او امر مې وکړ چې هغه راولي. (۱۸) کله چې د هغه مدعيان پاڅېدل چې خبرې وکړي، هغوی ونه شو کولای چې هغه په هغو جرمونو باندې چې زما په خيال کې هم نه وو، ملامته کړي. (۱۹) هغوی د خپل دين او د يو سړي په هکله چې عيسی نومېږي او مړ شوی دی، د نظر اختلاف درلود او پولوس دعوه کوي چې هغه ژوندی دی. (۲۰) زه زړه نازړه وم چې څنگه د دې موضوع په هکله څېړنه وکړم، نو د پولوس څخه مې پوښتنه وکړه چې ايا ته غواړې چې اورشلیم ته لاړ شې او هلته دې قضیه وڅېړل شي. (۲۱) خو پولوس غوښتنه وکړه تر هغې پورې چې امپراتور د هغه د قضیې په هکله خپله پرېکړه نه وي کړې، هغه دې تر نظارت لاندې وساتل شي. نو ما امر وکړ، ترڅو پورې چې هغه امپراتور ته لېږم هغه دې بندي وساتل شي. (۲۲) اګريپاس فستوس ته وويل: «زه غواړم چې په خپله د دې سړي خبرې واورم.» فستوس ځواب ورکړ: «سبا به د هغه خبرې واورې.»

(۲۳) په بله ورځ اګريپاس او برنيکی په زيات شان او شوکت سره راغلل او د قوماندانانو او د ښار د مشرانو سره دربار ته ننوتل. بيا فستوس امر وکړ او پولوس يې حاضر کړ. (۲۴) بيا فستوس وويل: «ای اګريپاس پاچا او ټولو حاضرینو! تاسو دا سړی وینی چې ټولو يهوديانو که دلته دي او که په اورشلیم کې دي، ورڅخه ماته شکایت کړی دی. هغوی چيغې وهلې چې دا سړی بايد ژوندی پاتې نه شي.»

(۲۵) خو زما په نظر هغه کوم داسې کار نه دی کړی چې د مرگ سزا
 دې ورکړای شي. څرنگه چې هغه خپله عرض وکړ چې امپراتور دې
 د هغه د قضیې په هکله پرېکړه وکړي، نو ما پرېکړه وکړه چې هغه
 روم ته ولېږم. (۲۶) خو د هغه په هکله زما سره کوم ځانگړی څه
 شی نشته چې امپراتور ته یې ولیکم. نو هغه مې تاسو ټولو او په
 ځانگړې توگه ستاسې اگریپاس پاچا حضور ته راوست، ترڅو د هغه
 د قضیې تر څپرلو وروسته وکولای شم هغه ته یو څه ولیکم. (۲۷)
 ځکه چې زما په نظر دا خبره سمه نه ده چې یو بندي یې له کومو
 بنکاره تورو نو امپراتور ته ولېږم.»

د اگریپاس په حضور کې د پولوس دفاع

۲۶ (۱) اگریپاس پولوس ته وویل: «تاته اجازه درکول کېږي
 چې د خپل ځان څخه دفاع وکړي.» نو پولوس خپل لاس پورته کړ
 او د خپل ځان څخه یې داسې دفاع وکړه: (۲) «ای پاچا، زه خپل
 ځان بختور گڼم چې نن ستاسو په حضور کې ولاړ یم او د هغو ټولو
 تورو په خلاف چې د یهودیانو له خوا په ما لگېدلي دي، د خپل
 ځان څخه دفاع کوم. (۳) په ځانگړې توگه څرنگه چې تاسو د
 یهودیانو د ټولو دودونو او د هغوی ترمنځ چې کوم اختلافات موجود
 دي، د هغو ټولو سره بلد یئ. نو تاسو ته سوال کوم چې په پوره صبر
 او حوصلې سره زما خبرو ته غوږ ونیسئ.»

(۴) ټول یهودیان پوهیږي چې ما د ځوانۍ د وخت نه د خپلو
 خلکو سره او په اورشلیم کې څنگه ژوند تېر کړی دی. (۵) هغوی

ما له پخوا څخه پېژني او که چېرې هغوی وغواړي، نو کولای شي
 تصدیق کړي چې زه د فریسیانو د ډلې غړی وم چې دا زمونږه یوه
 ډېره سرسخته مذهبي ډله ده. (۶) اوس د دې دپاره چې د خدای د
 هغې وعدې په هیله یم چې زمونږ د نیکونو سره یې کړې ده، محاکمه
 کېږم. (۷) دا هغه وعده ده چې زمونږ د خلکو دولس قبیلې د هغې
 د پوره کېدلو په هیله شپه او ورځ عبادت کوي. ای پاچا! د همدې
 هیلې په خاطر یهودیان په ما باندې تورونه لگوي. (۸) تاسو هر یو
 ته دا ولې ناشونې بنکاري چې خدای مې راژوندي کولای شي؟
 (۹) یو وخت ما خپله داسې فکر کاوه هرڅه چې کولای شم باید د
 ناصري عیسی د نوم سره د مخالفت کولو دپاره یې وکړم. (۱۰) ما په
 اورشلیم کې همداسې وکړل. د مشرانو کاهنانو څخه مې واک او
 اختیار ترلاسه کړ او ډېر ایمانداران مې زندان ته واچول او کله به چې
 هغوی ته د مرگ سزا ورکول کېدله، نو ما به هم د هغوی په خلاف
 رایه ورکوله. (۱۱) خو څو ځلې مې هغوی ته په کنیسو کې سزا
 ورکړې ده او کوبنس مې کاوه چې هغوی دې ته مجبور کړم چې د
 خپلې عقیدې څخه منکر شي. زما قهر او غضب تر دې حده پورې
 ورسېده چې حتی هغوی پسې به د نورو هېوادونو ښارونو ته تللم
 چې هغوی وځوروم.

پولوس د خپل ایمان راوړلو په هکله خبرې کوي

(۱۲) یوه ورځ زه د هغه واک او حکم له مخې چې د مشرانو کاهنانو
 له خوا راکړل شوی ؤ، د یو کار پسې دمشق ته روان وم. (۱۳) ای
 پاچا! کله چې زه د غرمې په وخت کې په لاره روان وم، نو ما یوه

رڼا وليدله چې د لمر څخه هم زياته روښانه وه او د اسمان څخه

راروانه وه او په ما او زما د سفر په ملگرو باندې وځلېدله. (۱۴)

مونږ ټول په ځمکه باندې راولوېدلو. بيا مې په عبراني ژبه کې يو اواز

واورېد چې ماته يې وويل: «ای شاووله، ای شاووله، ته ولې ما

ځوروي؟ دا يو بې گټې کار دی چې د خپل بادار په وړاندې

ودرېږې.» (۱۵) ما پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک يې؟» او

څښتن وويل: «زه عیسی يم، يعنې هغه څوک چې ته يې ځوروي.»

(۱۶) خو اوس پاڅېږه او په خپلو پښو ودرېږه. زه تاته د دې دپاره

رانبکاره شوم چې تا خپل خدمتگار وټاکم او څه چې دې زما څخه

وليدل او هغه څه چې په راتلونکې کې به يې درته وښاييم د هغو په

هکله به شاهدي ورکړې. (۱۷) زه به تا د اسرايلو د قوم او

غيريهوديانو څخه وژغورم. زه تا هغوی ته لېږم (۱۸) چې د هغوی

سترگې خلاصې کړې، ترڅو هغوی د تيارې څخه رڼا ته او د شيطان

د واکمنۍ څخه يې د خدای خواته راواړوي، ترڅو په ما باندې د

ايمان راوړلو په وسيله د هغوی گناهونه وبخښل شي او د خدای په

سپېڅلو خلکو کې شامل شي.»

پولوس د خپلو خدمتونو په هکله خبرې کوي

(۱۹) نو ای پاچا! ما د هغه حکم څخه چې په اسماني رويا کې راته

وشو، سرغړونه نه ده کړې. (۲۰) ما لومړی په دمشق او اورشليم کې

او بيا په ټوله يهوديه کې او همدارنگه غيريهوديانو ته مې اعلان وکړ

چې د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي، د خدای خواته راوگرځي او

داسې کارونه وکړي چې ثابته کړي چې هغوی توبه ويستلي ده. (۲۱)

له همدې امله ځينو يهوديانو زه د خدای په کور کې ونيولم او کونښن يې کاوه چې ما ووژني. (۲۲) خو تر نن ورځې پورې خدای وساتلم او دلته ولاړ يم او ټولو لويو او وړو ته شاهدي ورکوم. زه يوازې هغه څه وایم چې موسی او نورو پيغمبرانو ويلي دي چې پېښ به شي، (۲۳) يعنې دا چې مسيح بايد کړاوونه وزغمي او لومړنی کس به وي چې د مړو څخه به راژوندي شي او يهوديانو او غيريهوديانو دواړو ته به د خلاصون د رڼا اعلان وکړي.»

پولوس اګريپاس ته د مسيحيت بلنه ورکوي

(۲۴) پولوس لا د خپل ځان څخه د دفاع په خاطر خبرې کولې چې فستوس چيغې کړې: «ای پولوسه، ته لېونی يې! په ډېرو لوستلو لېونی شوی يې.» (۲۵) پولوس په ځواب کې وويل: «نه ښاغلیه! زه لېونی نه يم. زه په هوش يم او رښتيا او معقولې خبرې کوم. (۲۶) پاچا په دې بڼه خبر دی او زه د هغه سره په زړورتيا سره خبرې کوم. زه په دې باندې ډاډه يم چې دا ټولې پېښې تاسو ته معلومې دي، ځکه چې هغه په کوم پټ ځای کې نه دي شوې. (۲۷) ای پاچا! ایا تاسو په پيغمبرانو باندې عقیده لرئ؟ زه پوهېږم چې تاسو ورباندې عقیده لرئ.» (۲۸) اګريپاس پولوس ته وويل: «ته فکر کوې چې دومره زر به ما مسيحي کړې؟» (۲۹) پولوس وويل: «که لږ وخت ونيسي يا ډېر، خو زه خدای ته دعا کوم چې يوازې تاسو نه بلکې هغه ټول خلک چې نن زما خبرې اوري، زما په شان شي، بې له شکه زما په شان په زولنو کې نه.»

(۳۰) بيا پاچا پاڅېد او والي، برنيکی او نور خلک چې د هغوی سره

ناست وو، هم پاڅېدل. (۳۱) کله چې هغوی ووتل، نو یو بل ته یې سره وویل: «دې سړي داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ یا زندان ته د اچولو وړ وي.» (۳۲) اگریاس فستوس ته وویل: «که چېرې دې سړي امپراتور ته عرض نه وای کړی، نو ازادېدلی شو.»

پولوس په کشتی کې روم ته بېول کېږي

۲۷ (۱) کله چې دا پرېکړه وشوه چې مونږ به په کشتی کې ایټالیا ته ځو، نو هغوی پولوس او ځینې نور بندیان یولیوس ته چې د روم د امپراتور د لښکرو د کنډک یو منصبدار ؤ، وسپارل. (۲) بیا مونږ د ادرامیتینې په کشتی کې چې د اسیا د ولایت بندرونو ته روانه وه، سپاره شولو. زمونږ سره یو مقدوني سړی چې ارسترخوس نومېده او د تسالونیکې څخه ؤ، هم ملگری ؤ. (۳) په بله ورځ مونږ د صیدون د ښار بندر ته ورسېدلو. یولیوس په پولوس مهربانه شو او هغه ته یې اجازه ورکړه چې خپلو ملگرو ته ورشي او چې کوم شي ته اړتیا ولري، هغوی یې ورته ورکړي. (۴) مونږ د صیدون څخه روان شولو، خو له دې امله چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو د قبرس د جزیرې په بلې خوا لاړو، ځکه چې هلته باد نه لگېده. (۵) کله چې مونږ د قیلیقې او پمفیلیې د بحیرو څخه تېر شولو، نو د میرا ښار ته چې د لیکیا په ولایت کې دی، ورسېدلو. (۶) په هغه ځای کې هغه منصبدار د سکندریې یوه کشتی پیدا کړه چې ایټالیا ته روانه وه او مونږ یې په هغې کې سپاره کړو. (۷) تر ډېرو ورځو پورې مونږ ورو ورو تللو او په ډېر تکلیف سره قنیدوس ته ورسېدلو.

خرنگه چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو بلې خواته مو حرکت وکړ او د کريت د جزيرې په هغې خوا چې د باد څخه پناه وه، روان شولو او د سلمونې د سيمې څخه تېر شولو. (۸) په سختې سره د بحيرې په غاړه تللو او يو ځای ته ورسېدلو چې د «خوندي بندر» په نوم يادېده او د لسايې ښار ته نژدې ؤ.

(۹) هلته مونږ زيات وخت له لاسه ورکړ او زمونږ دپاره نور سفر کول خطرناک ؤ، ځکه چې د کفارې ورځ تېره شوې وه. نو پولوس هغوی ته دا مشوره ورکړه: (۱۰) «ای ملگرو، ماته ښکاري چې د دې ځای نه وروسته به زمونږ سفر خطرناک وي. يوازې کشتی او د هغې بار ته به لوی تاوان ونه رسېږي بلکې زمونږ ژوند ته به هم خطر وي.» (۱۱) خو هغه منصبدار د پولوس په ځای د کشتی د مشر او د کشتی د خاوند خبرو ته زيات غوږ نيوه. (۱۲) خرنگه چې هغه بندر د ژمي تېرولو دپاره مناسب نه ؤ، نو د هغوی څخه زياتو يې دا پرېکړه وکړه چې له هغه ځای څخه حرکت وکړي او کونښن وکړي چې فينکاس ته ورسېږي او ژمی هلته تېر کړي. فينکاس په کريت کې يو بندر دی چې جنوب لوېديځ او شمال لوېديځ خواته مخامخ دی.

په بحيره کې توفان

(۱۳) کله چې د جنوب له خوا نری نری باد راوالت، نو هغوی فکر وکړ چې خپل مقصد ته ورسېدل. نو هغوی د کشتی لنگر راکش کړ او د کريت په غاړه روان شول. (۱۴) خو ډېر وخت نه ؤ تېر شوی چې

يو توفاني باد چې د «شمال ختيځ» د باد په نوم ياديږي، د جزيرې
 څخه زمونږ خواته راوالوت. (۱۵) کشتی په توفان کې راگېره شوه او
 د دې امکان نه ؤ چې د باد مخالف طرف ته لاړه شي، نو مونږ نوره
 هڅه ونه کړه او پرې مو بنودله چې کوم طرف ته چې باد لگيږي
 هماغې خواته کشتی بوځي. (۱۶) مونږ د کاودا په نوم د يوې کوچنۍ
 جزيرې طرف ته چې د باد څخه پناه وه، روان شولو. په ډېرې سختۍ
 سره مو وکولای شول چې هغه کوچنۍ کشتی خوندي وساتو. (۱۷)
 هغه کوچنۍ کشتی يې لويې کشتی ته وخپړوله او لويه کشتی يې
 گردچاپېره په رسيو باندې وتړله. هغوی وپرېدل چې د سيرتيس په
 شگو کې به ونښلي. هغوی د کشتی لنگر رابنکته کړ او کشتی يې
 پرېبنودله چې باد يې بوځي. (۱۸) په بله ورځ چې ډېر سخت توفان
 ؤ، نو هغوی د کشتی يو څه بار اوبو ته وغورځاوه. (۱۹) خو په
 درېمه ورځ يې د کشتی سامان په خپلو لاسونو بحيرې ته وغورځاوه.
 (۲۰) تر ډېرو ورځو پورې مونږ نه لمر وليده او نه ستوري او سخت
 باد لگېده او نور زمونږ د خلاصون هېڅ هيله نه وه.

(۲۱) په کشتی کې ناستو خلکو تر ډېره وخته پورې هېڅ شی نه وو
 خوړلي، نو پولوس د هغوی په مخکې ودرېده او ويې ويل: «ای
 ملگرو، تاسو بايد زما خبره منلې وای او د کريت څخه مو حرکت نه
 وای کړی، نو د دې زيان او تاوان څخه به ساتل شوي وای. (۲۲)
 خو اوس تاسو ته مشوره درکوم چې زړور اوسئ! په تاسو کې به
 هېڅوک هم خپل ژوند له لاسه ورنه کړي، خو کشتی به ټوټې ټوټې
 شي، (۲۳) ځکه چې پرون شپه د هغه خدای فرېښته چې زه د هغه يم
 او د هغه عبادت کوم، ماته راغله او زما په څنگ کې ودرېدله (۲۴)

او ويې ويل: 'پولوسه! مه وپرېره، ځكه چې ته بايد د امپراتور په مخكې ودرېږې او خدای به په خپل فضل سره ستا په خاطر د هغو ټولو كسانو ژوند چې تا سره په كشتۍ كې دي، وژغوري.' (٢٥) نو اى خلكو، زړور اوسئ! ځكه چې زه په خدای ايمان لرم. لكه څنگه چې ماته ويل شوي دي، همداسې به وشي. (٢٦) خو مونږ به د جزيرې په غاړه وغورځول شو.»

(٢٧) دا څوارلسمه شپه وه چې مونږ د مديترانې په بحيره كې د توفان له امله يوې خوا او بلې خواته وړل كېدلو. خو نژدې نيمه شپه وه چې كشتيوانانو دا گومان وكړ چې وچې ته ور نژدې كيږي. (٢٨) هغوى د اوبو ژوروالى اندازه كړ او ويې ليدل چې څلوېښت متره ؤ او د لږې فاصلې څخه وروسته يې چې بيا اندازه واخيستله، نو دېرش متره وه. (٢٩) هغوى وپرېدل هسې نه چې د گټانو سره ولگيږي، نو د كشتۍ له شا نه يې څلور لنگرونه واچول او دعا يې وكړه چې زر سبا شي. (٣٠) كشتيوانانو كوښښ كاوه چې د كشتۍ څخه وتبتي او هغوى په دې بهانه چې غواړي د كشتۍ د مخكينۍ برخې يو څو لنگرونه واچوي، كوچنۍ كشتۍ يې بحيرې ته ښكته كړه. (٣١) خو پولوس هغه منصبدار او عسكرو ته وويل: «كه چېرې كشتيوانان په كشتۍ كې پاتې نه شي، نو ستاسو څخه به هېڅوك هم ونه ژغورل شي.» (٣٢) نو عسكرو د كوچنۍ كشتۍ طنابونه پرې كړل او هغه يې پرېښودله چې په بحيره كې لاړه شي.

(٣٣) د لمر خاته څخه مخكې پولوس د ټولو څخه وغوښتل چې يو څه شى وخوري. هغه وويل: «نن څوارلسمه ورځ ده چې تاسو

دومره پرېشانه يئ چې هېڅ شی مو نه دي خوړلي. (۳۴) نو له دې امله تاسو ته سوال کوم چې لږ خواړه وخورئ، ځکه چې تاسو ورته اړتیا لرئ د دې دپاره چې ژوندي پاتې شئ. په تاسو کې به د هېچا د سر یو وینبته هم کم نه شي.» (۳۵) کله چې پولوس دا خبره وکړه، بیا یې لږه ډوډۍ راواخیستله، د ټولو په مخکې یې د خدای شکر وکړ، هغه یې ماته کړه او په خوړلو یې پیل وکړ. (۳۶) هغوی ټولو همت پیدا کړ او خواړه یې وخورل. (۳۷) په کشتۍ کې مونږ ټول دوه سوه او شپږ اويا تنه وو. (۳۸) کله چې هغوی ټول ماړه شول، نو ټول غنم یې بحیرې ته ورگوزار کړل چې کشتۍ سپکه شي.

د کشتۍ ټوټې ټوټې کېدل

(۳۹) کله چې سهار شو، نو کشتیوانانو وچه ځمکه ونه پېژندله، خو هغوی د خلیج غاړه ولیدله او پرېکړه یې وکړه چې که کېدای شي نو کشتۍ به په هغه ځای باندې وخېژوو. (۴۰) نو هغوی هغه طنابونه چې لنگرونه پرې تړل شوي وو، پرېکړل او هغه یې په بحیره کې پرېښودل او په هماغه وخت کې یې د کشتۍ د راشپېلونو طنابونه سست کړل. بیا هغوی د کشتۍ د مخکینۍ برخې بادوان د باد خواته پورته کش کړ او کشتۍ د بحیرې غاړې ته روانه شوه. (۴۱) خو کشتۍ د اوبو لاندې د شگو د غونډۍ سره ولگېدله او هلته ونښتله. د کشتۍ مخکینۍ برخه ډېره سخته ولگېدله او حرکت یې نه شو کولای، خو وروستنۍ برخه یې د سختو څپو له امله ټوټې ټوټې شوه.

(۴۲) عسکرو پرېکړه وکړه چې ټول بندیان به ووژنو، هسې نه چې

په لامبو وهلو وتبنتي. (۴۳) خو هغه منصبدار غوښتل چې پولوس وژغوري، نو هغوی یې د دې کار څخه منع کړل. هغه امر وکړ چې اول دې هغه کسان چې لامبو وهلی شي، ځانونه اوبو ته وغورځوي او وچې ته دې ځانونه ورسوي. (۴۴) او نورو ته یې وویل چې په تختو او یا د کشتی په ټوټو باندې دې هغوی پسې ورشي. په دې ډول مونږ ټول روغ رمټ وچې ته ورسېدلو.

پولوس د مالټا په جزیره کې

۲۸ (۱) کله چې مونږ روغ رمټ د بحیرې غاړې ته ورسېدلو، نو پوه شولو چې دا د مالټا په نوم جزیره ده. (۲) د هغه ځای خلکو په مونږ ډېره مهرباني وکړه او څرنگه چې هوا سپره وه او باران ورپدې، نو اور یې راته بل کړ او مونږ ټولو ته یې تود هرکلی ووايه. (۳) پولوس یو څه لرگي راټول کړل او هغه یې اور ته واچول او د اور د گرموالي له امله یو زهرجن مار راووت او د هغه د لاس پورې ونښته. (۴) کله چې د هغه ځای خلکو ولیدل چې د پولوس په لاس پورې مار ځوړند دی، نو یو بل ته یې سره وویل: «دا سپری به خامخا قاتل وي. که څه هم هغه له بحیرې څخه وژغورل شو، خو الهي عدالت به هغه ژوندی پرېږدي.» (۵) خو پولوس هغه مار اور ته ورگوزار کړ او کوم زیان ورته ونه رسېده. (۶) هغوی په دې تمه وو چې پولوس به زر وپرسیږي او یا به ناڅاپه راولویږي او مړ به شي. خو کله چې هغوی ډېر انتظار وویست او ویې لیدل چې په هغه باندې هېڅ هم ونه شول، نو فکرونه یې بدل شول او ویې ویل: «دا هم یو خدای دی.»

٧ هغه ځای ته نژدې د هغې جزیرې د حاکم پوبلیوس ځمکې وې. هغه په مهربانۍ سره مونږ ته هرکلی ووايه او درې ورځې یې په خپل کور کې مېلمانه کړو. ٨ هغه وخت د پوبلیوس پلار ناروغه پروت ؤ. هغه تبه لرله او د پیچ په ناروغۍ اخته ؤ. پولوس د هغه کوټې ته ننوت، د هغه دپاره یې دعا وکړه، خپل لاس یې ورباندې کېښود او هغه ته یې شفا ورکړه. ٩ کله چې دا کار وشو، نو د جزیرې نور ناروغان هم راغلل او روغ شول. ١٠ هغوی مونږ ته ډېر سوغاتونه راکړل او کله چې مونږ غوښتل لاړ شو، نو کومو شيانو ته چې په سفر کې مو ورته اړتیا لرله، هغه یې مونږ ته کشتۍ ته راوړل.

روم ته د پولوس رسېدل

١١ درې میاشتې وروسته د سکندریې په یوه کشتۍ کې چې د دوه غبرګوني خدایانو کیستر او پولوکس توږل شوې مجسمې ورباندې لگېدلې وې او ژمی یې په هغې جزیرې کې تېر کړی ؤ، لاړو. ١٢ مونږ د سړاکیوس ښار ته ورسېدلو او درې ورځې هلته پاتې شولو. ١٣ بیا د هغه ځای څخه په کشتۍ کې روان شولو او د ریغیون ښار ته ورسېدلو. بیا یوه ورځ وروسته جنوبي بادونه پیل شول او په دوو ورځو کې د پوتیولي بندر ته ورسېدلو. ١٤ په هغه ځای کې مونږ ځینې ایمانداران ولیدل او هغوی زمونږ څخه وغوښتل چې د یوې هفتې دپاره ورسره پاتې شو. په دې ډول مونږ روم ته ورسېدلو. ١٥ کله چې د روم ایمانداران زمونږ د راتللو څخه خبر شول، نو هغوی د ایپاس تر بازاره او هغه ځای پورې چې د درې مېلمستونونو په نوم

يادېده، زمونږ ليدلو ته راغلل. كله چې پولوس هغوى وليدل، نو د
خداى شكر يې وويست او زړور شو. (١٦) كله چې مونږ روم ته
ورسېدلو، نو پولوس ته اجازه ورکړل شوه چې د يو رومي عسکر
سره چې د هغه ساتنه يې کوله، په يو شخصي کور کې واوسېږي.

پولوس په روم کې وعظ کوي

(١٧) درې ورځې وروسته پولوس د هغه ځاى د يهوديانو مشران
غونډې ته راوغوښتل. كله چې هغوى سره راټول شول، نو ورته ويې
ويل: «اى زما ورونو، كه څه هم ما د خپلو خلكو او د خپلو نيكونو د
دودونو او دستورونو په خلاف كوم كار نه دى كړى، خو بياهم زه په
اورشليم كې بندي شوم او روميانو ته وسپارل شوم. (١٨) كله چې
روميانو زما څخه خپرني وكړې نو غوښتل يې چې ما ازاد كړي،
ځكه هغوى پوه شول چې ما داسې كوم كار نه دى كړى چې د مرگ
سزا دې راته راكړل شي. (١٩) خو كله چې د يهوديانو مشرانو
مخالفت وكړ، نو زه دې ته مجبور شوم چې امپراتور ته عرض وكړم.
بې له شكه ما سره هېڅ داسې څه نشته چې د خپل قوم په خلاف يې
ووايم. (٢٠) نو له دې امله مې راوغوښتل چې تاسو ووينم او خبرې
درسره وكړم چې زه د هغه چا په خاطر په زولنو تړل شوى يم چې د
اسراييلو خلك ورته هيله مند دي.» (٢١) يهودي مشرانو ځواب
وركړ: «مونږ ته ستا په هكله له يهوديې څخه كوم ليك نه دى
رارسېدلى او نه زمونږ د يهودي ورونو څخه كوم څوك دلته راغلى
دى چې ستا په هكله يې مونږ ته خبر راوړى وي او يا يې ستا په
هكله كومه بده خبره كړې وي. (٢٢) خو مونږ غواړو چې ستا نظر

واورو، ځکه مونږ پوهېږو چې خلک په هرځای کې د دې ډلې په خلاف خبرې کوي.»

۲۳ نو هغوی د پولوس سره یوه ورځ وټاکله او ډېر خلک د هغه کور ته راغلل. د سهار نه تر ماښامه پورې پولوس د هغوی سره د خدای د پاچاهۍ په هکله خپل پیغام بیان کړ او شاهدي یې ورکړه او کونښن یې وکړ چې د موسی د شریعت او د پیغمبرانو له کتابونو څخه په کار اخیستلو سره هغوی د عیسی په هکله قانع کړي. ۲۴

۲۵ ځینې د هغه په خبرو قانع شول، خو نورو ورباندې باور ونه کړ. هغوی په خپل منع کې سره بې اتفاقه شول او روان شول. خو له تگ څخه مخکې پولوس دا خبره وکړه: «روح القدس د اشعیا نبي په وسیله ستاسو نیکونو ته څنگه بڼه ویلي دي:

۲۶ دې قوم ته ورشه او ورته ووايه:

تاسو به بیا بیا اورئ، خو پوه به نه شئ. تاسو به گورئ، خو څه به نه وینئ، ۲۷ ځکه چې د دې خلکو زړونه سخت شوي دي او په غوږونو درانه شوي او سترگې یې پټې شوې دي. که نه، نو سترگو به یې لیدل، غوږونو به یې اورېدل، په زړونو کې به پوهېدل او ماته به بېرته راگرځېدلي وای او ما به شفا ورکړې وای.

۲۸ نو بیا پوه شئ چې دغه د خلاصون پیغام د خدای له خوا غیریهودیانو ته لېږل شوی دی او هغوی به یې مني.» [۲۹ کله چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو یهودیان لاپړل او په خپل منع کې یې سره بحث وکړ.]

٣٠ پولوس دوه كاله په يو كرايي كور كې اوسېده او هرڅوك چې
به د هغه د ليدلو دپاره راتللو، نو هركلی به يې ورته ويل. ٣١ هغه
د خدای د پاچاهۍ په هكله وعظ كاوه او د څښتن عيسى مسيح په
هكله يې په زړورتيا او په ازادانه توگه تعليم وركاوه.